

ЛИСТ УЧЕНИКА ГИМНАЗИЈЕ „РУЂЕР БОШКОВИЋ“

СОКОЛСКЕ НОВИНЕ

Број 34, јун 2020, година XVII

Број 34, јун 2020, година XVII

Impresum

Издавач: Драган Штулић, генерални менаџер

Извршни директор: Дијана Штулић

Главни и одговорни уредник: Катарина Урошевић

Ликовни уредник: Зоран Мишић

Лектор: Катарина Урошевић

Редакција: Милица Ћипранић, Богдан Кошуткић, Елена Кадовић, Милена Ћуковић, Слободан Станојловић, Маша Омрчен, Теа Полимац, Андреј Милошевић, Катарина Ћетковић, Катарина Радуловић, Софија Јеловац, Дуња Булатовић, Ника Копривица, Нађа Романдић, Немања Ђошић, Александра Матић, Андреј Милошевић, Милица Јеринић, Андрија Будеч, Јана Карановић, Дуња Миленић, Стефан Ивановић, Невена Терзић, Тара Вујовић, Сара Радовановић, Миа Трифуновић, Наталија Матић, Дамир Омрчен, Ана Динић, Милена Павловић, Милица Скочајић, Нена Шурлан, Гордана Ђорђевић, Јелена Безаревић, Светлана Марковић, Дарко Милетић, Ива Спасић, Марина Миловановић и Сузана Амановић.

Насловна страна: Ника Копривица Iа

Дизајн: www.solutionstudio.rs

САДРЖАЈ

АКТУЕЛНОСТИ, КУЛТУРА, ЈАВНИ ЧАС, ИНТЕРВЈУ, ПЕРО КИЧИЦА, ГРАЂАНИН СВЕТА, ЕКОЛОГИЈА, СПОРТ, МАТУРАНТИ, ПСИХОЛОШКИ КУТАК, ПУТОПИСИ, КЛИКЕРИ, ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ, АЛТРУИСТА, ИНТЕРНАЦИОНАЛНИ ПРОГРАМ, МУР КУТАК, БИСЕРИ, ЛИНГВИСТИЧКИ КУТАК, ДРАМСКИ КУТАК, ЗА И ПРОТИВ, РЕЧ УРЕДНИКА

МИСИЈА ШКОЛЕ

Ruđer Bošković School inspires learners to become honourable, principled, knowledgeable and caring individuals, capable and willing to make considerable contribution to a local and a world-wide community.

Руђер Бошковић школа инспирише ученике да постану часни, принципијелни, образовани и обзирни људи способни и вољни да дају значајан допринос локалној и светској заједници.

РЕКАО ЈЕ ЈОВАН ДУЧИЋ

Велики човек вас процењује по вашим врлинама, а мали суди по вашим манама.

Никада човек не може да каже онолико мудрости колико може да прећути лудости.

Једино ћутање може да сачува човека од последица које могу да му нанесу тренутна несмотрена расположења.

Непријатељи, то су често само наши пријатељи које од нас дели само какав неспоразум или предрасуда.

Велика је несрећа кад човек не зна шта хоће, а још већа кад не зна шта може.

Ко верује да је сретан, он је доиста сретан.

Припремио Слободан Станојловић Iаа

Тајна

Кад мину месец жут за косама,
Тада с небеских црних ледина,
Као кап паде та реч једина:
Тад појмих шта је моја осама ...
И појмих као отет чарима,
Шта значи страх мој међу стварима.
Развије јутро као пламене,
Хиљаду белих крила по мору,
А светом земљом проспе знамена,
И речи свуд по белом мрамору.
Тад су пред тајном што је морила,
Сва уста ствари проговорила.
Творче, кроз олуј и кроз ћутање,
Слушам све твоје сјајне гласове;
А чекам кад све минеш путање,
Пољем кроз наше свете класове,
Крај пута к мени, атому скривеном,
Да приђеш у те часове:
И ословиш ме правим именом.

Јован Дучић

ПРОМОЦИЈА КЊИГЕ „ДЕРБИ“ ДРАГИШЕ КОВАЧЕВИЋА

У уторак, 25.2. 2020. у нашој школи је одржана презентација књиге „Дерби“ спортског новинара Драгише Ковачевића посвећена фудбалерима и навијачима Црвене звезде и Партизана. Гости на трибини су били наш прослављени и најуспешнији фудбалски тренер Љубиша Тумбаковић, легендарни фудбалер Владимир Петровић Пижон као и Небојша Петровић, директор медијског сервиса ФСС.

Гости су се са пуно емоција присетили свог првог одласка на вечити дерби још док су били тинејџери и како од тада та љубав непрекидно траје. Ученици су имали прилику да постављају питања нашим гостима и да прате видео-снимак са познатих дербија.

Најбоља порука је свакако она коју је ученицима упутио Љубиша Тумбаковић, а то је да навијамо свим срцем за свој тим, али да поштујемо противника. Након презентације аутор и прослављени спортисти су ученицима потписивали књиге и позвали их да у недељу 1. марта дођу на 162. дерби Звезде и Партизана.

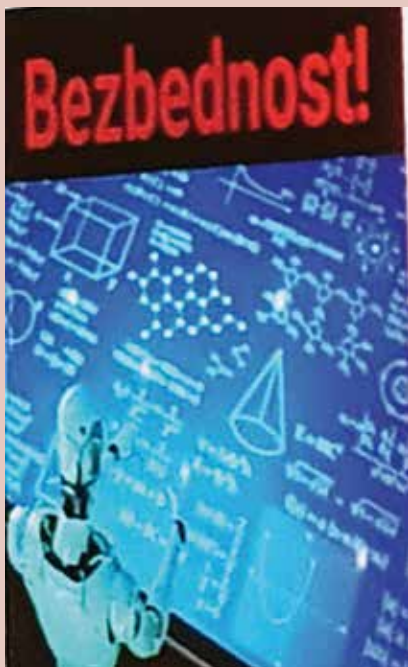
Спортска редакција

СВЕТОСАВСКА ПРИРЕДБА

Најзначајнија личност српске духовности Свети Сава већ пуних осам векова траје у нашем колективном сећању. Ове године је драмска секција ученика основне школе припремила светосавски програм. Будући да се 27.1. обележава као школска слава, наши мали драмски уметници су се бавили традицијом славе код Срба. Сазнали смо све о обичајима у вези са славом, главним атрибутима славе и природом настанка. Глумци су се носили са великим изазовима јер су, због епидемије грипа, добили улоге у последњем тренутку и одлично се снашли. Публика је била из целог нашег образовног система. Генерални менаџер Драган Штулић је доделио Светосавске награде најуспешнијим основцима и гимназијалцима.

БЕЗБЈЕДНОСТ НА ИНТЕРНЕТУ

У Гимназији „Руђер Бошковић“ 23. 12. 2019. госпођа Катарина је дјеци одржала предавање о безбједности на интернету. Предавање се састојало од разних слика које су приказивале различите врсте насиља на интернету. Повод за ово предавање је скорије објављено истраживање у Србији у којој тек свако десето дете није имало неких проблема на интернету. Сигурни смо да су дјеца извукла поуку из предавања.

Катарина Радуловић Ја

ПРАЗНИК МАСЛЕНИЦА

Прославили смо Масленицу са ученицима који похађају руски језик у нашој школи. Наиме, овај весели празник који слави долазак пролећа, а уједно и одлазак зиме вуче корене из паганског доба, па је једна од традиција прављење палачинки. Њихов округли облик и жута боја симболизују сунце које с пролећем имамо више. Ученици су научили да поштују традицију и почастили се палачинкама, а затим учествовали у квизу знања на тему још неких традиција које су заступљене током прославе Масленице у Русији.

Упознавање руске културе је важан део учења језика и ми са радошћу истражујемо и откривамо нове ствари о овој земљи и њеном народу.

Клуб љубитеља Русије

НОВОГОДИШЊИ ШОУ

Ученици МУР и DP програма направили су новогодишњи програм за РУР ученике у понедељак 23. 12. 2019. Програм смо започели песмом на француском језику у извођењу наших другара из РУР-а. Руђер денс је занимљивим плесом изазвао овације и одушевљење публике. Потом је драмска трупa Puppets одиграла представу Успавана лепотица. Највише пажње је привукао пољубац принца Филипа и Ружице, успаване лепотице. Бојана је својим изванредним гласом унела празничну атмосферу коју су разиграли сви учесници на крају певајући Jingle Bells. Представа је била хуманитарног карактера, слаткиш-улазница је део пакетића које је наша школа поклонила Дому „Дринка Павловић“.

ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ ИЗ СРПСКОГ ЈЕЗИКА И ЈЕЗИЧКЕ КУЛТУРЕ

Ученик Лука Миодраг Старчевић бранио је боје наше школе на Општинском такмичењу из српског језика и језичке културе које се одржало 7. 3. 2020. у Тринаестој београдској гимназији! Лука се пласирао на окружно такмичење! Верујемо у Луку и држимо му песнице!

ШПАНСКА НАЦИОНАЛНА НАГРАДНА ИГРА

Шпанска национална наградна игра која се организује сваке године у децембру и Tres Reyes Magos који деци доносе поклоне почетком јануара, били су повод за организовање школске наградне игре за крај првог полугодишта. Учествовали су сви ђаци који похађају часове шпанског језика, а након извлачења и поделе поклона ученици су имали прилику да пробају ђуресе, традиционални шпански слаткиш, и уживају у шпанској музици и кинематографији.

Шпанци

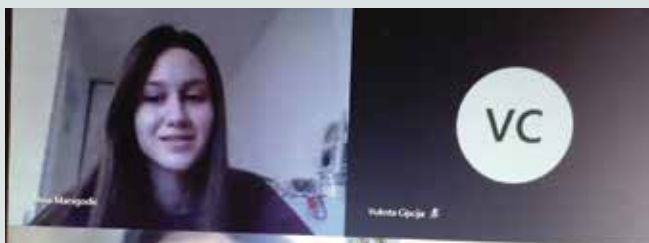

РУЂЕР ПОРОДИЦА У СВЕМУ ЗАЈЕДНО ПОБЕЂУЈЕ!

Драги наши ученици,

Прошла су већ три месеца како смо организовали online наставу. Како време пролази прилагођавамо се новим околностима и са мање стреса прилазимо новом школском дану. Више вас посматрамо, више ослушкујемо ваш глас, то је једини начин да оснажимо оно по чему смо јединствени – блиска веза свих „житеља“ Руђера. Физички нисмо у једном простору, али организација наставе нам омогућава да смо у сталној интеракцији. Наставили смо и са већином ваншколских активности: пробе за радио-драму и представу коју ћемо, надамо се, и одиграти у Мадленијануму, пакују се школске новине, укључили смо се у хуманитарни рад – за старије суграђане и све оне којима је потребна помоћ правимо пакете, имамо акцију прављења маскоте коју је покренуо Ђачки парламент, помоћ у учењу за млађе ученике, вежбе за оснаживање снаге и воље које сте осмислили ви... Желимо вам стрпљење, посвећеност, оданост, да учите и да се забављате, да вам време прође квалитетно и да се чувате!

Руђер тим

ШТА УЧЕНИЦИ ГИМНАЗИЈАЛЦИ МИСЛЕ О ONLINE НАСТАВИ?

Сунчица – Руђер је моја трећа средња школа и трећа срећа. Иако је ово изазован период за све нас, школа се потрудила да нам значајно помогне. После само два месеца, могу рећи да је привилегија похађати овакву школу. Оно што волим на часовима у виртуелном Руђеру су концептуално разумевање кроз друштвене и логичке вештине применљиве у стварном свету и кључне за студије различитих усмерења. Приликом преласка у ову школу добила сам прилику да се поново опробам у Computer Science-и који развија критичко размишљање, као и да курс чисте књижевности заменим за динамичнију комбинацију енглеског језика и књижевности. Разбијање књижевног дела на мање целине и препознавање стилских фигура и дубљих значења, без вођења професорке било би мање ефикасно. Професори су увек стрпљиви и отворени за додатну помоћ и уче нас драгоценим вештинама које нам поред теоријског знања омогућавају важну предност за стицање IV дипломе и наставак школовања.

Павле – Online настава је поприлично интересантна и занимљива, није ми требало дуго времена да се навикнем на овакав облик учења. Часови су углавном занимљиви, професори имају стрпљења и желе све да нам објасне као да смо у учионици, једино фали дружење које имамо за време одмора, такође фале „извале“ на часовима. Овако имам осећај као да сам машина која упија информације, а у учионици то је некако другачије. Предност је што имамо мало дужи одмор него иначе и имамо мање часова. Такође радимо од своје куће и некако све лакше пада. Као и до сада часови се одржавају на професионалном нивоу и немам никакву замерку!

Милан – Моје мишљење о настави је генерално позитивно зато што имамо много више времена за себе. Имамо само пет часова и то ми се много свиђа, јер иначе у регуларним околностима имамо седам или чак осам часова дневно. Настава траје до 14 часова и између сваког часа имамо петнаест минута паузе што је такође позитивна ствар. Једина лоша ствар код online наставе је та да имамо превише домаћих задатака. Имамо много више него иначе (барем по 2 домаћа). Све у свему могу рећи да ми се овај вид наставе допада.

Александра – Због тренутне ситуације са вирусом COVID 19 наша школа је започела online наставу. Оно што ми се свиђа је то што можемо да устанемо пет минута пре почетка часа. Добра страна ових часова је што имамо могућности да прелазимо градиво без прескакања на лакши начин, и са мањим бројем часова. Негативне стране ових часова су те да имамо више посла него кад идемо у школу и да морамо да радимо сумативе из језика преко апликације. Морамо да завршимо оно што нам наставници испричају на часовима, а и регуларне домаће.

Лореана – због ванредног стања, принуђени смо да имамо online наставу. Ово је јако чудно и ново за нас, зато што никада раније нисмо имали искуства са овим. Наша настава креће у 9 ујутру, што многим не одговара, али нам је лакше то што после сваког часа имамо 15 минута одмора. Предност овог начина учења је то што радимо од куће, па нам је све ту и приступачно. Такође једна предност је то што је лакше организована настава, сви слушају и наставницима је лакше да осмисле предавања. Једна од мана је то што смо удаљени од својих другара и што не можемо да проводимо време са њима. Јако ми недостаје школа, поготово када је овако лепо време када би сваки слободан тренутак провели напољу у нашем великом дворишту.

Душан – Моја школа је кренула са online наставом преко МТ апликација. Имамо видео конекцију. Безбедни смо јер нисмо у школи. Није исто кад нисте у истој просторији, једноставно је другачије и досадније, али опет важно је да се не би овај сурови вирус ширио брже.

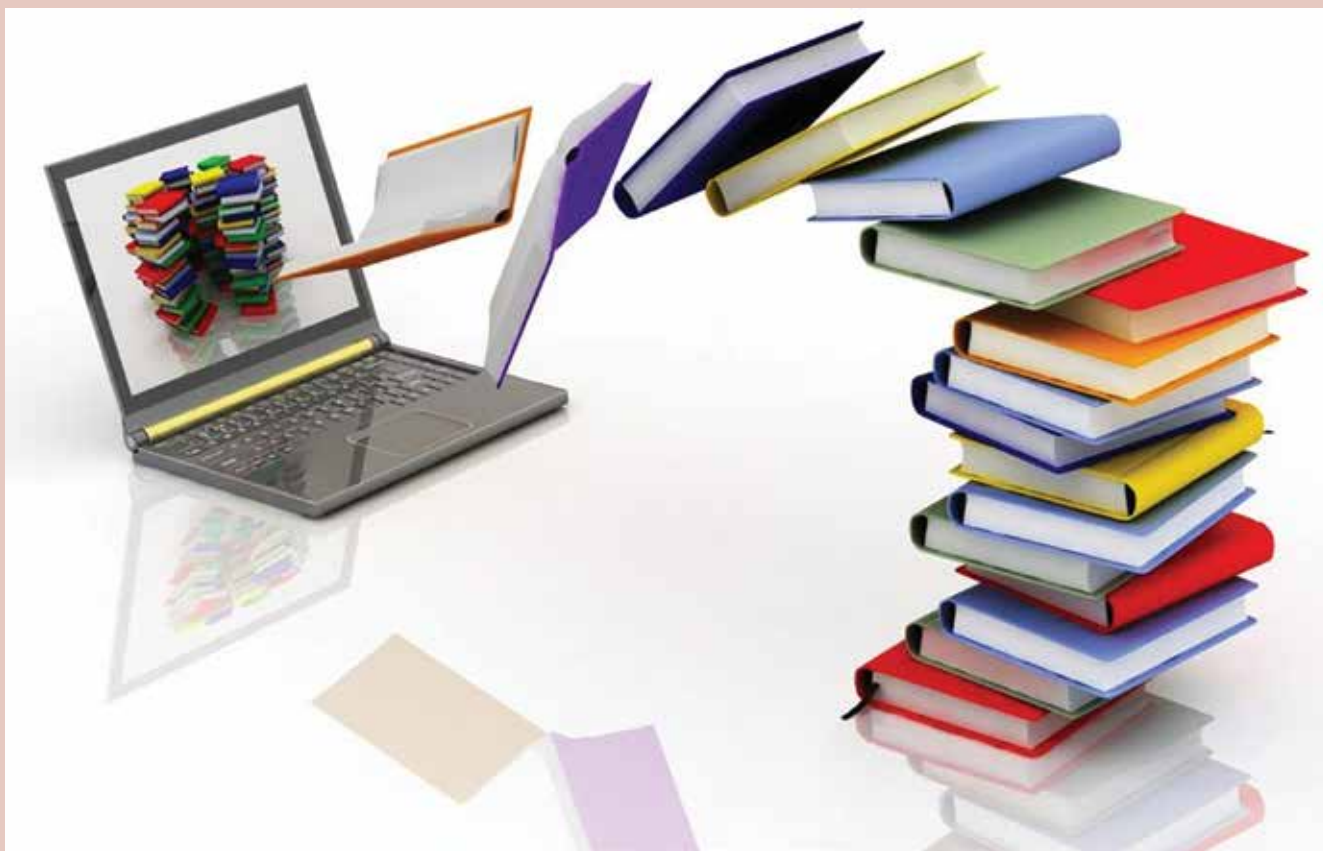
Андреј – Због корона вируса који је заразио већину света, мноштво фирми је затворено, укључујући школе. Имамо мање часова него у школи, али због тога нам дају више домаћих задатака. Један од изговора за оволико домаћег је „не идете у школу“ или „код куће сте па имате времена“. Дobre стране су што се не будимо рано као пре, мада то не утиче на мене јер сам ја раноранилац.

Катарина – Не могу рећи да сам баш одушевљена online наставом. Сматрам да добијамо превише задатака, датуми се преклапају и дешава се да морам да предам више пројеката у једном дану, што је практично немогуће. Такође, овај облик наставе је много тежи, досаднији, и имам утисак да траје вјечно. Карантин је за мене већ довољно депресиван, тако да оваква настава чини само горе. Такође, недостају ми моји пријатељи. Када смо сви заједно били у школи, учење ми је лакше падало и било је интересантније. Најискреније једва чекам да се ово заврши, и да наставим да живим нормалан живот!

Нина – Због корона вируса, који је све људе заробио у своје домове, многе активности, укључујући и школу, укинуте су. Међутим постоји решење за све па је и решен проблем губљења наставе. Наиме, школа Руђер Бошковић је својим ђацима омогућила наставу која се одржава online. Неки број ученика њоме није задовољан јер не може да ступи директно у контакт са својим другарима и тако губе најлепши период својих школских дана. То је по мом мишљењу највећа мана овог начина школовања. Али наравно има и предности. Захваљујући оваквој настави деца су у могућности да на много лакши начин прате јер нема пометњи на часу. Када једна особа прича, сви морају да је слушају.

Александра – Што се тиче online наставе не свиђа ми се то што је код куће и мени је било боље кад смо ишли у школу. Такође ови часови су на почетку били напорни, нико није ништа слушао, сви су причали углас и упадали једни другима у реченице. Али сад како пролази време, привикавамо се и научили смо да слушамо једни друге. Свиђа ми се начин наставе, свиђа ми се како ова апликација функционише, такође свиђа ми се што не морам да устајем много раније и да се спремам за школу.

Дуња – Има предности и мана када је у питању online настава. Почећу са предностима. Прва предност је то што настава траје краће, и испуњена је најважнијим часовима. Наставници могу да држе бољу дисциплину тако што могу да примене „mute“ на непослушне ђаке. Имамо дуже одморе између часова па у то време можемо да одспавамо или поједемо нешто. Такође, можемо да радимо две ствари одједном. Док слушамо предавање, можемо да цртамо или играмо се са кућним љубимцима, наравно ако немамо потребу да записујемо нешто. Још једна добра ствар је то што предавања можемо да слушамо где год да се налазимо, био то кревет или парк. Једина негативна ствар је то што имамо много више домаћег него иначе и то што се мање социјализујемо и виђамо са нашим школским другарима. Мени се свиђа овај начин наставе и не бих имала проблем да овако наставимо.

ДАН У МУЗЕЈУ

Традиционално највећу српску славу Светог Николу проводимо у музеју! Овог 19. 12. били смо у Музеју Југославије, Кући цвећа и старом музеју. Провели смо се одлично – и наставници који су били Тито носталгични и ученици који су имали прилику да први пут чују исцрпну причу о Југославији, Титу, штафетама, Дану младости, социјализму... На крају смо погледали изложбу: Деведесете – речник миграција. Растужила нас је и освестила ангажована уметност. Сlike које смо понели остаће дуго свеже и јаке.

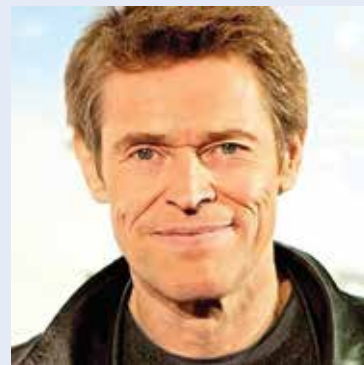
СКУПЉАЧИ ЕМОЦИЈА

Ученици првог разреда су у уторак 3. 3. 2020. посетили Сава центар. Гледали смо на Фесту француско-јапански филм који се зове Истина. После дужег времена пријатно нас је изненадио филм у коме нема насиља, који је опуштајућ, а са друге стране дубока и поучна истина о односу мајке и ћерке изазвала је емоције. Топла и лепа прича, романтични и лепршав француски језик, учинили су да уживамо у неком другачијем, споријем времену где је све важно.

СВЕТИОНИК

Почетком марта, на ФЕСТУ смо одгледали „Светионик“, необичан филм страве и ужаса који је овенчан наградама за најбољу камеру на фестивалима у Кану и Довилу (2019 Кан – FIPRESCI награда, Довил – Награда жирија). То је језива прича о два чувара светионика на забаченом и тајанственом острву Нова Енглеска пред крај 19. века. Њих двојица (феноменална глума Вилијама Дефоа и Роберта Петисона) покушавају да одрже здрав разум живећи у суровим условима изолације, усамљености и ћудљиве морске климе. Филм је режирао Роберт Игерс у занимљивој, црно-белој техници која је допринела дочаравању суморне и митске атмосфере у којој се радња одвија.

ФЕСТ – ОТПУЖУЈЕМ

Права послastiца за руђеровце филмофиле био је најновији филм чувеног режисера Романа Поланског („Отпужујем”, 2019). Тема филма је озлоглашена афера Драјфус с краја 19. века. Капетан Алфред Драјфус, један од малобројних Јевреја – чланова генералштаба француске армије, неправедно је осуђен 1894. под оптужбом да је шпијунирао за Немачку. Француски официр, Жорж Пикар, ризикује каријеру и живот, борећи се читаву деценију да обелодани истину и ослободи лажно оптуженог Драјфуса из ужасног затвора на Ђавољем острву. Разоткривање криминалног понашања у које је био углетен практично читав француски генералштаб, а подржао га највећи део политичког естаблишмента, потресло је француску државу из темеља.

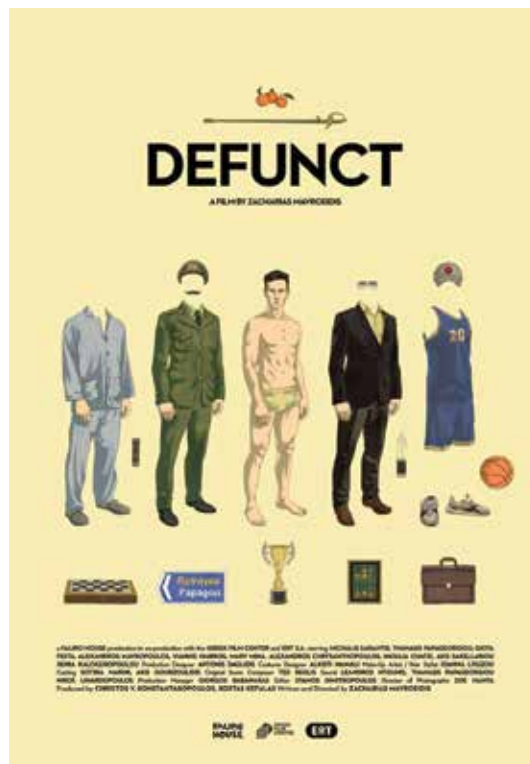
Филм је сниман у француско-италијанској копродукцији, а улогу часног и истинољубивог официра Пикара тумачи Жан Дижарден.

ОТПИСАН

У оквиру Филмског фестивала, ученици треће године гимназије имали су прилику да погледају, у главном такмичарском програму, грчки филм „Отписан” (2019). Радња филма је смештена у савремено доба у предграђе Атине које насељавају, углавном, породице војних лица. У тај крај враћа се Арис, млад човек који тренутно има кризу у љубавном и пословном животу. Повратак у предграђе Папагу враћа му сећања на детињство проведено ту, у кући сада покојног деде, чувеног ратног ветерана. Међутим, стара кућа и старе комшије почињу полако Арису да откривају неке тајне везане за деду Аристидеса, којих младић до тада није био свестан.

Филм је режирао Захарија Мавроедис, а у главној улози појављује се Микалис Сарантис. Лепи звуци грчке музике, мелодија грчког језика, сценографија из које бујају крошње наранџи, пробудили су нам чежњу за морем, летом и донели право освежење у овим кишним данима марта.

РАЗГОВОР СА РЕЖИСЕРОМ

Током трајања ФЕСТ-а у Београду ученици наше школе имали су прилику да чују кратко предавање младог режисера Владимира Билењикија који је на фестивалу наступао са филмом „Тата“.

Гостујући предавач водио је наше ученике кроз развојни и образовни пут једног режисера, добрим и лошим странама бављења уметношћу, као и инспирацијама за снимање и даљи рад.

Млада публика слободно је говорила о сопственим плановима за будућност и односу према уметности и филму, балансирању између посла и хобија као и подршци коју добијају за бављење глумом.

Овакве прилике добар су начин истраживања различитих перспектива и потреба младих људи када је у питању образовање и подршка за развијање хобија и додатних вештина.

Милица Скочајић, психолошкиња

ВРЕМЕ ЈЕ ЗА САНКАЊЕ

У уторак 28.1. у биоскопу „Рода“, ученици су погледали филм „Време је за санкање“. Ова канадска анимирана авантура говори о Френкију и његовом тиму који је пред новим изазовом. Спремају се за такмичења у санкању, а главни противници су мистериозни Зак и његов рођак – снагатор Чарли.

Наше ученице Миа и Софија Трифуновић позајмиле су гласове јунацима овог анимираног филма, а насловну нумеру филма „Најбољи дан“ отпевале су Бојана Радовановић и Катарина Радуловић, које су уједно и учествовале у синхронизацији филма.

ОСАМА – КАСАБА У ЊУЈОРКУ

Ученици Гимназије „Руђер Бошковић“ су имали прилику да 24. јануара 2020. уживају у представи „Осама – касаба у Њујорку“. Као и увек позориште Звездара театар је спремило невероватан спектакл. Иако је представа била дуга, успела је да одржи пажњу и створи атмосферу носталгије.

Милена Ђуковић IIIа

Драги читаоци,

Тежак и необичан период је за нама. Вирус Корона нас је од марта приковао за куће на једно извесно време. Свако је то доживео на свој начин. Неки су били уплашени, други људи јер не могу да излазе, неки су добро искористили карантин. Пресложили су успомене, дружили се с пријатељима путем друштвених мрежа и наравно читали. Неки поруке, неки коментаре, неки и књиге чија је достава била бесплатна у овом тренутку. За оне који су се у овим месецима „примили“ на књигу, ево неколико наслова о којима би могли да поразмисле.

Књига Други Ајнштајн, писца Мари Бенедикт је књига које нам открива тајне Милевиног срца и дух пасиониране научнице. Књига је о жени која је остала у сенци великана читавог живота. Друга књига коју бих поменула је књига аутора Владимира Сорокина, једног од најпопуларнијих савремених руских писаца. Реч је о књизи: Шећерни Кремљ. Кроз пародију се назиру особености руске стварности и могу се препознати људи и из политике и из јавног живота. Радња романа је смештена у будућност, у 2028. годину. Акцент је на томе како може бити гротескна примена нових технологија и техничких изума ако менталитет народа и обичаји једног народа остану непромењени.

Најновији роман, трећи по реду списатељке Радмиле Сатарих, изазвао је велико интересовање код публике. У питању је роман Лепа Петра, у којем пратимо лепу девојку од детињства па до њене зрелости, али девојку такве личности која је увек била за дивљење. Пратимо њен живот, односе с породицом, велику љубав. Фабула романа има многобројне епизоде које се на крају спајају у једну тачку.

Не смео заборавити ни најмлађе. Љупка, занимљива књига Приче из главе, Владиславе Војновић. Мала Милица је много брбљива, знатижељна и увек пуна питања пред спавање, пред одлазак код лекара, у парку....а мама увек има спремне приче, из главе.

Чувајте се, чувајте једни друге. У међувремену, као и пре, мада на невиђено, воли вас ваш библиотекар,

Милена Павловић

ОГЛЕДНИ ЧАС – РОДНА РАВНОПРАВНОСТ

У последњој недељи фебруара ученици и ученице првог и другог разреда, на часовима српског језика и књижевности, бавили су се комплексним темама – покушавали су да открију шта нам медији говоре о томе ко су жене, а ко мушкарци. Како изгледају? Шта их глаши? Шта их радује? На крају истраживања требало је да докажу став да ли су мушкарци и жене равноправни или не. Часови су били занимљиви. У дневним новинама које су биле материјал истраживања могли су да користе фотографије и наслове. Резултати и анализе су доказали/доказале да је код наших ученика развијена свест о родној равноправности.

РОДНА РАВНОПРАВНОСТ У СРБИЈИ

Равноправност полова или једнакост полова је начело социјалне филозофије које по краћем значењу обухвата једнакост мушкараца и жена у друштвеном и политичком животу. Начело родне равноправности и недискриминације је једно од темељних људских управа. Према извештајима, у Србији је политичко начело родне равноправности још увек недовољно остварено у пракси.

Дефиниција по Европској повељи каже да родна равноправност претпоставља да у једном друштву, заједници или организацији постоје једнаке могућности за жене, мушкарце и особе другачијих родних идентитета да допринесу културном, политичком, економском и социјалном напретку, као и да имају једнаке могућности да уживају све користи и добробити од напретка једне заједнице.

Ово је написано према „Европској повељи о родној равноправности на локалном нивоу.“

Законодавни оквир у Републици Србији

Изборни закон каже да систем квота од 30% за мање заступљен пол за парламентарне, покрајинске и локалне изборе. Закон о раду

строго забрањује родну дискриминацију, исто тако и сексуално насиље на послу. Устав Републике Србије гарантује једнакост жена и мушкараца и развијање политике једнаких могућности. Кривични закон санкционише насиље у породици, силовање у браку и трговина људима је дефинисана као организован криминал. Породични закон регулише односе између партнера, штити права деце, уводи специфичне мере против насиља и побољшава процедуре приликом усвојења исто тако као и при разводу брака.

Влада Републике Србије је основала Координационо тело за родну равноправност 30. октобра 2014. године са циљем да унапреде родну равноправност у Републици Србији. Координационо тело за родну равноправност представља национални координациони механизам за питања родне равноправности и има мандат да координира рад органа државне управе и других институција у циљу побољшања родне равноправности и положај жена и мушкараца у Републици Србији. Мисија Координационог тела за родну равноправност је допринос Влади Републике Србије и читавом друштву у пружању основе за једнако вредовање понашања и потреба свих уз остваривање пуних потенцијала, ослобођених од дискриминације по основу пола и рода.

Михаило Мацура ИБ

ИЗВЕШТАЈ ШЕФУ ЕЛЕНУ СА ПЛАНЕТЕ УРАН

Поштовани Елене,
У наставку Вам шаљемо извештај о планети земљи. Бића са друге планете, тј. људи, изгледају чудно. Имају различите боје коже и косе, неки су светлији неки тамнији. Имају малу главу, мале очи и велика уста. Носе разне облике одеће разних боја. Одећа је направљена од текстилног материјала који служи за прекривање тела. Главном занимање су политичари. Они су нека врста вођа народу, као што сте Ви нама. Такође постоје ратници, доктори, спортисти и људи подељени у религиозне заједнице. Земљани тренутно страхују од Корона вируса који тренутно влада читавом планетом. Корона вирус је болест која може да буде смртоносна. Из извора које смо прочитали смо закључили да је највећи страх људи смрт што је разумљиво с обзиром да се убиства врло често дешавају. Земљанима је изузетно битна безбедност и здравље и због тога огромну пажњу посвећују томе. Такође су им битне финансије јер без финансија не би могли да воде нормалан живот. Финансије су повезане са новцем који се користи за куповину прехранбених производа као што су слатко од смокава, ајвар, који може бити благи и љути, разно воће и поврће итд. Људи користе електронски уређај који се зове телевизор на коме гледају измишљене приче које они називају филмови и серије. Нама најчудније је што они могу да предвиде какво ће време бити. Не знамо како долазе до тих информација и какве уређаје користе. Приметили смо да имају прилично културних дешавања као што су представе, концерти, биоскопи и музеји. Све у свему наш утисак је да они воде изузетно занимљиве животе и ако је то нама чудно и несхватљиво. Имају развијену културу, разна занимања и сви су међусобно различити за разлику од нас. Сматрамо да они нису опасни, с обзиром да не знају за наше постојање.

Тара Вујовић, Маша Ковачевић, Јован Милошевић и Лука Миодраг Старчевић 116

ПРЕДМЕТ: ИЗВЕШТАЈ О ЉУДИМА

У извештају Вам шаљемо стање на земљи. На планети Земљи постоје две групе људи, према сазнањима, мушкарци и жене. Поред онога што смо видели, узели смо да анализирамо њихове дневне новине, нажалост добили смо само преводе наслова на наш језик, тако да ћемо покушати да протумачимо садржај. Велику помоћ представљају слике у новинама и гледајући њих ћемо покушати да Вам дамо што више информација о стању на Земљи. Срећом слика има много, на насловној страни већ има пет. Већина жена има дугачку косу, и носе другачију одећу од друге групе људи, оне носе нормалне мајице и сукње. Мушкарци имају веома кратку косу, и носе дугачке мајице са тракама око врата. Према једној од слика са насловне стране, на планети Земљи влада неки вирус, који се зове корона. Људи прекривају пола лица и можемо да закључимо да је ситуација алармантна због истоименог вируса. Нисмо сигурни колико је вирус опасан, али знамо да су били спремни на његов долазак на

планету и претпостављамо да их забрињава, да га се боје. Најчешћа занимања су у вези са спортом, на једној страни смо видели слику мушкарца који игра тенис, на другој фудбал и кошарку, према сликама. Такође јако често занимање је везано за бизнис и политику, судећи по сликама мушкараца и жена у оделима. Према насловима у новинама, видели смо да вест о томе да се малим произвођачима олакшава продаја чини људе срећним, такође наслови за олакшану трговину воћем и поврћем и мање загађење ваздуха, веома су позитивна ствар међу људима. После посматрања слика и читање наслова, дошли смо до закључка да мушкарци и жене нису равноправни на Земљи. То смо закључили по томе што постоји много више слика мушкараца у новинама и што је већина наслова везана за догађаје и ситуације у којима су мушкарци једни од главних. То је крај овог извештаја, који је направљен помоћу веома мало информација.

Александра Матић, Дуња Булатовић, Јован Чукић 116

ИНТЕРВЈУ СА ДОКТОРОМ ЂОРЂЕМ БАЈЕЦОМ

Доктор Бајец је рођен у Београду 14. 9.1959. Из познате породице лекара, отац је такође био хирург. Завршио је Основну школу „Краљ Петар I“, Прву београдску гимназију па потом Медицински факултет у Београду.

– Зашто сте одабрали медицину за своју професију?

– Одувек сам желео да будем хирург, од малена сам желео да postanем лекар не знајући у потпуности шта то са собом носи. Одрастао сам уз зелене компресе, хируршке инструменте и слајдове са операција јер су мој отац, старији брат, стриц, ујак из исте професије.

– Зашто сте одабрали хирургију за специјализацију?

– Од првог дана студирања сам на неки начин био у хирургији, волонтирао сам и дежурао практично сваке ноћи у хируршким амбулантама, желећи да што пре postanем хирург као и већи део моје породице.

– Да ли је хирургија захтеван посао?

– Више него захтеван, и човек мора бити потпуно окренут ка послу јер су људски животи на првом месту.

– Да ли ћете утицати на вашу децу да се баве медицином?

– Најстарији син је већ хирург, а нисам толико утицао на њега. Бићу отворен да деци пружим пут ка оном што они заиста желе.

– Која је најтежа одлука коју сте икада донели?

– Најтежа одлука се десила када је требало да оперишем дете од десет

година, које је било повређено у тешкој саобраћајној несрећи. Морао сам да се одлучим да ли ћу да ампутирам ногу. И дан данас сам тужан када се сетим тог дана, али његов живот је био спасен.

– Који је најбољи савет који сте добили у својој каријери?

– Један од бољих савета који сам добио од свог професора Караџића је да у хирургији не може да буде лажи, измишљања и превара.

– Да ли су вам важне реакције ваших пацијената?

– Како да не, то је једна од најважнијих ствари. Када је хирург задовољан, онда је и пацијент 99 посто задовољан.

– Шта мислите о корона вирусу?

– Корона вирус је једна велика непознаница човечанству. Сва досадашња искуства су неприменљива и то је велики проблем. Уз сва сазнања која имамо у протеклих неколико месеци, мислим да нас тек очекују озбиљни изазови.

– Да ли себе сматрате херојем што спасавате животе људи?

– Никако се не осећам херојем, већ то осећам као део мог посла којег сам одабрао у свом детињству.

Разговор водио Душан Бајец Ја

ИНТЕРВЈУ СА НАСТАСИЈОМ ЧЕЛЕБИЋ, ЂАКОМ ГЕНЕРАЦИЈЕ ШКОЛСКЕ 2017/18.

Њена појава од самог почетка изазива забуне. Неко је мислио да је са Мадагаскара, а онда се испоставило да је то наше македонско девојче егзотичног изгледа; врло је тиха, али њен успех говори све о њој; велики борац за људска права и права животиња, хумана девојка дивног осмеха коју одликују ерудисија, одлична радна етика и самосталност.

– Како живиш у доба короне?

– Још на почетку сам одлучила да останем у Холандији (где тренутно живим) како не бих путовала баш у време највеће гужве по аеродромима. Одлука је испала исправна јер су мере у Холандији пуно блаже него у Србији или Македонији, мора да се пази социјална дистанца, забрањена су велика окупљања (отказана је и Евровизија која је баш требало да се одржи у Ротердаму, у граду у којем живим). Дозвољено је дружење у групи од максимално три особе, а и те три особе обавезно морају бити на минимум 1,5 м. Добро је да нема временског ограничења. Имам прилично посла око факултета тако да ми дани нису празни и углавном учим – чак имам осећај да учимо више него претходних месеци, да су професори захтевнији. Често излазим у вожњу бициклом или шетам у парку. Виђам се са ограниченим бројем пријатеља. Читам књиге јер коначно имам времена за то и вратила сам се старој пасији – цртама. Наравно бићу реалистична – гледам филмове, а често и спавам до подне.

– Шта студираш? Чиме се бавиш у слободно време?

– Студирам Психологију на Ерасмус универзитету у Ротердаму. У слободно време доста излазим, јер је град прилично жив и студентски живот је jako забаван. Поред тога вежбам јогу и често цртам. Имам две цимерке, често кувамо заједно и организујемо ручкове и вечере за пријатеље. Град има дивне паркове, мала језера и доста зеленила, тако да вас мами да изађете и прошетате или возите бицикл, наравно ако је време добро. Холанђанима киша не смета, али ми нисмо навикнути.

– На који начин ти је помогло искуство Диплома програма на факултету?

– За разлику од осталих студената, била сам прилично спремна на количину материјала и знала сам како да се изборим са тиме. Такође сам била навикнута на стрес (у овом случају срећа у несрећи) и већ сам имала развијене технике како да се носим са великом количином стреса. Писање есеја и читање чланака како и референцирање ми је било потпуно познато, тако да нисам имала никаквих проблема.

– Какву музику слушаш?

– Тренутно волим да слушам техно и хаус, често идем на техно журке и та ми енергија jako прија. Много волим да плешем тако да кад се праве кућне журке углавном слушамо поп и дискос.

– Која ти је омиљена књига?

– Ловау жити. Када сам је први пут прочитала, уопште ме није одушевила и некако нисам могла да разумем зашто је то култна књига и део обавезне литературе. Касније сам је опет прочитала и открила неке ствари које нисам приметила први пут. И мислим да је то поента – сваки следећи пут ме та књига изненади и сваки пут се пронађем у главном лику на другачији начин. Хари Потер увек има посебно место у мом срцу – све делове обожавам и могу било када да их читам, једноставно се изгубим у тој причи и у том неком чаробном свету.

– Да ли си заљубљена?

– Тренутно нисам, покушавам да више волим себе (што је мало теже него што звучи). Тако да може да се каже да радим на томе да се заљубим у себе.

– Чеге се радо сећаш из средње школе?

– Лоше кафе са апарата, печурке и клупе напољу када коначно изађе сунце на пролеће, study time који се увек заврши у 45 минута причања о свему, и та нека блискост са професорима која баш и не постоји на факултету.

– Да ли са неким пријатељима из средње још увек у контакту?

– Да, са пуно њих, смешно је што смо скоро сви у различитим деловима света, често се дописујемо и делимо искуства како нам је, шта нас мучи, како смо се прилагодили другачијој средини, култури, храни, а када дође распуст, сви се окупимо тамо где смо се упознали.

– Који ти је омиљени предмет?

– У средњој енглески језик и литература, а на факултету клиничка психологија.

– Да ли си имала омиљеног професора?

– Разредна Ивана Мандић. Часови економије су увек пролазили брзо иако није било уопште лако савладати материју, на крају смо били спремни да на испиту постигнемо одличне резултате. Иако економију нисам одабрала за даље школовање, jako ми је помогла у начину размишљања и како приступити проблему. И за то сам захвална разредној.

– Имаш ли поруку за наше читаоце?

– Када се вратим у време средње школе, тада сам мислила да је некако тешко и све је нешто изгледало не баш фер – морам да кажем да из ове перспективе уопште није тако – мислим да то време треба искористити за што више уживања, притом да се експериментише, јер само тако можеш да нађеш себе. Није све тако тешко, и није било баш све нефер. То је више из филозофске перспективе – са практичније стране – гар уеар је нешто о чему ми не размишљамо и ретко се то код нас ради, али уствари може да буде jako корисно, паметно и занимљиво, посебно за оне који нису баш сигурни шта желе даље, који факултет или углавном су мало изгубљени. Скроз је у реду не знати шта хоћеш или осећати се изгубљено, уопште није пораз да понекад станеш и направиш паузу како би схватио шта те занима, а шта не.

Разговор водила Ивана Мандић, поносна разредна

ПЛАНЕТА СА МАСКОМ

Карикатура земље са маском представља један од највећих модерних проблема, а то је загађеност. Данас све мање људи води рачуна о загађењу и прљавштини и заборавља да то убија нашу земљу самим тим и нас. Људи не воде рачуна о томе где и на који начин бацају ђубре, што је само један пример како свакодневно штетимо нашој планети. Глобално загађење је велики проблем који мора да се смањи јер из годину у годину све више људи умире од последица загађења. Људи заборављају да тиме што штете планети штете и себи. Овом карикатуром је аутор хтео на шалив начин престаи не тако смешну ситуацију која је узрокована неодговорним понашањем људи. Мислим да је ово озбиљан глобални проблем и да свако од нас треба да се потруди на свој начин да га смањи, јер проблем баш и није смешан као ова карикатура. Мислим да ову карикатуру треба сви да схватимо озбиљно и да пробамо да учинимо све што је у нашој моћи да смањимо загађење јер ћемо само тако успети да спасимо земљу а самим тим и нас. Карикатура ми се веома допада и свиђа ми се што је аутор нацртао нешто овако јер покушава да на неозбиљан начин обавести људе о озбиљности проблема и позове да се више ангажују у очувању планете.

Борис Симикић 116

ЧОВЕК ЈЕ САМ СВОЈ НЕПРИЈАТЕЉ

Људи су паразити који полако исцрпљују све ресурсе и немарно уништавају све око себе без размишљања шта ће се десити сто година од данас и како ће тај нови ауто-пут да уради еко-систему који је нарушен због њихове халапљивости према новцу и узбуђењима. Људи болују од синдрома пролазника, мисле да ће увек неко други и да они не морају нпр. кад баце папирић на под мислећи да неће ништа нарушити, што је можда тачно, али проблем је што тако размишља већина и тако дођемо до ситуације у којој се налазимо данас, због људске неодговорности и лењости до тога да је смртоносни вирус једино што је успело да пружи шансу нашој планети да се обнови. То само доказује да једини начин да се планета Земља обнови је да истреби паразита. Кад би сви само подизали ђубре за собом, рециклирали, носили своје кесе у продавнице, прошетали или користили бицикл, могли бисмо да обновимо планету и не би било потребе за пандемијом да је спаси.

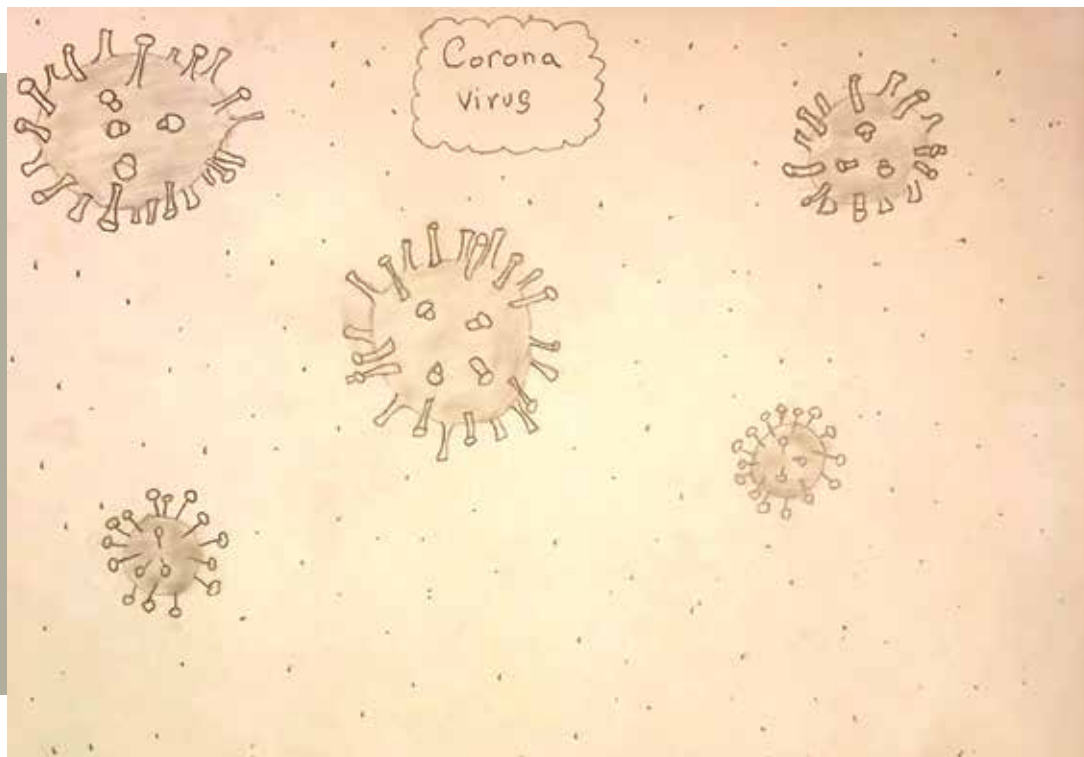
Аутор познат редакцији

ЦЕО СВЕТ ПОД МАСКОМ

У последње време, наша планета је проживела свашта, али корона вирус је нешто најозбиљније што нас је задесило до сада. Када се вирус тек појавио, сви су мислили да није ништа озбиљно све док се број заражених није драстично повећао. Почело је све више људи да се разболева, а временом све више њих и да умире. Почела је светска зараза, изгубили смо велики број људи. Званично је проглашена пандемија, након чега је уведено и ванредно стање на скоро свим подручјима. Уведен је и полицијски час који је ограничио кретање. Сада сви седимо у кући и не знамо шта ћемо са собом од досаде, док са страхом у себи сваког тренутка стрепимо да се и ми сами не заразимо. Ту и тамо се нађе неко на улици када изађете не би ли пустили који корак и ухватили који зрак сунца напољу. И када изађете, затекнете језив призор где год да се окренете. Празан град, пустош, и свега неколико људи који пролазе поред вас замаскирани као у хорор филмовима. И због чега све ово? Сви се жалимо на ову ситуацију, а сами смо криви што је уопште дошло до овога. Цео свет је под маском. За све смо ми сами криви. Не пазимо, прљамо, загађујемо и уништавамо планету на којој и ми сами живимо. Све је ово једна врста освете. Планета нам шаље једну веома важну поруку. Док седимо и чекамо тренутак када ћемо моћи безбрижно да шетамо улицама, иако не знамо да ли ће тај тренутак уопште и доћи, она нам поручује да смо сами криви за све то. И ако се будемо опоравили, ако нам она буде дала још једну шансу, морамо да схватимо своју огромну грешку и да почнемо од почетка. Тако ћемо једино моћи да јој се захвалимо и да спасемо сами себе.

Милица Јеринић Ја

Корона вирус, Душан Бајец Ја

ЗЕМЉА ЈЕ У ОПАСНОСТИ ЗБОГ НАС

На свету постоје разне околности које могу скратити животни век једног човека. Ту су разне болести, убистава, самоубиства, природне непогоде, несреће. Немогуће их је све набројати и знати како да их спречимо. Људи их се, наравно, плаше, али они су ти који стварају већину њих. Током постојања људи покушавају да себи угодје што је више могуће, да на све начине олакшају себи своје обавезе. Да би продужио свој животни век, човек је на много начина угрозио природу и њено постојање. Да ли је сада дошло време на природу да узврати?

Да ли сте знали да је у последњих 50 година само 9% пластике рециклирано? Данас осам милиона тона пластике заврши у окенима током једне године. Током последњих два месеца цела планета води борбу са Ковидом 19. За узрок ове болести се сматра да су људи јели одређене врсте животиња које су биле заражене овим вирусом. Лек још није пронађен, претпоставља се да ће научницима требати годину дана да га направе. Цео свет је почела да хвата паника. Поред вируса дошло је и до разних временских непогода, земљотреса, наглих промена у температури и ескалација проблема између држава. Снег није падао целе година па нас је изненадио у сред марта, а неколико дана пре и после њега је било преко двадесет степени. Сви су збуњени и нико не зна шта се дешава. Креће да влада страх.

По мом мишљењу сами смо криви за све велике промене које се тренутно дешавају у свету и да је корона вирус само почетак наше борбе са планетом за наше постојање.

Нина Манигодић Ја

МАЈЧИНО СРЦЕ ЈЕ БЕЗДАН У КОМЕ НА ДНУ УВЕК ИМА ОПРОШТАЈА

Често ми мама уме рећи
да је тек кад је родила мене
спознала заиста љубав шта је
и ту истину да вечно траје.

Све ове године од тада
моја мама одгајала ме сама
и сваки пут изнова у њој се мајка рађала
док је бринула о мени и несебично ми угађала.

Увек за мене времена нађе
да саслуша шта ме мучи, чак са мном и да учи,
често радећи дочекује јутра
ал' никад није престала да се труди за моје боље сутра.

Када су ми дошли тинејџерски дани
моје понашање знало је да је заболи,
казне су пљштале са свих страна,
говорила је да је љубав строга због оних које воли.

Правио сам грешке, чак некад једну за другом,
а инат волео да бих сузама одолео,
па онда јој се умиљавао или јој брао цвеће,
када ми опрости прво, направим нешто друго ил' треће.

Њено срце је бездан
у којем увек опроштаја на дну има
и поручио бих сада свима:
бољег пријатеља нема од оне која нас роди
јер мајка иде путем којим љубав ходи.

Богдан Кошутић IIIа

Учешће на Литерарном конкурс Шантићеве дани 2020.

ЈА САМ ГЛУМИЦА (ТАЈНА) У ШЕКСПИРОВОМ ПОЗОРИШТУ...

Од кад сам била мала сан ми је да будем глумица, славна глумица којој ће да тапшу и звижде кад изађе на сцену да се поклони. Сан ми је да ми бацају руже и узвикују моје име. Али то је немогуће. Шордич није дозвољавао да жене глуме у позоришним представама. Женске улоге су играли мушкараци маскирани у жене. Као девојка са јаком жељом, морала сам да пронађем начин.

Била сам неколико пута на представама коју је изводила најбоља глумачка група у граду Људи лорда Чејмберлена. Нису имали једно позориште него су путовали по земљи и изводили представе на разним местима. Обично би најавили представу недељу дана унапред и ја бих померила све своје обавезе да стигнем. Тако је било све до 1599. када је група одлучила да сагради своје позориште у Лондону – позориште Глоуб. Једног дана видела сам оглас за представу Јулије Цезар. Наравно купила сам карте за места поред бине јер нисам имала више пенија за боља седишта. Одушевила сам се представом и позориштем. Гледајући глумце само ми је све више расла жеља да постанем глумица. На излазу запео ми је за око један оглас на ком је великим словима писало АУДИЦИЈА ЗА УЛОГУ У ПРЕДСТАВИ РОМЕО И ЈУЛИЈА. Знала сам да морам да смислим начин да се пријавим. Отишла сам кући пресећена и кренула да смишљам идеје. Идеја је да се маскирам у мушкараца. Имала сам природно дубљи глас и само је требало да скратим косу и узем татину кошуљу. С обзиром на то да ми је животна жеља била да глумим није ми био проблем да променим цело идентитет да би ме примили.

Дошао је и тај дан аудиције а ја сам била спремнија него икад. Увежбала сам један монолог Гертруде из Хамлета. Трехало ми је око сат времена бициклом до Глоба и кад сам стигла, ухватила ме трема. Испред улаза био је ред разноликих мушкараца. Било је виших и нижих, дебљих и мршавијих. Мислила сам да немам шансе. Ред се тако смањивао. Прозвали су моје име и ја сам се попела на бину. Познати Вилијам Шекспир седео је у жирију и гледао право у мене. Представила сам се и почела. Изрецитовала сам монолог савршено и сви су ми тапшали.

Прошла су два дана након аудиције и писмо је стигло. Добила сам улогу Јулијине дадиље. Била сам пресећена. Није велика улога али за прву представу било је сасвим довољно. Одлазила сам на пробе сваки пут у малом страху да не приметите да сам жена. Била сам толико почаствована да радим са великим глумцима и писцима као Шекспир и Џејмс Бербриџ. Тако се мој сан остварио и наставила сам да маскирано глумим у представама све док коначно нису одобрили женске улоге.

Софија Јеловац 16

ЖЕЛИМ ДА БУДЕМ ГЛУМАЦ У ШЕКСПИРОВОМ ПОЗОРИШТУ

Било је то пролећа 1594. у Шордичу, градској четврти на периферији Лондона, када ми је пажњу одузела конверзација између мог оца и неке муштерије, која је паковала разне потрепштине у плетену торбу. Причали су о новој занимацији која се тек појавила. Не подижући поглед са књиге коју сам до пре пар минута читала, начулила сам уши и покушала да похватам што више података.

„Нисте чули?“, рекла је мало запањено и тврдила као већ цео Шордич зна. Отац је само подигао поглед и сачекао да настави. Рекла му је како су дошли глумци из града, направили сцене за извођење представа али само на месец дана, јер после иду даље, где год би имали публике. „Мислим да се група зове Људи лорда Чејмберлена.“ Пажљиво ставивши своје намиринице да се ништа не поломи поздравила се са оцем и отишла. Нисам ни приметила да зурим у њу и да помно гледам њену фигуру како се креће по радњи до врата. Била је нешто нижа од мене, дугачке црне косе и коже беле као снег. Носила је маслинастозелену хаљину до пода са великим шеширом од сламе са машном исте боје као хаљина. Гледала сам у та врата кроз која је прошла неколико секунди и кад је више није било, схватила шта је рекла. Отвара се позориште и ја морам да одем. Окренула сам се према оцу и приметила да пиљи у мене, већ схвативши шта сам намерила. Знала сам да нема шансе да га наговорим да оде са мном, никада није волео ни драму, ни уметност. Иако је био образован трговац, никад није нашао поенту у таквој уметности.

Није било потребе ишта да му кажем, па сам спустила књигу, зграбила шешир и нестала кроз врата очеве продавнице. Похитала сам до познате куће и без куцања отворила врата повикавши: „Џоне! Сиђи, идемо у позориште!“ Чула сам издах и са њим се појавио и Џон, висок младић са хладним погледом и подужом косом, коју, ако мене питате, треба скратити. Није ни покушао да ми противречи, већ је обуо ципеле и тихо чекао да му испричам шта сам наумила.

Кренули смо до главног трга док сам му препричавала данашња дешавања која су нас довела до овог тренутка, наравно ништа није коментарисао само је климнуо главом. Тек кад сам помислила да ће ме његова тишина убити, питао ме је шта желим да гледамо. Издахнула сам ваздух који нисам ни знала да сам држала и рекла му да ни не знам где је представа а камоли шта изводе и кад. Није се изненадио, мислим да је то и очекивао, довољно се дуго знамо да га више моји непромишљени планови не изненађују. Да се не знамо од детињства, док су нам мајке још седеле у башти и пиле чај, мислила бих да ме мрзи. Упркос његовој тишини и застрашујућем стасу, Џон има златно срце, воли да ми удовољи и ретко кад одбије моје захтеве.

Кад смо стигли до трга окренула сам се ка њему и гледали смо се неколико секунди.

„Шта сад?“ упитала сам га и очекивала да има цео план већ разрађен у глави.

„Иди распитај се.“ рекао је хладно и скренуо поглед.

„Код кога?“

„Продавци, они знају увек шта се дешава и међусобно размењују информације, не знам никога бољег“. Климнула сам главом помало

запањена чињеницом да се тога брзо сетио док је моја прва помисао би била да лутам улицама док не нађем позориште.

Отишла сам до најближе тезге, купила две црвене јабуке и успут, да се чини као површина мисао за ћаскање, упитала продавца да ли нешто зна о овом новом позоришту. На нашу срећу знао је о чему причам и упутио нас ка њему.

Чим сам га угледала узбудила сам се и кренула да вучем Џона, као да ће све што ишчекујем пропасти у земљу ако скренем поглед са сцене или застанем на секунд. Узела сам карте за то вече. Представа се звала „Ромео и Јулија“ и господин на тезги ми ју је препоручио и додао да изгледам као особа којој би се свидела, шта год то значило.

Једва сам дочекала вече, обукла сам своју најлепшу хаљину и изашла до наше капије где ме је Џон већ чекао. Ушли смо у позориште и сели на своја места, убрзо су се сви стишали и представа је почела. Нисам се усудила да одвојим поглед од сцене како случајно не бих нешто пропустила. Након трагедије сам била у сузама, потресена причом и тужним крајем. Највише утехе које сам добила од Џона је била његова рука на мом рамену и коментар како је то само прича, али је било довољно да ме смири.

Кад смо кренули кући, настала је тишина између Џона и мене. Није било чудно што он ћути али ретко кад нисам причала за нас двоје заједно а он је због мог ћутања знао да ми је нешто на уму.

„Шта те мучи?“ упитао ме је кратко и јасно.

„Желим да postanем глумица у позоришту“. Поново непријатна тишина док чекам да ми одговори.

„Не може.“ Застала сам на тренутак да упијем шта ми је одговорио и сачекала сам да настави. „Женско си, жене не могу да глуме.“ Размишљала сам како да му одговорим на то, како да нађем начин да се мој сан оствари, али ништа ми није пало на памет осим да се маскирам у момка.

„Знаш шта би ти урадили да те открију.“ Нисам хтела да размишљам о томе шта би се десило да ми план пропадне али он је био ту да мисли о томе за мене и већ је нашао сто и један начин како ће све то лоше да се заврши и нажалост, био је у праву.

„Размишљаћу о томе сутра.“ И тако сам скренула тему на мој утисак о трагедији.

Следећи дан после помагања оцу у радњи са новом робом, нашла сам се са својом рационалном половином, Џоном, како би ме спречио да урадим нешто непромишљено. Рекао ми је да ако толико желим да будем на позорници, онда морам да се задовољим са нечим мањим као на пример послом гардеробера.

„Никако.“ Одговорих полако да звучи као да сам мало размислила о томе.

„Зашто?“

„Чула сам да је пробање костима најгори део и да глумци проведу сате са гардероберима у обручима и корсетима.“

„А шта мислиш да се запослиш као инспекцијент?“

„Шта је инспекцијент?“ Мало сам се постидела што нисам знала шта је то. „Особа која се налази иза позорнице и прати да ли све иде по плану, у свесци има записано ко где иде, шта ко каже, носи и слично“, рекао је у једном даху.

Осетила сам колико сам се зајапурила од стида али нисам много обраћала пажњу на то, већ на његове речи. Размислила сам о томе

и морам да признам, није ми толико сметала та улога. На путу до позоришта причала сам о томе шта ћу да радим са својим новим послом, само да би ме он вратио у реалност да још нисам добила посао и како много трчим пред руду. Нашла сам се испред исте оне тезге за карте од јуче и замолила господина да причам са неким ко би ми могао дати информације о запошљавању. Господин се насмејао и замолио ме да сачекам мало. После неколико минута поздравили су ме тамне, скоро црне очи заједно са топлим осмехом и дугачком црном косом и синило ми је да је то очева муштерија од јуче. „Веома је лепа”, помислила сам и загледала се у њу и проучила њено лице. Тек кад сам осетила Џонову руку на рамену тргла сам се из мисли и схватила да жена чека да проговорим, испричала сам јој све. Нисам могла да изоставим ишта док зуре у моје лице, као да је све извучила из мене погледом. Није ме зауставила. Тек кад сам завршила своју причу, развила је усне у осмех и рекла ми је да им је помоћ увек потребна. Скрнула је поглед на Џона и питала га да ли је и он заинтересован за посао јер им је био потребан неко висок и млад за намештање сцене. Џон је пристао, вероватно да би могао да ме надгледа док радим, а ја сам добила свој тако жељени посао, можда не на сцени али иза ње. Била сам веома задовољна исходом данашњих догађаја и била сам више него срећна да саопштим свом оцу о својој новој улози у позоришту. Није био очаран идејом позоришта али му је било драго да радим нешто.

Тако је почело мојих месец дана у позоришту, сада мени много драге успомене коју не бих мењала и кад бих могла. Проживела бих све то поново. Нисам била на сцени али сам имала битну улогу и поносила сам се њоме. У тих тридесет дана сазнала сам име оне fine жене, Емилија, лепо име за лепу даму, и зближила сам се са њом. Емилија је била организатор, слично као мој посао само не само за сцену него за све. Кад су морали да иду у следећи град, најтеже ми је било да се одвојим од ње али ми је олакшала и обећала да ће ми писати. Дан после одласка позоришта све се вратило на исто, као да се ништа није десило, вратила сам се у продавницу и наставила по старом, једино што ми је остало од позоришта су успомене и Емилијина писма, које чувам на посебном месту како их не бих загубила.

Надам се да ће се позориште после неког времена вратити у Шордич и да ћу моћи поново да преживим своје драгоцене успомене, а ако до тад не наследићу очев посао можда им се и придружим, ако Џон пристане наравно, и кренем са њима по свету.

Аутор познат редакцији

Ying Zhang IIb

ЈА САМ ГЛУМАЦ У ШЕКСПИРОВОМ ПОЗОРИШТУ

4.5.1594.

Проклео ме дан када сам први пут ступио на сцену! Данас је десетогодишњица моје каријере, а никада нисам осећао већу мржњу према ономе што радим него сада! Вилијам је постао неподношљив. Био сам уз њега од самог почетка и помагао му у свему, чак му помажем и у писању оне његове нове романтичне трагедије са двоје младих из завађених породица не би ли је завршио на време, јер он има „битније ствари“ да ради! Да не споминем и да градим Глоуб театар да би Вилијам имао ново место за извођење својих представа, док тренутно глумимо у позоришту мог оца. А како он мени узвраћа? Узвраћа ми тако што размишља да запосли Едварда Алејна, моју највећу конкуренцију, у наше позориште, иако зна да смо супарници!

Едвард Алејн је ове године, као и ја, био проглашен за најбољег глумца трагедија у целој Енглеској. Ствар је у томе што сам ја први добио ту титулу, па тек онда он неколико недеља касније, што јасно доказује ко је прави и једини најбољи у нашој професији! Нико није ни знао за њега до ове године, што ми иде на живце више од свега. Ја сам у овом послу већ десет година, ДЕСЕТ ГОДИНА, и неки аматер ће да покуша да узме моје место? Е па, неће моћи! Било кога да сте питали на улици прошле године, рекли би вам да сам ја најбољи глумац свих времена, шта је сада ово?

Ја разумем Вилијама да жели да има најбољу могућу глумачку групу, али шта ће му један обичан аматер када има мене? Ја сам познат, мене сви знају и воле, а при том сам и сигуран да сам много бољи од тог неког

Едварда. Ја знам свој посао и знам шта радим, а он се прославио сасвим случајно. Да је он толико фантастичан како сви причају, морао бих да се уверим својим очима!

Ја сам у Вилијамовим, или како народ воли да их зове Шекспировим делима, увек глумио главне улоге, укључујући представе Хамлет, Ричард III, Отело, Краљ Лир и многе друге. Планирам да тако и остане, не звао се ја Ричард! Вечерас играмо Хамлета у ком сам ја, као и увек Хамлет. „Бити или не бити, питање је сад“, заувек ће бити моја омиљена реплика. Мада, верујем да би у овом случају прикладније било „убити или не убити, питање је сад“. Не знам да ли да се смејем или да плачем. Вилијам је довео никог другог него Едварда Алејна да седи иза сцене са глумцима и посматра наш рад одатле. Каква срамота! Какав безобразлук! Током целе представе нисам могао да се концентришем ни на шта друго осим на то како ће тај мали лик покушати да ме саботира. При узимању сваке реквизите морао сам да проверим да нема некаква замка коју је поставио не би ли ми упропастио каријеру. Хвала Богу, представа је прошла солидно с обзиром на околности; мало је рећи да сам имао среће! Поврх свега, био је толико уображен да ми приђе и да ми се цинично насмеши! Чак ми је и честитао на доброј глуми! Публика је била одушевљена и честитала ми на путу ка кући, али ја нисам био сав свој, тако да сам свима само хладно захваљивао. Не знам шта је горе, то што ме је Вилијам тако опако изневерио, или то што се онај подли Едвард прави да је фин као да ја не знам да он заправо покушава да ми одузме место! Видеће он! А Вилијам ће добити шта је заслужио! Обећавам то!

Миа Трифуновић 16

Лазар Делић IV

Јана Карановић 16

ЖЕЛИМ ДА БУДЕМ АКТИВАН ГЛЕДАЛАЦ У ШЕКСПИРОВОМ ПОЗОРИШТУ

Живео сам на периферији Лондона. Уметност је била моја велика љубав. Био сам редован посетилац представа, где год да су се оне одржавале, на улици, по кафанама, црквама, школама, на свим местима где је то било могуће. Међутим чим сам сазнао да је чувени Вилијам Шекспир отворио прво право позориште, морао сам да будем један од првих који ће то видети.

Много сам пешачио да бих стигао. Улице су биле прљаве, светла није било, свуда је био мрак. Када сам угледао то здање, никад виђено до сад, застао сам да би га боље осмотрио. Била је то полукружна грађевина од дрвета, на средини је био отвор који је покривен сламом. Само су галерије имале надстрешницу. Могло је да стане много око две хиљаде људи.

Нисам вам рекао да сам и ја некада желео да будем глумац. Можда због тога, толико волим позориште. Пробао сам једанпут да глумим споредну улогу у локалној глумачкој трупи. Играли су представу у једном малом, загушљивом простору. У гардероби су ми обукли костим. Стегли су ме у струку. То је био круг тежак костим у коме сам једва дисао, померање је било готово немогуће. Питао сам се како други глумци издржавају у таквим костимима из представе у представи. У тренутку када је требало да изађем на сцену, толико ми је било вруће, нисам имао ваздуха, пао сам. Сви су се окупали око мене, други глумац, изашао је на сцену импровизујући. Све је трајало неколико секунди. Тако је почела и завршила се моја глумачка каријера. Међутим љубав према позоришту била је још већа.

Седим на посебном месту у театру Глоб, представа је баш моја омиљена „Ромео и Јулија“. За тренутак сам помислио да се налазим у Верони. Толико је све уверљиво. Италија је земља у коју желим да одем. Глумци излазе на сцену, смењују се један за другим. Ромео има најлепши костим. То је мој омиљени јунак. У представи га игра млад, леп глумац. Његова искреност и заљубљеност делују на мене. Навијам за њега да успе, да освоји Јулију и да на крају буде срећан крај. Наравно да знам драму и њен садржај али све је тако уверљиво да верујем да можда може нешто и да се промени. Јулија је глумица у коју сам се одмах заљубио на први поглед, тако је лепа, верује у своју љубав и чини све да љубав успе.

Ипак на крају Ромео и Јулија умиру, знам поруку дела која ми у овом тренутку није важна. Велика и права љубав није успела због примитивизма и себичности других. Под утиском сам, тапшемо сви, цео театар је на ногама. Не излазим, седим на свом месту, чекам да ми кажу да морам да изађем, улијам сваки делић атмосфере, нечег за мене посебног и никад виђеног до сада.

Марко Обрадовић 16

ИЗ ШЕКСПИРОВОГ ДНЕВНИКА

Лондон, 23.4.1616.

Да се вратимо натраг...

За оне који ме не знају, моје име је Вилијам Шекспир. Мој живот је права трагедија, па сам одлучио да се осврнем писању. Пре него што кренем на препричавање данашњег критичног догађаја, да мало оправдам своје поступке. Мој отац је радио као дегустатор енглеских пива, тако да нам је дом увек био складиште за бурад и флаше пива. Моја мајка, хајдемо рећи, презаузета је мојом браћом и сестрама, тако да сам јој ја био последња рупа на свирали. И чиме ја да се дојмим када сам био мали? Отац ми је био такав, а плус и неписмен. Ајде што није знао да пише, а и једва је причао. Мумлао сам као нека гугутка напред планинског венца па је одјекивало, а он је био још гори. Оноко пијан, звучао је као ја, само десет пута гласније као да неко реже дрва. Право је било питање да ли је првенствено мене требало научити причању или њега подсетити. Дакле хаос!

Неки веома интелигентан човек по имену Џејмс Бербриџ, мислио се да изгради позоришну грађевину. Па хвала крсту! Господа глумци су се морали вукљати по земљи у неким приколицама па би тако, како би се рекло, ладно стали напред неког града/варошице и извукли дрвене скеле и позорницу. Али сада се зна да треба ићи у позориште и гледати уметност. И ја уграбих прилику. Зашто да се не прикажем као једини писмени члан своје породице? Само једна ствар – да се отарасим силовитог Џингис Кана. То јест, моје жене. Никада ме не подржава у ономе што радим и невиђено ме малтретира. Страшно. И тако послах својима писмо да је позову на неки састанак, и њене такође. Видите, наше породице се нешто и не воле, па нека разреше конфликте.

И таман да кажем – написах једну драму. Зове се „Ромео и Јулија“. Ове ружне породичне везе су ми биле инспирација, па се упутих ка позоришту да је препоручим као комад. Што да не зарадим нешто? Џејмс беше одушевљен, и нагласи како је коначно заслужио одмор од досадних митолошких тема. Изузетно сам срећан. Али ми тада још и понуди да глумим! Па може ли боље? Рекао ми је такође да наша вољена краљица обожава позориште. Фантастично, ући ћу у улогу Ромеа, добићу једну красну девојку за Јулију, и мало ћу предахнути у склопу свог љубавног живота.

Уђох у ону, како бих се културно изразио, 'јаму' од свлачионице. Уђе ми неки младић и гађа ме костимом, и рече онако грубо да пожурим. Какав неандерталац, боље да буде културнији према мени, одлучио сам тумачити главну улогу и врло сам јасно нагласио. Узимам костим и видим следеће – ХАЉИНА! ПА РОМЕО, БРАЂО МОЈА! РОМЕА САМ ХТЕО, ЈАООО! И још неки стезник за мршављење, па да се прекрстиш. Шта има везе, прогураћу некако, само морам женски глас некако подесити. Изиђох из оне 'медвеђе пећине' па разгледах мало око себе. Трешало ми је нешто што би ми ублажило тон гласа. Видех неки напитака, онако помало розикаст, па помислих како ово глумци користе баш у сврхе тумачења женских ликова. Колико год био писмен, глуп сам као стенчуга, и пијан. Верујем да сам дрмно једну обичну ракијчину, али јелте' дође ми на ум тада да је то неки ишмирглани једнорог. Како се то завршило? Ево слушајте.

Све је ишло по плану, док није дошла сцена са балконом... Мислим, до тад је Елизабет била задовољна. Шта да кажем? Променили су пола текста! Дадохе ми неку линију: „Ромео, нервни систем ми помераш“. Па да ли су нормални то звучи као оне бабе на сахранама када жале за покојником. И тако, ја, величанствена Јулија, изиђох на балкон пред оним Ромеом, што пре треба неког медведа да глуми, и ракија из мене проговори: „О Ромео... Ипак смо ми само жабари из Вероне и покушавамо да се смувамо, али жао ми је због тога што нам матори не дозвољавају, што фурају другачији стил. Знаш да нам је фазон да на 50 страна једно другоме лупамо како се волимо, али то није истина јер се реално нисмо видели два пута. И на крају ћемо ипак упасти у лош трип.“

Ово се још није чуло... Ја мислим да сам пола ових речи измислио у том тренутку, али ко зна, можда ће ово у будућности бити прихватљиво. Сви су били скандализовани, па и сама краљица. И ја тако прескочих онај балкон и приђох краљици. Некако сам успео да је помешам са њеном сестром... „Надам се да сте уживали у фамозном лирском делу... Ваша честости, Крвава Мери.“ Жена устаде: „КАКАВ БЕЗЗОБРАЗЛУК!“ И одшета. И тако због мене, моје женствености из каменог доба и ишмиргланог једнорога бих довека избачен из овог позоришта. Не смем ни да замислим шта ме чека када дођем кући, с обзиром да слава овог догађаја већ дречи кроз новине. Ако умрем, знајте да је узрок, што ће ме супруга након овога као кладиво завртети и зафрљачити кроз прозор. Битно је да сам завршио ово богохуљење... А да, још ми је данас рођендан, има ли лепшег поклона од могуће смрти!

Дуња Миленић 16

професор Дамир Омрчен

ЖЕЛИМ ДА БУДЕМ ГЛУМАЦ У ШЕКСПИРОВОМ ПОЗОРИШТУ

Зовем се Андреј Милошевић, рођен сам у Шордичу, градској четврти на периферији Лондона. Тренутно је 1594. година и пре 18 година прво позориште се отворило, отворио га је Џејмс Бербриџ. Један члан његове групе је Виљем Шекспир, волео бих да глумим у његовим представама пред много људи. Недавно у град су дошли глумци и саградили кућу где ће изводити представе. Ако су могли да саграде кућу за представе, онда мора да су добри. Ако су то група „Људи лорда Чејмберлена“, волео бих да их гледам а још више да глумим са њима, идем по земљи или на једном месту, да ми људи аплаудирају и добро зарађујем.

Могао бих да упознам све у групи али ми је најинтересантнији Шекспир. Од њега бих могао да научим како да глумим, да пишем комедије и трагедије и још много тога. Размишљао сам у којој бих његовој представи хтео да глумим, неке су ми се свиделе али се глумци нису дуго прославили зато што би их трагедија снашла после представе, један од тих примера је комад „Магбет“. Мислим да то није никакава клетва и да није могуће да представа доноси несрећу него се случајно десило и сви су у то поверовали. Волео бих у комаду Ромео и Јулија да глумим али истина је пре бих хтео да публика аплаудира и смеје се него да плаче, па зато ни извођење комедије не би биле лоше.

Највећа част би ми била да глумим пред краљицом Елизабетом I, која воли представе и дарожљива је. Глумљење у представама нема саме добре стране има и лоше ка што је облачење костима, чуо сам да су понекад потребни сати за костиме, шминку и остале припреме које се дешавају иза сцене. Замислите ако бих га покидао! Костими се позајмљују од племића и морао бих да платим. Шта би се десило ако будем заборавио текст, гађали би ме и отерали са сцене.

Женама није дозвољено да присуствују представама, буде ту изузетака ако би се сакрио или претварао или ако си важна личност као краљица. Жене нису смеле да присуствују, ни да гледају представу, ни да глуме па су мушкарци морали да глуме жене. Ја то не бих хтео никако, да облачим женске костиме, мислим да би требало жене да глуме, било би ме срам да глумим у женском костиму. Поред глумљења могао бих да пишем позоришне комаде, ако буде ишло добро онда могу тиме да се бавим, ако не, онда да подржавам позориште. Можда бих касније могао своје позориште да отворим као Шекспир. Ако будем познат и славан, вековима ће се причати о мени или мојим позоришним комадима.

Андреј Милошевић, 1а

Стефан Ристов IV6

Лазар Делић IV6

РОДНА РАВНОПРАВНОСТ

Мене замара ова тема,
јер по мени теме нема.

Однос – жене и мушкарци су вечита дилема,
А, без поштовања и разумевања,
живота нам нема.

У мом животу сви смо исти,
Сви смо се родили једнаки и чисти,
ја учен сам да не постоји важнији пол,
Да непоштовање другог наноси бол.

У мом свету, сви имамо своје место!

И ако знам да није свуда тако – врло често.
Васпитаван сам да није битно ког си пола,
Да поштујеш другог и поштедиш бола.
Да сваку девојчицу гледам као благо,
И да се дружим са оном која ће узвратити истим
И биће јој драго.

Природа нам је дала различите особине,
Да заједно, удружени чинимо целине!
Да употпунимо једно другом живот да буде леп,
Свако ко то не види, озбиљно је слеп.

Немања Ђошић II6

МОЈА БАЈКА

Биле су три сестре које су имале оца, богатог, који им је могао приуштити све што им је срце пожелело, те се истицао у вароши у којој су живели. Током 19. века бити богат није било уобичајно. Околина му је завидела на избору у одећи и разноврсности хране. Живели су у красној вили, на врху сеоског брда, с погледом на божанствену катедралу Стразбурга, док се сиротиња вукла по блатњавим долинама где су боравили ђаволи попут огавних мува, бува...

Човек попут таквог, био је захтевне љубави; свака кћи га је морала волети бескрајно како би му то био погон за даљи неуморни рад, те отац узе све три па их приупита:

– Реци оцу, најстарија кћи моја, колико волиш татка свога?

– Одавде па све до облака – рече најстарија ћерка.

Отац би задовољан, па упита другу:

– Реци оцу, средња кћи моја, колико волиш татка свога?

– Одавде па све до звезда – рече средња кћи.

Отац још више задовољан, упути се ка најмлађој очекујући још квалитетнији одговор. Она упалшена, не знаде шта да каже, воли га више од ове две заједно, те га загрли, па га погледа и рече:

– Волим те као једну векну хлеба.

Отац се изнервира, па је одвуче у собу, па загрме:

– Срам да те буде! Тако ме омалажаваш, балавице једна, да није мене, не би било ни тебе, ни ове хаљине, ни ципела, ни накита! Боље би ти било да смислиш бољи одговор сутра до ручка, иначе ћеш провести у својој соби месец дана!

Излете и затвори врата. Ћерка је плакала целу ноћ, забринута и углашена, шта да каже. Није била најпапетнија, али је волела снажно, те јој се указа помоћ. На светлој страни пуног месеца те вечери, појави се лице једног виловњака, те ћерка погледа кроз прозор а месец јој намигне. Сања ли? Је ли ово њен анђео? Виловњак се створи у њеној соби опкољен белим прахом, с белом кожом, косом и оделом баш насупрот њеној црној спаваћници и ноћно тамној коси.

– Есмалда, па ти плачеш?

– Ти си жив?!

– Зар би говорио да нисам?

Крила му извирише и он поче лепршати по ваздуху онако сићушан.

– Можеш да летиш?!

– О, па могу ја свашта, гледај!

И узе прстић па је претвори у љубичасту боју.

– Јао! Ако ме тата види, помислиће да сам болесна, врати ме на старо, а ко си ти уопште?

– Па твој вилењак Ривендел, наравно! Шта те мучи?

– Данас, када ме отац упитао колико га снажно волим, рекла сам 'попут векне хлеба' и сада ми треба бољи одговор, иначе ћу завршити овде сама месец дана и сигурно ми неће дати хране, ни он ни сестре, искористиће време да све поједу.

– Драга моја, спакуј сутра оцу један сендвич и дај му га да једе уз пут до ресторана и само сачекај да нарав уради своје, а сад обећај ми да нећеш плакати!

– Обећавам! Волела бих да си стално са мном.

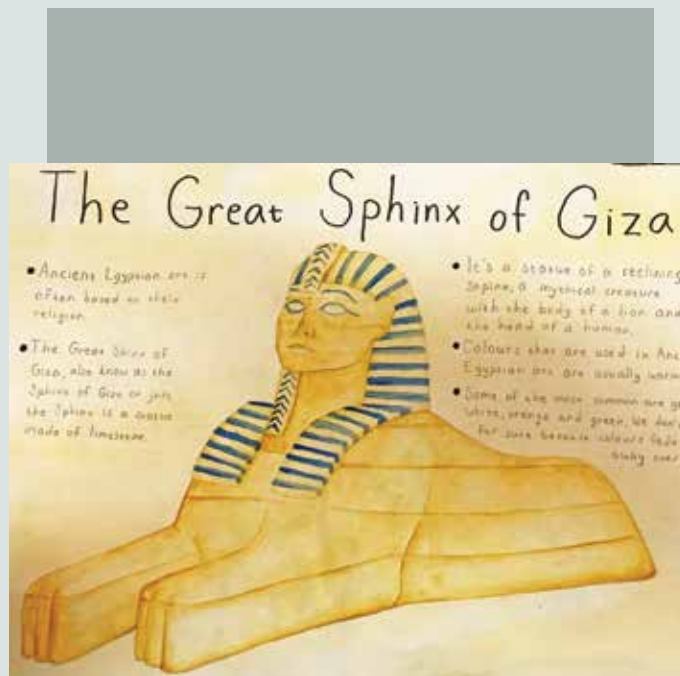
– И јесам, само јављам се ретко, али сам ту, а сад лепо спавај!

И оде он тако натраг на свој вољени месец.

Следећег дана све је ишло по плану, Есмалда даде оцу сендвич као извињење, а он га зграби па халапљиво једе. На путу до одредишта требало је проћи и сиротињски део који је обухватао цело насеље у подножју брда. Како су газили, просјаци их гледаху тужно. Како је оцу остала само векна хлеба од сендвича, узе је и баци иза себе.

Није ни један корак направио, а како се окренуо најезда људи искочи из својих кућа, па се баци на хлеб. Грабе једни друге, гребу се, чупају косу, не би ли јадни једно парче узели. Тада отац схвати, саму вредност и моћ једне векне хлеба те се окрену најмлађој ћерки, загрли је и замоли за опроштај кроз плач. А она како је добра, опрости му без размишљања, јер то је ипак љубав јака и вредна, колико и једна векна хлеба.

Дуња Миленић 16

Јана Карановић 16

КОМЕНТАР НА ПОСЛОВИЦУ

ТКО ЈЕДНОМ СЛАЖЕ, ДРУГИ ПУТ ЗАЛУДУ КАЖЕ

Ово је једна од мојих омиљених пословица. Врло проста и јасна, и не сматрам да је за њу потребан било какав додатни коментар, али могу рећи да ако смо склони неистини, обмањујемо себе и друге, да све што ћемо икада рећи неће бити схваћено озбиљно, да не можемо очекивати да људи вјерују у нас и наше ријечи, поготово ако нас одређена особа прије тога лично ухвати у лажи. У њој су кратке ноге, што исто значи да нас нигдје неће довести, већ само вући назад. Повјерење се гради искључиво на истини, никада лажима.

Катарина Радуловић Iа

ЛЕПА РЕЧ И ГВОЗДЕНА ВРАТА ОТВАРА

Ова пословица, по мом мишљењу, значи да никада не треба да ружним речима и вређањем покушамо да решимо било коју ситуацију. Морамо бити добри према људима и нама ће се добрим вратити. Лепа реч и гвоздена врата отвара, значи да добрим понашањем и лепим речима можемо решити све проблеме (које гвоздена врата представљају). У ово смо могли више пута да се уверимо. Ружне речи и непристојно обраћање могу само да изазову контра ефекат. Ружне речи у људима изазивају потребу да узврате на исти начин и тада се сваки проблем само увећава. Напротив, када се обратимо неком на леп начин и пристојно, у највећем броју ситуација то изазове пажњу и жељу да се узврати лепим понашањем.

Немања Ђошић IIб

ВУК ДЛАКУ МЕЊА, АЛИ ЂУД НИКАДА

Ова пословица значи да људи могу да замаскирају своја осећања и праве особине, али да њихова ћуд (нарав) увек остаје иста. Из тог разлога мислим да, ако је неко био лош према нама и одједном се то промени, не би требало одмах да му верујемо да се заиста променио. Мислим да у таквој ситуацији постоји велика шанса да је спреман да нам опет науди на неки други начин. Такође, постоје и људи који ће се потрудити да нам се представе као добри, љубазни, прави пријатељи, а нису добри у суштини. Они ће иза финог понашања скривати своје праве намере да би остварили свој циљ. Зато, ако смо се уверили да неко нема добре намере према нама, морамо увек бити пажљиви и посматрати шта се крије иза промењеног понашања.

Немања Ђошић IIб

КАД ИДЕШ ВУКУ НА ЧАСТ, ПОВЕДИ ПСА УЗА СЕ

Ова пословица говори о томе да увек морамо бити на опрезу са лошим људима и са људима уопште. Много је људи чије праве намере не знамо или их нисмо увек свесни. Зато је јако важно да увек будемо опрезни јер много ствари може бити опасно за нас. Ми деца се често упознајемо са вршњацима и јако лако склапамо нова пријатељства. Често нисмо сигурни о каквим се особама ради и да ли су заиста добро друштво за нас. Зато је јако важно увек бити на опрезу и избећи проблеме до којих може да дође.

Немања Ђошић IIб

Ying Zhang IIb

Стефан Ристов IVб

Белмин Рамдедовић IIб

Стефан Ристов IVб

Стефан Ристов IVб

Ying Zhang IIб

Душан Бајец Iа

ШАХ

Кад упознах шах у једном маху,
спознах да није поента у страху.
Искочи ми мисао к'о чигра
да је и живот шаху слична игра.
Да ти ум не служи да мисли,
већ у миру да размисли,
па све поразе у победе да претвара
то само може онај
који за игру има дара
јер и у животу
срећан човек увек срећу ствара.
Када нас циљ поведе до краља,
уме да се препречи „стоп“,
а из неке кривине да појави се топ.
Па, дођу ликови у својству пијуна,
док ловци вуре из оближњег жбуна.
Мало потом уме попут мача
да ти се препрека појави
у облику скакача.
И, тако редом шаховске фигуре
изгубиле би игру ако крену да журе,
пут би им био од циља линија даља,
а ноћи бесане им што не дођоше до краља.
Мој друже, и у животу
слични потези се служе,
па као и у игри свашта се дешава
ал' једино мирна глава уме да решава.

Богдан Кошутић IIIа

ЕП О ГИЛГАМЕШУ

Живети данас је готово немогуће ако сте неписмени. У прошлости су само поједини људи знали да читају и пишу, то им је био посао, а некада писмо није ни постојало. Најстарије књижевно дело за које знамо је Еп о Гилгамешу. Ово дело је писано на дванаест плоча клинастим писмом на сумерском језику. Касније је превођен на акадски језик и многе друге.

До осме плоче Еп о Гилгамешу је, као сваки типичан еп, прича о јунаку и његовим славним и необичним авантурама. Почиње као краљевски натписи који су уобичајено на крају имали поруку. Гилгамеш, главни јунак, две трећине је бог а једну трећину човек. Он влада градом Уруком и сви становници га гледају са дивљењем и страхом. Гилгамеш је леп, снажан, mudar, јак, брз, диван и храбар, скоро савршен. Богови су одлучили да створе некога ко је Гилгамешу раван. Заједно су успели да створе Енкидуа. Он је живео по степама са животињама док га није завела лепа жена и одвела у град Урук да се бори са Гилгамешом. Један од многих снова у овом епу је када Гилгамеш сања борбу са Енкидуом, а његова мајка, Ришат, тумачи тај сан и предвиђа да ће се Гилгамеш борити са Енкидуом, али да ће га она усвојити као сина и они ће постати пријатељи. Као и други снови у овом епу све ово се остварило. Убрзо је Гилгамеш добио задатак од Шамаша, бога сунца и судије духова и људи, да убије Хумбабу, господара Кедрове шуме. На путу до Хумбабе Енкиду је сањао сан како ће га орао носити све више и више док га не испусти. Када га је ујутру испричао Гилгамешу, он је то протумачио као смрт. Пошто је ово еп, Гилгамеш и Енкиду су наравно успели да поразе чудовиште као што је Хумбаба. Након борбе су се победоносно вратили у град Урук, носећи Хумбабину главу на штапу. Када се Гилгамеш опрао од борбе, Иштар, богиња љубави и плодности, хтела је да буду љубавници. Гилгамеш ју је окуртно одбио након што јој је набројао све њене претходне грешке и пакости. У овом епу богови имају многе мане и дефинитивно нису савршени. До осме плоче се чак и чини да је Гилгамеш савршено биће. Иштар се разбеснела и наредила оцу Ануу, богу неба, да пошаље небеског бика да убије Гилгамеша. Заједно, Гилгамеш и Енкиду су савладали небеског бика па су затим отишли да се одморе испред градских зидина. Те ноћи Иштар је бацила клетву на Гилгамеша и предвидела му је смрт, али Гилгамеш ово није чуо, већ само Енкиду.

Уместо Гилгамеша Енкиду се разболео и смрт га је победила. Гилгамеш је оплакивао Енкидуа шест дана и шест ноћи. Седмог дана је Гилгамеш сахрањивао Енкидуа, свог пријатеља и брата, па је напустио град Урук. Шест и седам су бројеви који се често појављују у овом епу. Сада Гилгамеш креће сам у дугу пустиловину да нађе живот или бесмртност. Упутио се да нађе Утнапшима који је некада био обичан човек али је сада бесмртан. Гилгамеш сазнаје да је Утнапшиму бесмртност подарила Еу након великог потопа. Богови су давно одлучили да пошаљу потоп зато што је било превише људи али су наредили Утнапштиму да сагради барку, исту по ширини и дужини, и да у њу стави по један пар од сваке животиње. Ова прича је врло слична причи о Нојевој барци. У многим религијама и културама се прича о великом потопу што вероватно значи да се тако нешто и десило. Чак и богови су се уплашили од потопа па су се попели на Ануов Брег богова. Схватили су да потоп није био добро решење да прореде људе зато што су сада и добри и лоши мртви. Утнапштим открива Гилгамешу још једну тајну. Говори му о трави која се налази сакривена и ако је он нађе и поједе, постаће бесмртан. Тако Гилгамеш креће на своју последњу пустиловину. Није хтео одмах да поједе траву већ је хтео да је подели са људима у Уруку. На путу до Урука стао је да се окупа и када није гледао пришуњала му се змија и украде траву. Гилгамеш је туговао и плакао али знао је да не може да поврати траву. Одлучио је да се суочи са судбином и сазна како је то умрети. У овом епу Гилгамеш, попут грчког јунака Орфеја, тражи да уђе у подземни свет да још само једном види Енкидуа и пита га како је то умрети. Ово му не дозволе али допуштају Енкидуовом духу и души да на кратко изађе напоље. Енкиду не жели да каже Гилгамешу како је то умрети и очајан Гилгамеш одлази назад у Урук где и њега самог савладава смрт. Иако је Гилгамеш храбар јунак, он је делом човек, а као код сваког човека, његов живот се завршава са смрћу. Његов једини страх је успео да га савлада и није успео да схвати суштину, све на свету је пролазно и смрт је неизбежна али живот је један, кратак али вредан.

Јана Карановић 16

Белмин Рамедовић 116

Лазар Делић IVб

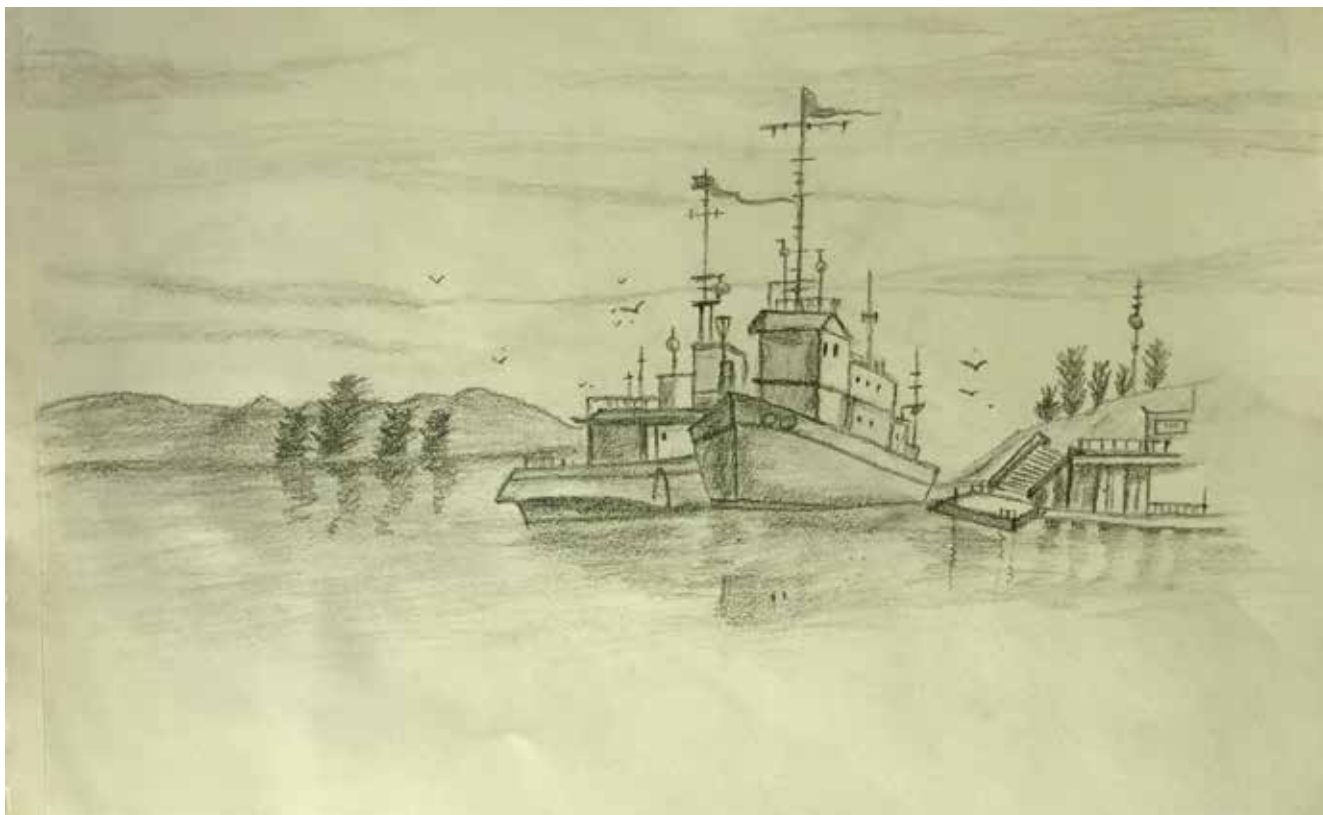
Ника Копривица IIа

Ying Zhang IIb

Белмин Рамдедовић IIб

Душан Бајеџ Ја

Белмин Рамедовић ИБ

ЉУДИ И ЖИВОТИЊЕ

Магарац као животиња је симбол тврдоглавости и бескорисности, али и симбол интелигенције и упорности. Реч магарац као опис човеку се обично даје у погрдном смислу. За човека кажемо да је магарац ако мислимо да је тврдоглав и глуп. Човек магарац испољава лењост и апсолутну незаинтересованост за свет око себе. Са друге стране, човек магарац може да поседује мудрост и високу интелигенцију. Исто тако за човека магараца можемо рећи да је веома посвећена, радна и фокусирана особа. Дакле, за човека магараца постоје два потпуно другачија виђања и све зависи од особе каква је.

(Дуња Булатовић IIa)

Људи **корњаче** су једна од ретких врста људи. Они су углавном дуговечни. Живе без неких већих дешавања и узбурканог живота. Они су емоционално затворени. Увек се крију и веома су плашљиви. Углавном су сами и не брину ни о чему. Живот им пролази тако лагано и натенане.

(Матија Ралетић IIa)

Мишеви су физички мале животиње, плашљивог и сналажљивог карактера! Неким људима су слатки а неке људе згрожавају! Такође својевољно учествују у научним радовима и врло радо мењају свест разним научницима. „Мишу мој“ користимо као тепање, углавном малој деци. Људи мишеви су особе које можемо лако да спутавамо, такође су плашљиви и углавном се скривају! Док њихови рођаци, пацови, свима су одвратни и преносиоци су разних болести! Када за некога кажемо да је пацов, углавном мислимо да је покварен и зао. Таквих људи има много, али не смемо да им дозволимо да нас трују, већ ми њима да бацимо мишомор.

(Павле Драјер IIa)

Змије као животиње симболизују зло и подлост, али у митологији и давним временима змије су предатављале бесмртност, плодност и некакав вид обнављања. Људи који поприме особине змије обично су лоше особе, тако да када некој особи кажеш да је змија у 99 одсто случајева мислиш на неке лоше особине. По мом мишљењу и у мојој перспективи људи змије су хладне и безосећајне особе. Змије током свог живота проведу у неком скривању и стално су опрезне, тако и људи змије, увек мисле да су под неком опасношћу или у некој незавидној позицији. Када осети страх, змија уједе и пусти свој отров као и људи који уместо отрова „уједу“ својим речима, а понекад и делима.

(Милан Ђајић IIa)

Змије су познате као опасне и превртљиве животиње. Оне нису веома популарне у народу. Једна од најпознатијих змијских особина јесте њихова способност да мењају кожу и постану тотално „нове“ верзије самих себе. Баш због те њихове способности, људе које сматрамо и називамо змијама гледамо као дволичне и отровне. Ту су најчешће

људи који воле да оговарају. Они су превртљиви и гледају само своју корист. Они никада неће оклевати да окрену леђа својим пријатељима и породици ако ће они имати неки бенефит од тога. Отуда се они сматрају дволичним и као да „мењају своју кожу“. Овакви људи могу да вам упропасте многе аспекте живота и најтоплије вам препоручујем да их се клоните.

(Невена Терзић IIb)

Пси су омиљене животиње свих људи. Они су јако лојални, лаковерни, позитивни, саосећајни, ово су неке од њихових најупечатљивијих карактеристика. Када препознамо ове карактеристике у човеку, то нам показује да можемо да се поверимо том човеку, да нас неће издати. Такве особе су веома позитивне и углавном уносе радост у просторију. Они ће покушати да нас разумеју и помогну око проблема колико год да су у могућности. Једна од њихових лошијих особина је то што верују да ће им сви вратити исто као што они дају, па чак и после разочарања. Овакви људи су добри, али до одређених граница.

(Александра Матић IIa)

професор Дамир Омрчен

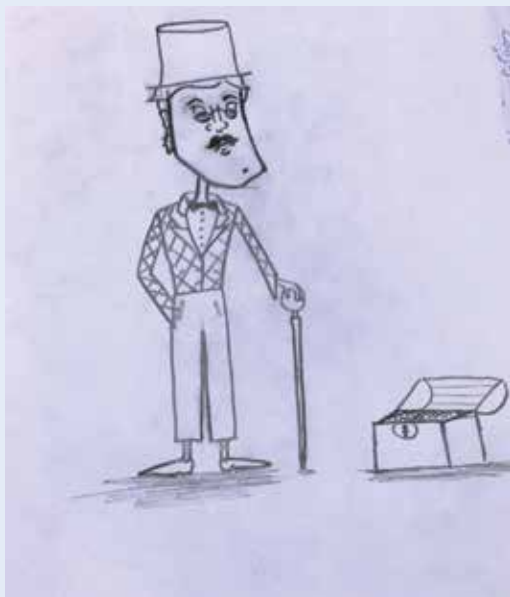
професор Дамир Омрчен

професор Дамир Омрчен

професор Дамир Омрчен

Харпагон, Борис Симикић 16

Марко Краљевић, Дуња Миленић 16

Марко Краљевић, Давид Седлар 1а

Давид Седлар Stevens 16

BERLINALE

Die Berlinale ist ein einzigartiger Ort der künstlerischen Auseinandersetzung und der Unterhaltung. Sie ist eines der größten Publikumsfilmfestivals der Welt, das jedes Jahr Zehntausende Besucher*innen aus aller Welt anlockt. Für die Filmbranche und die Presse sind die elf Tage im Februar zugleich eines der wichtigsten Ereignisse im Jahreskalender und ein unverzichtbarer Handelsplatz.

Die Internationalen Filmfestspiele Berlin blicken auf eine wechselvolle Geschichte zurück. Das Festival wurde 1951, zu Beginn des Kalten Krieges, als „Schaufenster der freien Welt“ für das Berliner Publikum ins Leben gerufen. Geprägt durch die bewegte Nachkriegszeit und die einzigartige Situation in der geteilten Stadt, hat sich die Berlinale zu einem Ort der interkulturellen Begegnung und zu einer Plattform kritischer filmischer Auseinandersetzung mit gesellschaftlichen Themen entwickelt. Bis heute gilt sie als das politischste aller großen Filmfestivals.

KARNEVAL

Höhepunkt der Session: Fröhlich-entspannter Rosenmontagszug zog quer durch Köln. Leichter Regen hielt hunderttausende Jecke nicht vom Feiern ab. Erfolgreiche Premiere: Erster Zoch für den neuen Zugleiter Holger Kirsch. Motto der Session 2021 enthüllt: „Nur zesamme sin mer Fastelovend. Einen rundum gelungenen Rosenmontagszug erlebten Hunderttausende von Jecken am Montag in Köln. Die Premiere des neuen Zugleiters Holger Kirsch war beeindruckend: Passend zum aktuellen Sessionsmotto „Et Hätz schleiht em Veedel“ hatte Kirsch mit seinem Team alle Persiflagewagen passend zu jeweils einer Liedzeile des Bläck-Fööss-Klassikers „In unserem Veedel“ gestaltet. Das kam beim Publikum hervorragend an – zumal die Band zu ihrem 50. Jubiläum ebenfalls mit dabei war. Insgesamt waren es 12.000 Teilnehmer, 26 Persiflage- und 61 Festwagen und rund 300 Tonnen Kamelle und Pralinen, die für einen überaus bunten und vielfältigen Rosenmontagszug sorgten.

Gleich zu Beginn des Zuges hatte das Festkomitee Kölner Karneval kurzfristig einen zusätzlichen Wagen zum Gedenken an die Opfer des Verbrechens in Hanau eingebaut. Der Wagen zeigt einen Dom, der weint und ein Herz hält, das „Unser Hätz schleiht für Hanau“ zeigt. „Wir wollten mit dieser Geste an die Opfer der schrecklichen Tat von Hanau erinnern und zugleich ein Zeichen für

Toleranz und Weltoffenheit setzen“, so Zugleiter Holger Kirsch. „Auch wenn das Motiv bewusst zurückhaltend ist, wird die Botschaft klar: Karneval ist bunt nicht braun!“

„Ich bin überwältigt, wie positiv die Jecken am Zochweg die Idee des Mottos aufgenommen haben“, fasste Zugleiter Holger Kirsch seine Gefühle nach Ende des Zuges um 18:03 Uhr zusammen. „Auf fast allen Tribünen wurde das Veedelslied oder andere Hits aus 50 Jahren Bläck Fööss gespielt.“ Zufrieden konnten die Organisatoren mit dem Rosenmontag auch abseits des Zuges sein – es gab insgesamt weniger Einsätze von Polizei, Feuerwehr und Rettungskräften als in den Vorjahren, trotz besonders üppig gefüllter Zuschauerbereiche. „Für ihren Einsatz danken wir den haupt- und ehrenamtlichen Helfer am Zugweg ganz besonders“, so Zugleiter Kirsch. „Neben 2.100 ehrenamtlichen Mitarbeitern – vom Zugordner bis zum Wagenbegleiter – waren in etwa ebenso viele Polizisten aus ganz NRW sowie Rettungsdienste, Feuerwehr, AWB und KVB im jecken Einsatz. Nur durch die Unterstützung all dieser Menschen sind Großveranstaltungen wie der Rosenmontagszug überhaupt möglich. Vielen, vielen Dank dafür!“

Traditionell wird am Ende des Zuges das Motto der kommenden Session enthüllt und nach dem Wagen des Prinzen am Ende des Zuges den Jecken präsentiert. „Nur zesamme sin mer Fastelovend“ betont die Vielfalt des Festes und ist ein Angebot an alle Jecken, gemeinsam den Karneval zu feiern – zum Beispiel beim nächsten Rosenmontagszug am 15. Februar 2021.

Припремила професорка немачког Гордана Ђорђевић

EL COLACHO

Sabías que cerca de Burgos, en Castrillo de Murcia, existe una fiesta que atrae mucha atención?

La Fiesta del Colacho en Castrillo de Murcia es la celebración religiosa celebrada con motivo del Corpus Christi. Castrillo de Murcia tiene alrededor de 200 habitantes, pero la fiesta del Colacho está declarada de interés turístico de Castilla y León. Actualmente la celebración es conocida ya a nivel internacional.

Sabías que esta fiesta religiosa se celebra ininterrumpidamente desde principios del siglo XVII?

La Cofradía del Santísimo Sacramento de Minerva, fundada en 1621, es la encargada de organizar y celebrar esta fiesta. La celebración representa “una lucha entre el diablo y Cristo”.

Sabías que el personaje más destacado de esta fiesta es el Colacho que representa al diablo?

- Cuando los cofrades salen a la calle para homenajearle al Santísimo y un Colacho aparece haciendo ruido con unas castañuelas para interrumpir el cortejo. Es entonces cuando los niños le insultan y este los persigue para fustigarlos con una cola de caballo.
- El Colacho intenta por todos los medios azotar con una cola de caballo a los vecinos para intentar acabar con las celebraciones religiosas que rodean la festividad del Corpus.

- Las “vueltas” del Colacho por las calles de Castrillo de Murcia persiguiendo a los vecinos se realizan desde el miércoles y el domingo es el “día grande” con el “salto de bebés”.
- Las calles se llenan de colchones sobre los que vecinos y amigos de Castrillo van colocando a los bebés para que sean saltados por el Colacho.
- Durante una fiesta, el Colacho recorre las calles y salta sobre casi un centenar de bebés.

- Con cada salto el Colacho “purifica a los niños” para “evitar que padezcan enfermedades en el futuro”.
- Sabías que representar al Colacho es un “orgullo” para cualquier vecino de Castrillo y es un puesto que “solo se puede ocupar una vez en la vida”
- Es un “evento único en el mundo”, por lo que cada año son miles las personas que llegan de todos los puntos de España a conocer al Colacho y la tradición

Bibliografía:

1. <http://www.cervantesvirtual.com/obra-visor/la-fiesta-del-colacho-en-castrillo-de-murcia-burgos/html/>
2. https://viajes.nationalgeographic.com.es/a/fiesta-colacho-castrillo-murcia_14285/1
3. <https://www.lavanguardia.com/vida/20160529/402125689648/fiesta-del-colacho-de-castrillo-de-murcia-burgos-busca-el-interes-nacional.html>

Fotos:

1. https://viajes.nationalgeographic.com.es/a/fiesta-colacho-castrillo-murcia_14285/1
2. www.maps.google.com

Припремила професорке шпанског Сузана Амановић и Марина Миловановић

CUARENTENA

En este momento todo el mundo está en una situación muy difícil y grave. Hay mucha gente que está infectada y hay numerosas víctimas de coronavirus que es desconocido y nuevo por los médicos. Por todo el mundo, las personas son en una cuarentena en sus casas y casi todos tienen el miedo de este virus. Esta situación es nueva y pienso que es normal tener miedo. Estar preocupado por las personas que queremos es en la naturaleza humana y creo que todos podemos sentir algo como esto durante esta situación. Es seguro que todos conocemos a alguien por lo menos que vive en el extranjero y estamos preocupados por su salud. Esta situación es seria y debemos cuidar nosotros mismos y mantenernos seguros. Por eso debemos estar en nuestras casas y disminuir las actividades sociales. Estar en la cuarentena es difícil porque estamos acostumbrados a ser activo, salir con amigos, estar afuera...

Pero en este momento es importante ser prudente por nosotros y nuestra familia. Para cuidar nuestra salud física y mental debemos aprovechar el tiempo libre que pasamos en el hogar. En primer lugar es difícil y aburrido pero hay muchas actividades que podemos hacer en la casa. Personalmente yo intento hacer diferentes actividades cada día. Desde algún tiempo hay la escuela en línea. Al principio esto era extraño pero ahora es bueno porque hay algo para hacer cada día. También, entreno en casa, pero echo de menos a jugar al tenis. Además, veo series y películas que antes nunca ha tenido suficiente tiempo. De vez en cuando intento mejorar mis habilidades culinarias. Creo que hacer algunas actividades nos hará pensar menos de esta situación y prevenir a escuchar y leer muchísimo las noticias.

Espero que todo esto termine pronto de una buena manera y que todos después esta situación aprendemos a disfrutar en pequeñas cosas que hemos dado por hecho.

Милена Ђуковић IIIa

Миа Ђорђевић IIIa

ЗАНИМЉИВОСТИ О ГЛАДИЈАТОРСКИМ ИГРАМА

У почетку су гладијаторске игре имале религиозан карактер, служиле су да се обележи нечија смрт (264. г. ст. ере)

И женама је било дозвољено да се боре у арени; оне су ретко носиле шлемове, а најчешће су биле обучене као Амазонке (жене ратнице). Бориле су се углавном ноћу и биле су права атракција. Септимије Север у 3. веку нове ере забрањује женама да се боре.

Преподне су се одржавали спектакли са зверима, у подне су се борили необучени борци са зверима и лако постајали плен дивљим зверима, а поподне су се борили професионални гладијатори и те представе су биле најтраженије. Вече пред борбу су се упознавали гледаоци са гладијаторима на гозби и ту се узимале и опкладе, а рекламна кампања дуга неколико дана је увек пратила веће борбе и путем рекламе се народ обавештавао о месту, времену борбе, улазницама и учесницима. У време Августа побијено је око 35.000 животиња у гладијаторским играма.

Гладијатори су пре него што би постали гладијатори морали да испуне два услова: да прођу лекарски преглед и да буду и естетски привлачни како би у арени добро изгледали (ово се односило на слободне људе који су самовољно постајали гладијатори због новца и славе; они су чинили 50% свих гладијатора. Остали су били робови, криминалци, осуђеници...).

Плата славних гладијатора се кретала између 3.000 и 15.000 сестерција (врло добра плата за оно време, одговара данашњој плати од неколико хиљада евра).

Припремила Милена Павловић, професорка латинског језика

МИТ О ОРФЕЈУ И ЕУРИДИЦИ

Према митологији Орфеј је био син трачког краља Еагра и музе египске поезије, Калиопе. Орфеј је био божанског порекла и један од најдаровитијих свирача и песника који је икада живео. Свирао је на лири, коју је на поклон добио од бога Аполона. Снага његове песме је била чудотворна: птице би слетале да је чују, рибе искакале из воде, а дивље звери постајале питоме и умиљате. Учествовао је у експедицији тражења златног руна, заједно са Аргонаутима. Јасон га је позвао, знајући да само уз његову помоћ може мирно да прође поред злогласних сирена.

Заљубио се на први поглед у Еуридику, нимфу плаве косе и очију боје нарциса. На дан њиховог венчања није се распламсала буктиња у руци бога брака Хименеја, што је био лош знак. И убрзо, Еуридика је настрадала од уједа змије једног дана у шетњи. Орфеј је био изван себе од туге. Певао је тако тужно да је цела природа туговала са њим. Тада се одлучује на страхан подухват: сићи у доњи свет и тражити од Хада да му врати вољену жену. На улазу у Хад, песмом је очарао троглавог пса Кербера. Мили звуци Орфејеве лире ублажили су патње проклетих душа. Хад је био страшно озлојеђен што се у његовом краљевству појавио жив човек, али када је Орфеј запевао своју тужну песму и сам Хад је заплакао. Пристао је да Орфеју врати Еуридику, али под условом да не сме да се окрене да види иде ли она за њим. То сме да уради тек када дођу на горњи свет. Орфеј на то пристаје и мало им је фалило да стигну до горњег света, када се он окрете да је види, и да види, да ли је уморна – али виде само њену сенку како нестаје у даљини. Поново је покушао да уђе у свет мртвих, али му то није успело. Заувек ју је изгубио.

Орфеј је одбијао љубав других жена. Разне су теорије како је завршио свој живот, али по једној верзији Музе су га сахраниле под Олимпом и одатле легенда да славуји под Олимпом најлепше певају. Према другој верзији, Орфејева глава је догловила до острва Лезба и зато је то острво постало колевка песништва.

На свом песничком путу и Бранко Миљковић (1934–1961), један од најпознатијих српских песника, суочава се од почетка са мотивима мита, традиције и културе. У збирци песама Узалуд је будим песник је за смисаону подлогу узео мит о Орфеју и Еуридици. У питању су песме: „Орфеј у подземљу“, „Триптихон за Еуридику“ и „Сонет о непорочној љубави“.

Пишући о поезији Златка Томичића, Миљковић је изрекао неколико карактеристичних мисли о Орфеју: „Јединство варварског, несавршеног неспокојног и fine женске осећајности остварено је у личности трачког певача Орфеја. По томе како је певао, Орфеј је био божанство: по томе о чему је певао он је био најбеднији смртник и рањена звер. Јер он је певао своју бол, патњу, несавршеност. Али сам Орфеј је био и остао онај који нариче над водама Ахеронта за изгубљеном Еуридиком. Песник је одувек био онај који у другима лечи болест од које сам умире.“

Такође и Марина Цветајева, једна од највећих руских песникиња XX века је много волела овај мит. Написала је песму: Орфеју, али из Еуридикиног угла, где је она љута на њега јер ју је изневерио и моли га да је више не узнемирава. Дајемо вам песму у преводу!

Милена Павловић, професорка латинског језика

EURYDICE TO ORPHEUS – MARINA CVETAJEVA

For those who have out-worn the last shreds
Of the body (no lips, no face!)
Oh, is it not exceeding the mandate –
Orpheus going to the dead?

For those who pushed away the last pieces
Of the earthly, put on the ultimate bed
The greatest and pompous lie of beholding,
Who look inside – the meeting is a knife.

Wasn't it paid – with all roses of blood
For this loose gown
Of the immortality?
You who loved to the very fringes of the world –
I need peace

Of the forgetfulness... because in this ghost house
You, who exist, is a ghost, while I, who is dead,
A reality... What then I can tell you besides:
"Forget it and leave me alone!"

You cannot arouse me! I am not able to respond!
I don't have hands! Or lips to touch your
Lips! – With snake bite of immortality
Woman's passion ends forever.

It was paid – remember my screams! –
For this last expanse.
No need for Orpheus to go down to Eurydice
And for brothers to disturb sisters' peace.
March 23, 1923

Translated by V. Enyutin

ЕУРИДИКА ОРФЕЈУ

За оне што развенчаше последње нити
Покрова (ни усне, лика млада! ...)
Неће ли преко пуномоћја бити
Силазак Орфеја до Ада?

За оне што последње карике земаљског
Отпустише... На ложи над ложама
Што сложише велику лаж прозрења,
Што узреше нутрину – сусрет је нож.

Јер, запечаћено је свим ружама крви
На овим пространствима овде – током
Бесмрћа...
Ти, донде откуд Лета врви
Који волиш: треба ми покој

Заборава... јер у нестварном дому
Овом – привид си ти, стваран, а јава –
Ја, мртва... И шта ти још могу
Рећи до: „Не сећај се, остави“.

Јер – не узбуди ме! Не крећем у след!
Ни руке! Ни усне – да се прелијеш, кљаст,
У целов! Бесмрћа змијин ујед
Угасио је женску страст.

Запечаћено је – сети се мојих крика! –
Ти, што у пределе ове крајње свраћаш:
Не треба Орфеј да силази до Еуридике,
Ни сестре да узнемирују браћа.
23. март 1923.

Превод: Злата Коцић

SUPERSTIZIONE

In Italia, come in molti altri paesi, ci sono molte superstizioni. Le superstizioni italiane possono riguardare numeri, oggetti, parole, animali e gesti. Le superstizioni in Italia possono riferirsi a cose positive, come trovare un quadrifoglio - può portarti fortuna o possono riferirsi a cose negative, come rompere uno specchio - può portarti 7 anni di sfortuna. In questo articolo parlerò di alcune comuni superstizioni italiane.

1) Per molti paesi il numero 17 è solo un numero comune, per gli italiani è un sinonimo di sfortuna. Il motivo non è chiaro, ma l'unica spiegazione è perché il versetto 7 del Libro della Genesi dice che il giorno 17 è iniziato il mito dell'inondazione.

2) Una delle superstizioni italiane più comuni riguarda i gatti. I gatti sono belli, lo sappiamo, ma se un gatto nero attraversa la tua strada in Italia... Dio ti aiuta. Il "povero" gatto ti porterà sfortuna. Se vuoi evitare questo tipo di sfortuna, puoi scegliere tra due opzioni. O fai tre passi indietro o aspetti che un altro attraversi il percorso del gatto. L'origine di questa superstizione ha probabilmente a che fare con il fatto che durante il Medioevo i gatti neri erano spesso legati al diavolo.

3) Ad ogni pasto in Italia c'è sale sul tavolo. La superstizione dice che versare sale porterà sfortuna. Fortunatamente, si ritiene che lanciare un pizzico di sale versato sulla spalla sinistra possa contrastare la sfortuna. Credenza Cristiana secondo cui il diavolo tende a indignare sul lato sinistro del corpo e versare sale lo inviterebbe a fare la sua opera malvagia. Lanciare il sale sopra la spalla sinistra colpirebbe il diavolo direttamente in faccia, fermandolo sulle sue tracce.

COSE DA NON FARE IN ITALIA

In Italia esistono delle regole non scritte che è meglio non trasgredire. Attraverso questo testo ci vengono presentate alcune cose da non fare in Italia.

Prima di tutto bere il cappuccino è socialmente accettabile solo a colazione, o al più tardi prima di mezzogiorno. Se provi a ordinare un cappuccino dopo pranzo o dopo cena, il cameriere ti guarderà storto, e gli altri italiani presenti ti diranno che non si fa. Naturalmente non ti impediranno di ordinarlo, ma non ti guarderanno più con gli stessi occhi. Ho sentito dire da alcuni che il latte, assunto dopo un vero e proprio pasto, potrebbe avere effetti negativi sulla digestione, per cui è più indicato bere il cappuccino solo al mattino accompagnato da cibo dolce.

Una delle cose che infastidisce molto gli italiani è il modo in cui gli stranieri mangiano la pasta. Gli spaghetti si arrotolano sulla forchetta e si mettono in bocca, punto. Il coltello deve restare posato sul tavolo durante la procedura, e non sono ammesse eccezioni per gli stranieri: meglio rovesciarvi direttamente sulla maglietta mezz'etto di pasta al sugo, ma almeno poter dire di averci provato. Inoltre, il pane non si mangia con la pasta. Fare ciò in un ristorante tuttavia non è ben visto, quindi fatelo a vostro rischio. Normalmente, il pane è servito per accompagnare un antipasto. Queste sono solo alcune delle cose da non fare in Italia!

Milica Ćipranić Iva

ЗАДИГ ИЛИ СУДБИНА

„Морам до Zadig&Voltaire-а по поклон/по џемпер на коме пише ROCK али га нема на залихама и то ме нервира“, певао је Хелмут Фриц у својој шаљивој песми из 2009. Мода помињања робних брендова у новокомпонованим песмама и није нека новина, али то да један славни филозоф и јунак његовог дела понесу име једне од модних марки, то свакако јесте. Јер, мало ко није чуо за славног Волтера (Voltaire), кога већина не би препознала под његовим правим именом: Francois-Marie Arouet (Fransoa Mari Arue). Ако, пак, за Задига нисте чули, то већ и није чудно, јер није на списку лектире за средњу школу. Модни дизајнери, по свој прилици, нису имали срца да уз име сина не ставе и име оца, јер шта је ако не отац Волтер свом књижевном чеду Задигу.

И поред тога што се брзо чита, овај кратак роман, парадоксално, није једноставно препричати. Јер, „отац“ свог „сина“ доводи у низ животних ситуација, приређује му разна добра и лоша изненађења, али не и искушења, живот му више пута виси о концу, тако да је свако поглавље нова прича, са Задигом као главним актером свих догађања. Оно што се уочава већ од првих редова, јесте готово новинарски стил којим Волтер прича ову стару персијску причу, лишен лирских елемената и врло оскудних стилских домета. Јер, уистину, Волтер и није писац у правом смислу те речи, он је пре писац-филозоф, те он и не држи до естетске димензије свог дела, већ тежи да поучи, објасни принципе по коме друштва одувек функционишу, раскринка лоше намере, критикује и да рационализује појаве у природи, да се успротиви празноверју, да истакне да је људска злоба неискоренива, али потребна како би се добро што боље ценило, дакле о свему ономе што заокруља филозофе XVIII века.

Филозофски роман Задиг или судбина (Zadig ou la destinée) почиње на најбаналнији могући начин: млад, богат, леп и mudar младић води миран и спокојан живот, „када“... Идилчна прича бива прекинута искрсавањем непредвиђеног догађаја: ретроспективна нарација прича прошле догађаје, које свезајући приповедач сагледава из више углова. Кроз своје авантуре, Задиг испишује одлазак и повратак. Овај обичан становник Вавилона постаје први министар захваљујући својој чудесној мудрости, поштовању које ужива код краља Моабдара и љубави краљице Астарте. Протеран из родне земље због неосноване љубоморе и интрига, бежи у Египат где постаје роб. Саудијска Арабија означава почетак његове друштвене рехабилитације: он поново постаје слободан човек, проналази Астарту и своју срећу после бројних тешких задатака, открива му се анђео Жезрад, и на крају се као краљ пење на трон вавилонског двора. Ма на какав задатак да га судбина стави, Задиг га решава филозофски, налазећи у свим стварима и појавама ону праву меру.

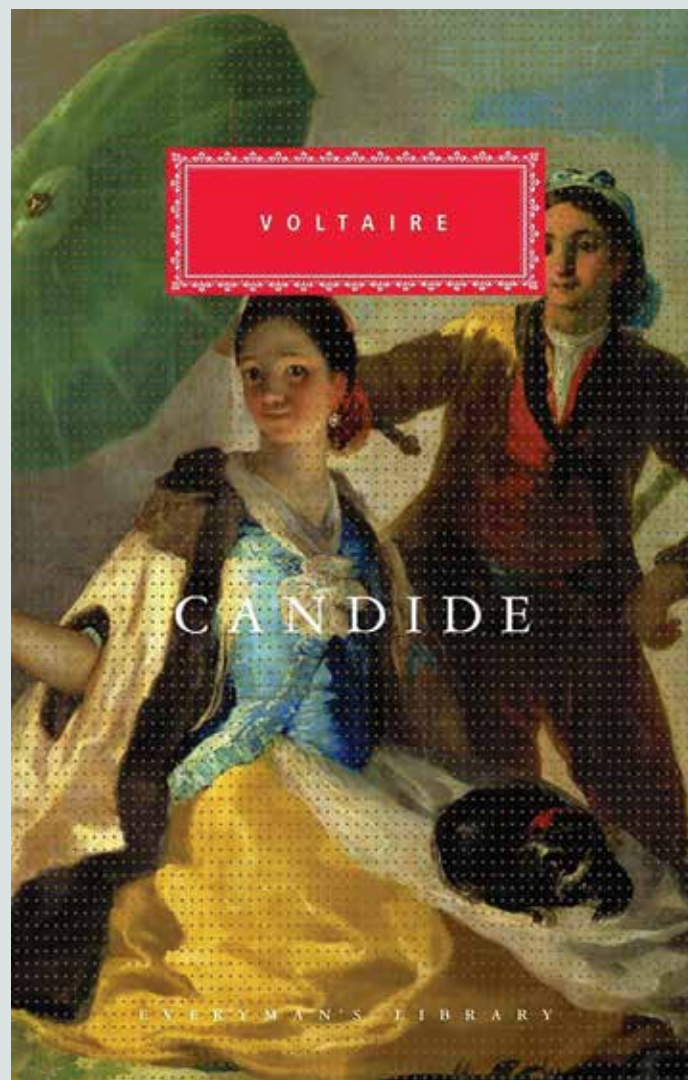

Када је ово дело угледало светлост дана 1747. отац филозоф најпре није крстио свог књижевног првенца именом Задиг, већ Мемнон. Јунак добија своје коначно име приликом другог издања дела, када су придодата још два поглавља. Већ значењем свог имена, јунак сажима у свом лику апослутну мудрост, доброту и истину. Име Задиг, од арапске речи *sadiq* значи пријатељ, док у преводу са хебрејског, реч има значење праведан.

Мудри јунак Задиг није ништа друго до пројекција самог Волтера, невољеног од француског краља Луја XV, чија је краљ Моабдар – подложан лошим утицајима, превртљив и окружен лошим саветницима – верна карикатура. Као прави противник француског двора, Задиг итиче тријумф корупције, глупости и зависти.

Упориште у Истоку, као географском полазишту приче, уписује Задига у средиште пута људског рода, од Адама као првог човека, до Христа, као његовом коначном исходишту. Адам, кроз прародитељски грех, симболизује оно изопачење људског духа, злоупотребу слободе и одбијање да се повинује ауторитету. Но, ова непослушност ка Творцу води једино у смрт, јер послушност спасава живот. Друштво у коме живи Задиг инкарнација је Адама, покварено, и неспособно да се држи онога што представља Задиг, а то је Божија реч. Задиг, својим врлинама, представља ону космичку равнотежу и ред које је неопходно успоставити, те час у томе успева, час не. Отуда, и поред тога што је успео да учврсти своје место врховног моралног бића оличеног у лику идеалног краља, овај јунак на самом крају приче изјављује да борба добра и зла вечна, и да њој нема краја. Па ипак, ни Христ, као спасење, није изостао у целој причи. Он је оличен у савршеној љубави која постоји између Задига и краљице Астарте, љубав према жени која опстаје и која на свом путу наилази на бројне препреке. Задига у животу одржава само помисао на краљицу, и уверење да је жива и да га чека, у љубав он једино не губи веру, упркос томе што Задига изневере чак три жене пре тога. Љубав је та која друштву враћа ону светост и вечни живот, које је са Адамом изгубило.

Дакле, Волтер не прибегава снази свога пера како би преокренуо ток судбине, с циљем да је улепша, и барем у читаоцу пробуди наду или одржи уверење да је живот леп сам по себи. Он то заправо и не покушава, већ пушта да се он одвија својим током, по законима друштва и природе, те је горе поменути новинарски стил писања овде у потпуности одговорио захтеву саме интриге. Ово не треба да нас чуди, будући да је Волтер био деиста, што ће рећи да је Бога схватао кроз силе природе које се одвијају независно од наше воље и прохтева. Ту је и

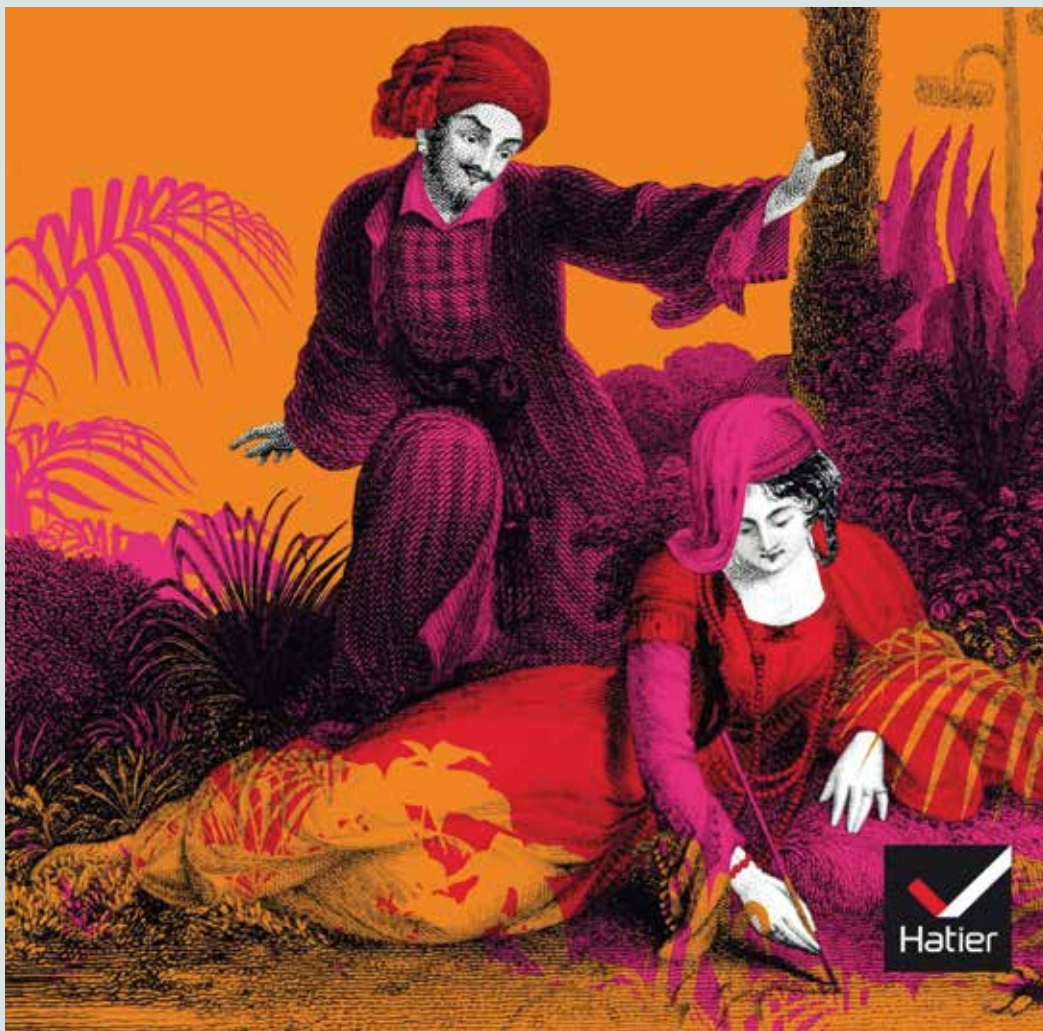

ГРАЂАНИН СВЕТА

идеја да се срећа мора мукотрпно тражити, а да је исход те потраге увек неизvestан; иако је друштвено и емотивно добио све, прича се завршава стрепњом у Задиговом срцу, спознајом да је даљи пут само једна непознаница.

Стиче се утисак да је ово дело Волтерова песимистична визија света, а истовремено и доказ да је Волтер свестан оне деистичке друштвене равнотеже, која води ка уређеном друштву. Са свим оним што ово дело носи са собом, и добро и лоше, и лепо и ружно, лице је онога што се као реп вуче уз име јунака на корицама књиге – судбине. Овај песмизам ће бити унеколико ублажен доласком на свет његовог другог књижевног сина, Кандида (Candide ou l'optimisme), 1759. И он ће лутати светом, доживети и преживати свакојаке страхоте, али ће на крају одлучити да узгаја „сopствени врт“, да срећу тражи у раду и у пријатељству. Дакле, „баштинити“ живот, као цвет, полако и мукотрпно, убирати његове плодове, али не тражити превише од њега.

Дарко Милетић, професор француског језика

Essay
Andrija Budeč, 25 April 2020

BIOGRAPHY OF THE QUEEN ELIZABETH I

Queen Elizabeth I was born on 17th November 1558 in a small village of Greenwich near London. She was born to the great emperor King Henry the 7th, and his wife at the time Anne Boleyn. At the beginning King Henry was married to Catherine of Aragon but he met Anne Boleyn who he later married after annulling his previous marriage. In that process he separated the Church of England from the Rome. After Anne gave birth to Elizabeth and not the male child. As a result of her failure he prosecuted her on 19th May 1536 and by doing that he made Elizabeth not eligible for the Throne.

Elizabeth was very educated and by the teen age she spoke multiple languages. Henry's third wife Jane Seymour cared for Elizabeth and gave her the best education as her tutor was Roger Ascham from Cambridge. At that time high education was reserved for males only but she was the exception. As a consequence of family drama she went through as a child she became cruel and cold-hearted queen. Those traits she developed at the very young age made her such a strong and successful queen and conqueror. As Jane gave birth to a son, Edward, Elizabeth became even more insecure and less important. Despite Henry's cruelty he treated his children with love and equality. By now Elizabeth was third in line to have the right to the English Throne. Edward and Elizabeth became close and would spend most of their time together.

With Henry's death in 1547 a lot of things changed inside the family. His wife married Thomas Seymour and with her death in 1549 Thomas was arrested and accused of plotting marriage with Elizabeth so she can rule the Kingdom. Edward took over the Throne but he died shortly after so Elizabeth's half sister Mary I came to power. Mary imprisoned Elizabeth in the Tower of London but she managed to escape. Soon after Mary died and Elizabeth became the Queen at age 25. As a Queen she was so dedicated to the country that she declined to marry so it wouldn't distract her. Under Elizabeth's rule country entered the golden age and prosperity as she made numerous trade deals and later on conquered eastern coast of America alongside other territories. Because of her the phrase "The Sun never sets for the British empire" was created. But her biggest endowment was developing the arts as poetry, music and Theater in England. She was a big fan of Theater and later William Shakespeare. She was a regular visitor to numerous Shakespeare's plays. Elizabeth even wrote a letter to Shakespeare eager to see a play where the character falls in love. The play was written in 14 days and the result was the comic Merry Wives of Windsor. They have never met in person but it is considered that Shakespeare actually met Elizabeth when he was a boy when she formed her very own Theater called Queen's man.

Her cousin Mary the Queen of Scots was executed for her catholicity and conspiracy against Elizabeth. That raged her Mary's husband Philip II of Spain to launch a full scale invasion of England. As Spanish Armada was approaching Queen Elizabeth made one of the most famous speeches in History saying "I know I have the body of a weak and feeble woman, but I have the heart and stomach of a king". English navy successfully defended England and won. On the 24th March 1603 Elizabeth died in the Richmond palace ending famous house of Tudors. She will be remembered as one of the best queens England have ever seen.

Дуња Миленић, 16

Давид Седлар Стивенс 16

ЧЕМ ЗАНИМАТЬСЯ, КОГДА СКУЧНО?

Во время пандемии коронавируса у всех нашлось больше свободного времени и многие ставили себе такой вопрос: что делать? У нас идея чем заняться в карантине простая – читать книги!

Про русскую классику все уже услышали, а некоторые даже и читали. Мы подготовили сюжеты 3 интересных книг которые рекомендуем читать.

Первая рекомендация у нас для любителей жанра фэнтези. Если любите читать о магах, ведьмах и вампирах, наш роман идеальный выбор для вас! Это роман писателя-фантаста Сергея Лукьяненко «Ночной дозор». Это первый роман из его цикла «Дозор».

Действие этого романа происходит в мире «инных». Эти существа которые мы уже упомянули, становятся активными и борьба светлых и темных магов, которые должны сохранить равновесие между добром и злом начинается.

Цикл «Дозор» состоит из 7 книг и если вам понравится первая книга, вот перечень всех книг из цикла:

1. Ночной Дозор (1998.)
2. Дневной Дозор (2000.)
3. Сумеречный Дозор (2003.)
4. Последний Дозор (2005.)
5. Новый Дозор (2012.)
6. Шестой Дозор (2014.)
7. Вечный Дозор (2020.)

Даниил Хармс

Второе произведение которые рекомендуем это «Случаи» Данила Хармса. Хармс говорил: «Меня интересует только «чужь», только то, что не имеет никакого практического смысла!» Это произведение цикл из 30 истории. Он этот цикл написал еще в 1939. году, но опубликован гораздо позже из-за цензуры. При жизни, Хармс был известен как писатель детской литературы. Если любите абсурд в литературе, то «Случаи» идеальный выбор для вас!

Harms Sluchai

ГРАЂАНИН СВЕТА

Третье и последнее произведение которое рекомендуем это «Мастер и Маргарита» Михаила Афанасьевича Булгакова. Это известная книга всему миру с невероятными героями и замечательным действием! Вы когда-то думали как выглядит мир в котором сатана посещает мир, в этом случае Москву? Приключения Воланда (сатаны), его помощника Азазело и Бегемота (говорящий огромный черный кот который временно превращается в человека) будут вам очень интересны. Здесь тоже главные персонажи Мастер который пишет книгу в книге (в которой главные персонажи Понтий Пилат и Иешуа Га-Ноцри) и его возлюбленная Маргарита.

Ана Динић, професорка руског језика

Михаил Булгаков

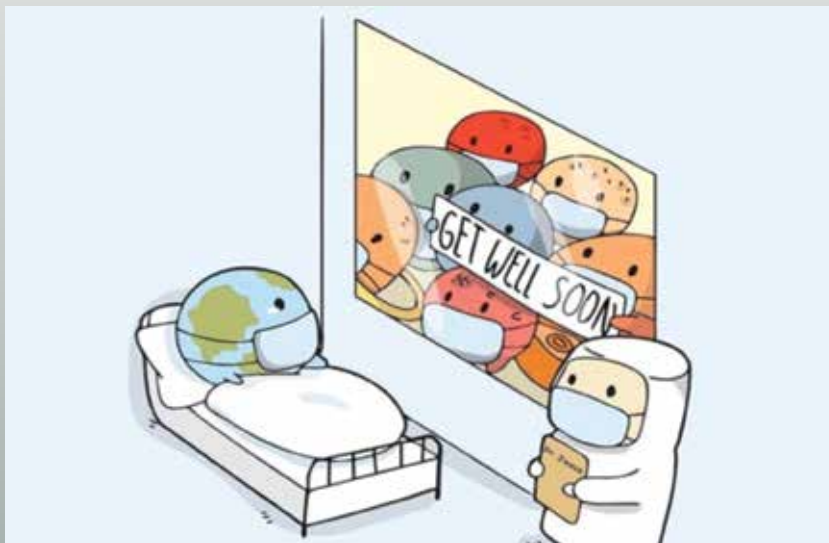
Мајстор и Маргарита

СВИ СМО МИ ЗАТОЧЕНИЦИ ПРОКЛЕТЕ АВЛИЈЕ

Сећате се пословице: „Ко говори шта хоће, мора слушати шта неће”? Е па изистински се може лако применити на чернобиљско стање планете Земље. Нарушити свој сопствени дом ради самоужитка. Не знам за остале, али мени се ту нешто не уклапа. Па којом логиком ће ти живот бити фантастичан ако околина којом си окружен има животно стање као нека пустињска стена. Ако већ толико желиш новац, чини ми се да ћеш морати изистински у њему да се купаш у некој даљој будућности с обзиром да ћеш прегрејавањем истребити сваку божју кап воде мајке земље. Да ли је толико тешко распитати се и разоткрити било који други начин за стварање енергије? Да ли је тешко? Не, није! Већ постоје разни еколошки ресурси који су неком логиком скупљи од ових штетних. Па како тако, људи моји? Која је поента да користиш еколошки прибор, а пре тога посечеш хиљаде дрвета како би направио силни новац којима плаћаш тај прибор. Заиста мислим да се треба жртвовати и одати почаст Земљи и радити за њу, па било чак и као сиротиња. Сигурна сам да је лепше имати мало, али зато живети окружен богатством, а не затворити се у своју кућерду, па кад треба да изађеш напоље, узмеш гас-маску и наочаре, па вероватно и полуго изађеш због неиздржљивог спољашњег стања налик пустињи у Невади и истом температуром у сред јануара. Ипак и даље сам оптимиста што се тога тиче, и великом вољом не видим себе у будућности објашњавајући некој деци шта су то животиње, биљке или снег.

Дуња Миленић 16

СПАСИМО ПЛАНЕТУ

Проблеме које Земља носи на својим леђима су кривица људи. Знамо колико је савремени човек показао немара за природу, животиње, постао бахат и нескроман. Сада око нас обруч стеже невидљиви непријатељ КОВИД 19. Дошао је ред на нас. Наравно, овај вирус је за кратко вријеме однио превише живота, унесрећио многе, оставио људе без слободе и било каквог избора. Дошло је до глобалног карантина и социјалног дистанцирања. Све се промијенило у трену, и нико није могао да предвиди шта ће се догодити. Лијека за сада нема, те се човјечанство мора борити на све друге могуће начине. У свему покушавам да пронађем добро, па и у овоме. По себи могу рећи да сам успјела да урадим неке ствари за које раније нисам имала времена, да уживам у доброј музици, филмовима, серијама, кувању, новим хобијима. Заиста се трудим да извучем максимум из дате ситуације, ево већ мјесец дана. Такође сам срећна када прочитам да наша планета на крају можда и има користи од ове невоље. Чисти венецијански канали, делфини су се вратили лукама у Сардинији, као и многе друге животиње у своја природна станишта, избјегнуто је преко 100.000 жртава загађености ваздуха само у Кини, а да не говорим у цијелом свијету. Заслужила је планета бар кратки одмор. Земља може без нас, али ми не можемо без ње. Она је већ дуго на једном великом респиратору, а ми смо њен вирус. Ми њој не пружамо ни трунку захвалности и пажње, док он нам несебично даје апсолутно све што имамо – почевши од живота, до ствари које су нам неопходне свакога дана. Запитајмо се. Ко је овдје изистински угрожен?

Катарина Радуловић 1а

Елена Кадовић IIIa

КЛИЗАЊЕ

Диван и сунчан зимски дан 23. 1. 2020. искористили смо да клизамо на леду на Ади Циганлији. Ово спортско поподне десило се на иницијативу Ученичког парламента. Најелегантније на стази биле су Наталија и Јана. Најбоље пируете је правила Елена. Од дечака најхрабрији је био Златко који је први изашао на стазу! Најсигурнији на леду био је Јован, а најзанимљивији наступ имали су Матија и Марко! Сви смо се добро забављали. У школу смо се вратили зајапурени и насмејани!

РЕКЕТНИ СПОРТОВИ

У оквиру практичне наставне јединице „Рекетни спортови“, ученици друге године гимназије имали су презентацију бадминтона и сквоша. Ученици су упознати са базичним правилима и основним елементима ових не тако популарних спортова код нас. Циљ нам је био да стимулишемо одређене физичке компоненте које су заступљене у овом спорту и да развијемо такмичарски дух. У доброј атмосфери, усвајали смо доста информација о овим лепим спортовима. Успели смо да ученицима купимо пажњу и на прави начин приближимо значај физичких активности који могу бити функционалне чак и у спортовима који нам нису толико блиски.

ТРАГОМ РУСИЈЕ

Оријентирци су у уторак 21. 1. 2020. обилазили тачке које откривају руско-српско пријатељство. Кроз Руски дом нас је спровела наша водичица. У мермерној сали смо видели изложбу посвећену годишњици обележавања Лењинградске битке. Библиотека је увек леп простор који одише миром који само књиге имају. Божанствену салу краси велика јелка и изложба руске савремене уметности! Ученик Александар нас је спровео до друге тачке, до споменика Романову па до Руске цркве, дивне и раскошне, ушшкане иза Цркве Светог Марка. Имао је још једно задужење – направио је фотографије овог нашег пута и од њих колаж!

Професорке Светлана и Катарина

ЗИМСКИ ОРИЈЕНТИРИНГ

Ученици наше школе су учествовали у зимском оријентиринг такмичењу у уторак 14. 1. 2019. Оштар зимски дан смо провели у природи, тражећи тачке по новој мапи коју су направили наши сарадници из АОК Кошутњака. Добили смо и похвалу да смо заинтересована и мотивисана група. Сви учесници су победници! Награда је културни оријентиринг – Трагом Русије у Београду.

Професорке Светлана и Катарина

РАСТАЈЕМО СЕ

Живот је леп и испуњен разним осећањима. Некада смо тужни, некада срећни, некад нам је тешко, а понекад лако, све се мења и иде даље. Свакако највећи траг у животу сваког младог човека оставља време проведено у школској клупи. Све око нас је пролазно и леги тренуци брзо прођу, али се сећања на тренутке порведене са школским друговима чувају у сећању за цео живот.

Ја сам имала среће да са другарима из основне школе идем даље и у гимназију. Сви се добро познајемо самим тим што смо одрастали заједно. Понекад, када видим слике из првог, другог разреда и касније из гимназије не могу да верујем колико се тога променило. Сећам се несташлука, разних игара са лоптом и ластисем, свађа, скривених погледа. Пролеће је, али то је последње пролеће мог ђачког живота. Полако пролази најбезбрижнији и најлепши дани. Ко зна шта нас чека и шта ће све доћи, али сигурно је да су иза мене непоновљиви и незаборавни тренуци. Сада на расстанку када се осврнем на све дане и године, изазове и препреке видим колико је важан ђачки живот. Не само оно што смо научили већ и како нас је школа усмерила и обликовала као човека. Научили смо како се постаје човек и којим путем треба ићи. Можда је мање битно да ли смо савладали све лекције, али најбитније је да из ових школских клупа изађемо као зрела и племенита особа. Понекад са поносом погледам своје другове и другарице, сви су стасали у озбиљне, амбициозне и одговорне људе. Да ли су то она безбрижна деца, која су се више играла, а мање учила. Сетим се свих несугласица и сада видим колико су биле смешне и детињасте. Знам да ће многи од нас успети у животу и у својим жељама. Наравно још је дуг пут до тога. Надам се да се нећемо заборавити, да нам драги ликови неће избледети и да ћемо се наћи једни другима када то буде потребно.

Драга моја генерацијо, полако се приближава и тај тренутак расстанка. За нама остаје, једна дивна прича, море успомена, смешних и тужних. Драги моји другови, памтићу вас као своју породицу јер сам са вама делила и добро и зло. Били сте дивни, искрени пријатељи. Наш расстанак ће бити чувар нашег времена. Биће ту нових људи, нових познанстава. Али колико год били далеко, ви ћете заувек имати посебно место у мом срцу.

Милица Ђирпранић Ива

ТЕХНИКЕ ЕФИКАСНОГ УЧЕЊА

Зашто учимо како да учимо?

- Често мислимо како је учење нешто природно што сви знају и умеју да раде.
- Међутим, учење је тема за многе психологе, педагоге и наставнике и свакако се може назвати вештином.
- Вештина учења није нешто што „долази природно“ већ може да захтева и увежбавање, покушаје и погрешке, изгубљено време...
- За нас је, док одрастамо, важно да препознамо „како се учи“.

Учење „на даљину“

- Када смо у школи, можемо да се у већој мери ослањамо на наставнике.
- Они нам градиво објашњавају, демонстрирају задатке на табли, воде нас кроз лабораторијске вежбе, илуструју примерима из свакодневног живота...
- У школи можемо да учимо кроз дискусију са вршњацима.
- Када смо сами код куће, треба да се ослонимо на сопствене снаге и вештине.
- Одговорност за расподелу времена, за начин учења и за разумевање је сада већа – ученици преузимају делић улоге наставника.

Како (треба) да изгледа процес учења?

1. Припрема и планирање → 2. Организација и запамћивање → 3. Разумевање и процесуирање материјала → 4. Надгледање сопственог процеса учења.
- Вероватно нисте размишљали о учењу као о процесу који има своје фазе и кораке.
- Међутим, ослањање на ове кораке вам може помоћи да боље контролишете време које утрошите на учење.
- Исто тако, може вам помоћи да научите више и запамтите градиво за дужи период.
- Сетите се да школски часови са разлогом трају 45 минута.
  1. Одаберите део градива који може да се савлада за 45 минута.
  2. Обратите пажњу на кључне појмове, без ометања, прелетите то градиво.
  3. Користећи стратегије о којима ћете читати у наставку, организујте и размишљајте.
  4. Одморите се после 45–60 минута!
  5. Промените стратегије ако вам не одговарају и поновите процес.

1. Припрема и планирање

- Организујте своје радно окружење.
- Уклоните све што може да вас омета.
- Направите план рада: календар, to do листу са циљевима за које верујете да можете да постигнете.
- Обратите пажњу и на наслове и поднасловe који постоје у књизи.
- „Прелетите“ основне идеје, упознајте се са дужином и темом лекције. Суштина овог корака је да знате у шта се упуштате и да одаберете неколико задатака, тема или страница које треба да савладате у првом циклусу учења 45–60 минута.

2. Организација и запамћивање

- Кључне појмове „пребаците“ у неки други облик – шематизујте.
- Направите дијаграм сличности и разлика између два или више појмова.

- Бројчане податке преbacите у табеле или графиконе.
- Идеје, појмове или догађаје можете да представите визуелно, цртежом или симболом.

3. Разумевање и процесуирање

- Важан задатак је да током учења одвојимо битно од небитног.
- Треба да научите шта је у вези са лекцијом најважније и који су појмови основни.

- Томе нам служи „сумирање“ или „сажимање“.
- Замислите да сваком параграфу дајете мали поднаслов.
- Док учите, подвлачите или препишете основне појмове. Често подвучемо или препишемо превише материјала – много је корисније да будемо селективни.
- Објасните или опишите концепте/идеје које учите: себи или замишљеном саговорнику.
- Водите белешке! Овај део процеса многи ученици често занемарују. Када водите белешке, остајете концентрисани и посвећени послу.
- Стварајте примере – креирајте их за себе или дискутујте о њима са вршњацима.
- Можете креирати мреже појмова које учите – повежите блиске појмове и раздвојите удаљене (мапе ума).

Примери неких техника:

- I Користићење дијаграма на примеру појмова „ромб“ и „квадрат“,
- II Сложено визуелно представљање материјала о атому (мапа ума),
- III Визуелно представљање појмова из области економије.

4. Надгледање сопственог процеса учења

- Чак и када су нам све технике познате и покушавамо да их применимо, важно је да обратимо пажњу на следеће: нису све технике увек успешне, неки задаци се боље савладавају са неким техникама, а неки други – другачије, некад вама лежи једна техника, а некад друга, можда вам нека техника уопште не одговара! На пример, ако не волите да цртате, визуелно представљање може само да вас узнемири.
- Сећате ли се када је први корак у учењу био планирање?
- На крају процеса вратите се свом плану и видите да ли сте га испунили!
- Размислите шта вам је највише помогло или одмогло у томе!
- Будући да је сада већа одговорност на вама него када сте у школи,

- важно је да сами распоредите своје време и поштујете свој план.
- Не заборавите да себе наградите – испланирајте и своје слободно време: након што обавим два циклуса учења (два пута по 45 минута), могу да разговарам online са другарицом док пијемо какао.

Закључак

- Учење је сложен процес и није нам увек лак.
- Како бисмо учили ефикасније, уштедели време и памтили дуже, корисно је да се ослањамо на технике учења.
- Градиво неће бити увек занимљиво, међутим кроз технике га можете себи представити на начин који одговара баш вама.
- Важно је да препознамо које технике нама леже – то ћемо научити тако што их испробамо.
- Свако учење захтева припрему и планирање. Једино тако можемо знати да ли је било ефикасно или није (да ли смо остварили нашу листу).
- Уколико нисмо испунили план: тај план је био сувише амбициозан или смо покушали са техникама које нам не одговарају
- Покушајте поново!
- Концентрација за бављење новим материјалом има „рок трајања“ од 45 минута. После одмора можете поновити више ових циклуса.
- Имајте стрпљења и са собом и са градивом.
- Можда сте некад нерасположени или „није ваш дан“. Прихватите то и покушајте касније.

Извори: <https://www.facebook.com/groups/861231213942849/photos/>
<https://www.obrazovanje.rs/sr/vesti/2020/03/vebinar-saveti-za-uspesno-ucenje-kod-kuce>
Woolfolk, A. Educational psychology. Pearson

Милица Скочајић, психолог Гимназије „Руђер Бошковић“

ЗИМСКИ РАСПУСТ У ТИРКИЗНОМ РАЈУ

Зимски распуст је време када се након завршеног првог полугодишта са породицом иде на зимовање на неку високу планину прекривену блиставо белим снегом. Током дана иде се на скијање по уређеним снежним стазама, а увече се седи у топлом и пије топла чоколада или кувано вино док напољу веје снег. Иако су сви у мојој породици велики љубитељи скијања, ове године то није био случај за нас. Док је већина мојих другара јурила по стрмим стазама, ја сам своје време проводила у топлој, тиркизној води у такозваном рају на Земљи. Била сам на Малдивима.

Малдиви су држава која се састоји од 1192 корална острва у облику бисерног ланца која се налазе на територијалној површини од 200 километара квадратних, а простиру се на чак 900 километара од севера ка југу. Од скоро 1200 острва само 200 је насељено, а скоро свако острво представља један хотел. Након слетања у главни град Мале после 8 сати путовања, хидроавионом прелетели смо архипелаг острва Раа Атол и стигли на своју дестинацију, острво и хотел Дигали.

Острво Дигали једно је од већих у свом архипелагу са капацитетом од свега 400 људи. Прекривено је снежно-белим глажама, кокосовим палмама, кристалном водом и густом џунглом. Индијски океан по којем се Малдиви пружају пун је живота; разнолике рибе, корала свих боја. Раже разних величина, па чак и ајкуле живе у коралном гребену овог острва. На Малдивима је нормално да ајкула дође близу плаже, што је за нас управо и био случај! Често се око наше плаже вртела једна врло дружељубива ајкула која је волела да нам се врти око ногу, па смо је назвали Ђоле! Осим Ђолета виђали смо и округле раже са репом

дужине одраслог човека, као и рибе свих боја, а неке су достигале и величину омањег пса. Океанско тло кристално-прозирне тиркизне воде је прекривено меканим песком и комадићима одломљених корала. Бисерно бели песак Малдива прави се од константног уситњавања мртвих корала који се одлеме због јаких водених струја. Плаже су пуне малих ракова који трче на све стране, малих и великих гуштера, као и разних врста биљака које представљају дом слепим мишевима. Уживали смо сваког дана на температурама које нису падале испод 30 степени, купали се у топлој води, и слушали традиционалну малдивску музику и гледали њихов плес. Боду беру, што значи велики бубањ, осим инструмента назив је и њихове музике и плеса. Бубањ је направљен од кокосовог дрвета и кључни је елемент овог наступа. Боду беру сличан је музици и плесовима источне Африке. Верује се да је боду беру настао још пре 11. века нове ере. Извођачи почињу спорим кретањем и њихањем руку, а како се темпо убрзава тако и они убрзавају своје покрете. Једно вече смо и ми учествовали у наступу, па смо за најбољи наступ освојили бесплатну пилцу! Од хране смо јели углавном азијску кухињу: кинеску, јапанску, тајландску и малдивску. Малдивска храна се углавном састоји од разних морских плодова и пуно зачина, а по много чему је слична индијској храни. Малдивљани такође једу и доста тропског воћа као чупаве јагоде, маракују и кокос. Када си на Малдивима чини ти се да си на крају света. Уживање у нетакнутој природи је неописиво, а купање у води онакве боје нестварно. Тамо влада мир; мир какав не постоји нигде другде. Малдиви су најлепше место на свету.

Миа Трифуновић 16

Хавану – главни град, Сиенфуегос, Тринидад и Варадеро. Хавана је јединствен град који је пун старих аутомобила из педесетих и шездесетих. Због санкција приватни аутомобили су већином из доба пре него што су увели санкције а сада су једна од највећих атракција града. У Хавани смо прошетали кроз град и посетили више музеја везаних за историју Кубе. У музејима сам видела старе кочије, прву кубанску заставу икада направљену, први кубански пезос икада направљен, старе аутомобиле и моторе, па чак и како се праве познате кубанске цигаре.

КУБА

Још од када смо били бебе моји родитељи често воде мог брата и мене на разна путовања. На овим путовањима увек учимо о различитим културама и упознамо много људи. Када сам кренула у први разред, први пут сам отпутовала на други континент. Од тада сваке зиме, поред скијања, путујемо и на неко друго тропско место.

Овог распуста смо отпутовали на Кубу. Да бисмо дошли до Кубе, морали смо прво да летимо до Париза. Лет до Кубе од Париза је трајао скоро једанаест сати али вредело је. На Куби смо посетили више градова,

Пошто је на Куби комунистичко уређење у главној улици испред свих продавница постоји ред где многи људи чекају како би било шта купили. Родитељи су ми причали како их ово подсећа на деведесете у Београду али је овде много горе.

Camilo Cienfuegos

Ernesto Che Guevara

Када смо путовали од Хаване до Варадера, успут смо посетили Сиенфуегос, Тринидад и друга мања места са водичем. Једно од ових места је била фарма крокодила где је требало да се возимо бродом по лагуни али нису имали гориво јер није стигло до Кубе.

Сиенфуегос је изузетно занимљив град са необичном архитектуром. Сиен (sien) на шпанском значи сто (100) а фуегос ватра тако да би име града могло буквално да се преведе као сто ватри. Иако је име града на шпанском основали су га Французи. Сиенфуегос је такође и презиме једног од најпознатијих кубанских револуционара.

Чула сам о више кубанских револуционара за време овог пута али убедљиво најпознатији је Ернесто Че Гевара. Посетили смо музеј, његов гроб и велики споменик који су у склопу меморијала посвећеног њему. Сви Кубанци њега гледају као хероја и идола, он јесте за време револуције помогао да се Куба ослободи од диктатора и Америке али је зато увео комунизам.

Тринидад се разликује од Сиенфуегоса али оба града имају врло шарене зграде и куће. Наш водич нас је такође одвео да видимо типичну продавницу у Тринидаду где све породице на Куби могу да набаве базичне производе по ниским ценама али у ограниченим количинама које нису довољне за опстанак. Не тако давно било је пуно робова на Куби, ми смо посетили само једно, али велико, имање на ком су радили и две куће робовласника. Робови и робовласници на Куби више не постоје али је то и даље важан део њихове историје.

Последњих недељу дана на Куби смо провели у Варадери на мору. Као што смо очекивали, море је било савршено. Песак на глажи је био као прах шећер а вода тиркизна из даљине али у ствари је прозирна. Тих недељу дана је прошло за трен ока и већ је било време да се вратимо у Београд.

Јана Карановић 16

Поглед на град са тврђаве

БРАТИСЛАВА, СЛОВАЧКА

14.2.2020.

Како прославити Дан заљубљених када сте усамљени и немате никога? Па побогу, прославите Светога Трифуна! Који ће нама враг Дан заљубљених у свету православља?! Мада не могу рећи да не бих уживала са љубљеном особом, али док га нема, држим се брата Св. Трифуна. Слава наше фамилије из Бруса се прославила на фантастичном месту, можеш мислити, у Братислави.

Заврших ја овде тако што ми се срушила идеја да одем за Финску и Русију и тако бар мало улепшам своју зимску сезону којом владају углавном сунчара, смог и серија Сулејман Величанствени. Тада одох у чувену Петницу. Срећа моја па пола године проводим по Бечу, па моме тати паде једна, може се назвати, бриљантна идеја. Знали смо да су две светске престонице, које су најближе једна другој, Беч и Братислава, он устаде и продра се: „Братислава!“ Првенствено сам прочистила бубну опну како бих га чула поново боље. Моја идеја била је да идемо у Праг, који је на велику жалост био три и по сата возом од Беча, што би поприлично одузело време од дана, а да се разумемо да ми не пада на памет током распуста да се рано будим. И тако поново зачух реч Братислава. У ово време прошле године сам била у Чилеу и Бразилу, а сад, БРАТИСЛАВА? Апсолутно ме ништа није везивало за ове словачке Сремске Карловце, али сам прихватила, јер ипак нисам била до сада.

Истински ми се свидело путовање бродом кроз Дунав до Братиславе. Ситни неки бродић, али ЈУРИ! Требало нам је свега сат времена да се докопамо ове престонице. Такође ми је пријала пловидба из разлога што сам могла гледати у сасвим чисте и очуване екосистеме Аустрије, где ниједна људска нога није крочила.

Бродић се паркирао у луку, и тако смо се искрцали напоље и могли смо видети један одсек града. Моје мисли у том тренутку: „Да нисмо ми у Брус дошли?“ Ова ВАРОШ је некако укопана у долину околиних планина. Заиста је помања, знатно мања од наше престонице, са двоструко мањом популацијом која износи свега 430.000 људи. Неке занимљиве чињенице о граду? АПСОЛУТНО НИШТА. Једино ако се рачуна напомена да су у њој били крунисани сви хабсбуршки и аустроугарски владари. А није ни чудо да је град сахарска оаза, Аустроугари сигурно не би допустили да постоји град између Беча и Будимпеште који ће бити већа атракција и сила од њих.

Анонимни људи на сликама

Видесмо из прве сасвим уврнуту и поприлично непотребну статуу – измишљени човек са гигантским пужем поред себе. Додуше мени делује сумануто, дефинитивно постоји словачки разлог због кога је то на том месту. Прошетали смо равном хоризонталном улицом која нас је довела до Словачког народног позоришта. И оно што је оставило највећи утисак на мене, било је то да сам разумела огромну количину израза код словачког народа и да сам самој себи потврдила колико су нам језици слични. Али је сам град поприлично празан што се тиче атракција, и изгледа као, оно што бих ја назвала, класичан град словенске културе – колико и комунистичких тетрис зграда, толико и дивних хабсбуршких зграда и толико и цркви. Заиста смо могли наставити улицом лево од позоришта до главног трга, надавши се неком раскошу. Оно што смо добили је апсолутни шамар у лице, с обзиром да је главни трг Словачке буквално величине мог гимназијског дворишта са неком статуом која је покушај Христа Спаса коме иначе фали нос. Али оно што ми је било заиста пријатно су људи. У већој мери насмејани, ведри уживају у овој селендри. На знаку близу, прочитах СЕДЛАЊСКА УЛИЦА и помислих како ми се исплатило силно бубање акцената напамет јер сам знала како да изговорим назив ове улице и знала сам да је дугоузлазни акценат у питању.

Након што смо видели, па, на неки начин ништа, отишли смо да пробамо њихову храну. Коначно нешто генијално! Кнедле у преливу од овчијег сира са сланином. Почистила сам јело у року од три минуте, и толико ми је пријало, да сам заиста занемарила чињеницу да овај град нема никакве занимљивости. Након тога смо отишли у Старбакс на кафу. Ја сам се науживала свог чоколадног браунија, док је мој тата покушао да дочара ово ништавило другим члановима породице

Плава црква

преко телефона. Убедљиво најзанимљивији део ми је био када сам му показала статистику са интернета да Словаци разумеју 70% онога што ми изговоримо, па није ни чудо што је онај келнер гледао у нашем правцу док је секао сендвич – гарант смо му били уместо сендвича на подлози.

Шта још видети? Чак и сама карта није имала доста објеката обележено, међутим нам је обома запала словачка тврђава за око. Помислих: „Коначно, нешто узбудљиво.“ Обишли смо цео север и запад Братиславе и увидели само једну средњовековну кулу из 13. века налик Калемегдану и две цркве које су биле поприлично лепе, једна је и била православна.

Споља делује и помало досадно, али јој је положај био за ужитак – једно мало брдашце које даје поглед на град који никоме живом не

Капија за улаз у тврђаву

Најсавршеније кнедле света

би привукао пажњу својим изгледом. Башта испред тврђаве је била испуњена гомилом разнобојних цветова и још преосталим остацима снега (хвала Богу). Желела сам да уђемо унутра, сасвим је безвезно посетити један замак, а не ући унутра. Капија се бесплатно прелази, и тако се нађеш у шупљем простору где си окружен зидинама замка. Оддох до шалтера и платих 20€ за нас двоје да се науживамо краљевских раскошних просторија. Тако узесмо карте и упутисмо се на улаз. Не знам тачно да ли постоји културна верзија мојих мисли, коју бих могла сада написати, али ћу оставити читаоцу на машту шта сам помислила када сам прочитала – Народни музеј словачког народа. За сада највећи мождани прелом 2020. године. Али наравно, не треба губити наду, музеј је ипак такође једно мирно место прегуно историје. И да, ево још једног прелома – празан музеј. Празне собе, празни ходници. Музеј дефинитивно испуњен, али ваздухом и прашином. Ово је да се ђаво прекрсти. Једини део музеја који није био празан је неки пролаз кроз совјетске жице које су обележавале границе Словачке и соба са три слике које нису обележене у смислу ко је на њима. И тако изађосмо, без наших 20€ које заиста није требало дати.

Желели смо натраг у Беч, у дом историје и културе. Одлучили смо сести у такси и отићи на главну железничку станицу, и тако ускочисмо у један слободан. Док смо се возили, увидех једну дречаву плаву цркву која ми је била можда најзанимљивији детаљ ове експедиције. Али сада стиже најубудљивији моменат, када нам је цена петоминутне возње била 18€. Па ово ни у Јапану нема. Мој тата је дефинитивно ово регистровао као пљачку и моментално упитао човека на шалтеру железничке станице да ли је оваква цена стандард. Што се тиче железничке станице – класика, шта бисмо без совјетског додира грозних коцкастих зграда и једнобојне унутрашњости. Нисмо били покрадени, цене таксија су најскупљи одсек овог града. А ја сам лепо рекла да је требало ући у оне старе њихове трамваје где ни не приметите када је неко ушао или изашао (заиста се то дешава). И сада док седим у овом возу који ће ускоро кренути за Беч, осећам савршен мирис оних кнедли у оближњем возном бару. Оддох да их поједем. А сада када сам се вратила, могу рећи да је заиста необична ова пустоловина. И да, веровали или не, више људи је зинуло на чињеницу да смо ушли у празан музеј него отишли у било коју земљу света, и да сам закључила да ћу се сигурно вратити у овај предео где би живео неки Хобит, сваки пут када зажелим да се издвојим од света (мада, можда, ово кнедле из мене говоре. Тако су добре.).

Дуња Миленић 16

ТЕСТ ОПШТЕ КУЛТУРЕ БРОЈ 34

1. Са којих простора је порекло пса Хаскија?
2. Ко пише романе о Марти Смарт?
3. Колико пута је Новак Ђоковић освојио Отворено првенство Аустралије?
4. Ко је добитник НИН-ове награде за роман године 2019?
5. Ко је добитник Нобелове награде за књижевност 2019?
6. Која река протиче кроз Париз?
7. Урош Предић је познати српски ....
8. Шта изучава спелеолог?
9. На којој планети због спорог ротирања дан траје дуже од године?
10. Који је по реду председник Доналд Трамп у САД?
11. Који председник САД је најкраће владао?
12. Кинески језик је званични језик у две државе чланице Уједињених нација, које?
13. За које од седам светских чуда античког света нема доказа да је постојало?
14. Како се зове летилица са првим човеком Јуријем Гагарином?
15. Како се звала летилица која је прва слетела на месец?
16. Како се назива поен у каратеу или џудоу?
17. Који римски цар је основао Цариград?
18. Колико траје једна четвртина у европској кошаркашкој утакмици?
19. Само у једном граду су се одржале три пута летње Олимпијске игре. У ком?
20. Који град има највише мостова на свету?
21. Колико се језика говори у Аустралији?
22. Колико највише страних језика може да научи један човек?
23. Који народ је измислио хартију?
24. Кома је Лаза Костић посветио песму Santa Maria della Salute?
25. Постоје ли језици без писма?
26. Којој држави припада острво Корзика?
27. Колико музичара има у квинтету?
28. Која држава је најудаљенија од Србије?
29. Чија је задужбина манастир Манасија (Ресава)?
30. Ко је наредио да се мошти Светог Саве спале на Врачару?
31. Ко је Ита Рина?
32. Осамнаест римских императора (петина свих римских императора) рођено је на територији данашње Републике Србије. Један од њих ће бити запамћен као највећи противник хришћанства, а други као особа која је ту исту религију прогласио званичном. Да ли знате о коме је реч?
33. Између кога се водила Бородинска битка?
34. У чију част је установљена Пулицерова награда?
35. Који наш научник је добио Пулицерову награду 1924?
36. Ко је компоновао Руковети?
37. Каква је животиња шарган?
38. Из ког језика потиче реч зихернадла?
39. У ком веку је живео цар Душан Силни?
40. Како се звао син Душана Силног?

Аутор Катарина Урошевић

МИСАО ПАМЕТНОГ ЧОВЕКА

„Учио сам стране језике, проучавао књижевност и уметност, провео своје најбоље године у библиотекама читајући све што би ми дошло под руку и мислио сам како сам узалудно трошио време, али убрзо сам схватио да је то било најбоље што сам икада учинио.“

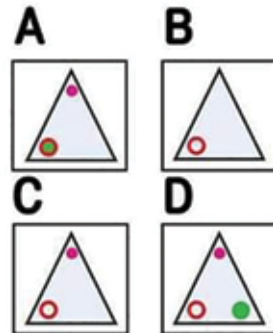
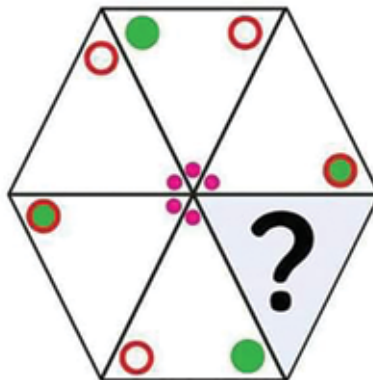
Никола Тесла

КЛИКЕРИ

$$\text{Musical Note} + \text{Musical Note} + \text{Musical Note} = 30$$

$$\text{Musical Note} + \text{Musical Note} + \text{Open Book} = 50$$

$$\text{Open Book} + \text{Open Book} + \text{Open Book} = ?$$

LEARN AND HAVE FUN!

Аутор Матија Ралетић IIа

LINKS OF THE GAME: <https://www.educaplay.com/learning-resources/5182155-fruit.html> <https://www.educaplay.com/learning-resources/5174596-subjects.html> https://www.educaplay.com/learning-resources/5161599-find_a_word.htm

Word Search Puzzle: find a word (language - animals - word search) - Google Chrome
 educaplay.com/game/5161599-find_a_word.html

find a word

0
SCORE

00:04
TIMER

T	K	M	J	R	J	C	Q	U	M	F	G
R	G	U	A	R	L	F	V	N	J	T	O
Z	H	M	Y	J	O	F	H	O	J	X	U
M	T	E	E	W	M	Z	I	O	M	F	W
I	W	D	F	R	S	U	E	I	S	C	H
J	U	V	A	T	Y	L	N	B	T	K	P
A	P	E	O	P	R	R	O	P	R	L	C
W	F	D	R	L	T	B	R	N	B	A	J
E	H	J	E	L	E	N	M	L	H	V	Y
K	I	K	X	C	T	I	G	A	R	Q	D
C	J	R	M	F	V	U	K	Q	E	N	T
G	F	V	F	P	A	P	A	G	A	J	H

1. PAPAGAJ
2. MAJMUN
3. MEDVED
4. TIGAR
5. ZEBRA
6. ZMIJA
7. JELEN
8. SLON
9. LAV
10. VUK

Show word

FRUIT

0

SCORE

00:09

C T H O O A F H P H T L U F X R
H D D V J A G O D A T X D S D A
F Y H E T T J M X K B A N A N A
A C J S W X H F U R F I J M Y V
L A D Y Q E O R U S L D I A S H
B B J P O M O R A N D Z A N L N
E J B A N Q M Q E O H K P G J L
J B R K B A R A U W Y H B O I U
S I E R W U R I N Y G H V T V N
R F S U R T K I C D V M C J A I
T P K S U P J A O G A I D R X M
U Q V K T I K L H G D R S L O Q
O O A A T A E N I M A L I N A G
P Y D V S P I X A M Q M K N J O
O U G K I V I Y U V U M B V A A
H F F R P R A E D H I N A B N A

1. POMORANDZA
2. MANDARINA
3. BRESKVA
4. BANANA
5. JABUKA
6. KRUSKA
7. JAGODA
8. VISNJA
9. SLJIVA
10. MALINA
11. LIMUN
12. MANGO
13. KIVI
14. NAR

Show word

ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ

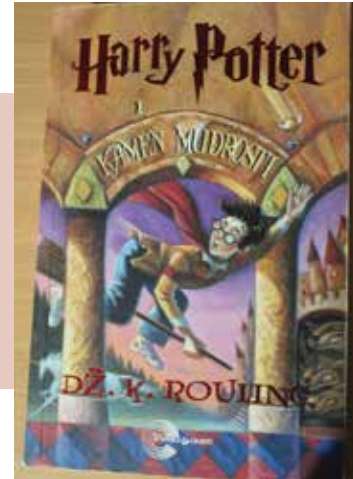
ДА ЛИ СТЕ ЧУЛИ ДА...

- Хаски може да има једно плаво, једно зелено око.
- Нико не може да буде алергичан на псећу длаку.
- Ламе немају трепавице.

- Крокодил плаче док једе жртву.

- „Хари Потер и камен мудрости“ је трећа најчитанија књига на свету.
- Женама срце куца брже него мушкарцима!
- Карло Велики је син Пипина Малог.

- Особа у једној ноћи сања од четири до шест снова.

#OstaniKodKuće

- Најпопуларнији хештег на инстаграму је #love (пре него што је #остани код куће силом прилика постало неизоставно).
- У школама у Јапану ученици сами чисте своје учионице.

- Пас лабрадор је добио име по канадској области Лабрадор, одакле су његови преци дошли у Енглеску почетком 19. века.
- Иво Андрић 1961. године, када је стигао у Стокхолм на доделу Нобелове награде, у пртљагу понео и предратну грамофонску плочу са снимком „Марша на Дрину“. Инсистирао је да му награда буде уручена уз звуке корачнице. Швеђанима се музика много допала и ускоро су уследиле обраде.
- Иво Андрић је одбио понуде Холивуда за снимање филмова по његовим књигама.
- У част нашег јединог нобеловца простор између Пионирског парка и Улице краља Милана данас носи назив Андрићев венац.

- Срби су били већинско становништво града Темишвара почетком 18. века.
- Народни музеј у Београду основан је указом министра просвете Јована Стерије Поповића 10. маја 1844. као Музеум сербски.

ПРЕДАВАЊЕ СТЕРЕОТИПИ И ПРЕДРАСУДЕ

Ученици првог и другог разреда наше гимназије раде на томе да примене знања из различитих школских предмета. У среду, 4. марта ове године, започели су занимљив пројекат у оквиру ког ће направити дигиталну презентацију на тему предрасуда и стереотипа о различитим друштвеним групама. Будући да већ одлично владају информатичким знањима и вештинама, наш наставник социологије и истраживач на Институту за криминолошка и социолошка истраживања, Андреј Кубичек, упознао их је са основним појмовима о теми којом ће се бавити, а која је и у жижи његовог научног рада. Кроз интерактивну радионицу ученици су могли на практичним примерима да се упознају како стереотипи настају и зашто опстају. Разговарајући са предавачем о друштвеном положају Рома као својеврсној студији случаја, учесницима радионице је посебно било занимљиво да разумеју како неповољан друштвени положај једне групе постаје схваћен као трајно обележје свих њених чланова. До следећег сусрета наши ученици ће имати времена да смисле како би презентација изгледала, а током целог процеса њене израде моћи ће да рачунају на менторску подршку професора.

ОБРАЗОВАЊЕ РОМА

Наш већ добро уигран тим: прваци, другаци и наставници Александра Пасарић и Андреј Кубичек наставили су са циклусом предавања о томе како представити друштвене стереотипе и предрасуде у дигиталној презентацији. Настављајући анализу случаја положаја Рома у Србији, Андреј се водио провереним правилом да су за размишљање најплодније оне теме које су једним делом одлично познате, а другим потпуно непознате. Зато је кроз разговор представио резултате истраживања које је обавио јесенас у 20 општина широм Србије о образовању ученика припадника ромске националне мањине. Прваци и другаци су били у прилици да чују како изгледа школовање из једног сасвим другачијег угла кроз занимљиве примере са терена. Како је бити једини дечак или девојчица који у свом насељу похађа средњу школу? Или како изгледа када до школе треба путовати у другу општину и по више од 30 километара свакодневно? Колико је школовање теже када уз наставу долази и рад код куће или помагање родитељима у послу? Коначно, шта је оно што други ученици могу да ураде за своје вршњаке да би им помогли на путу који заједно савладавају, али на коме немају исту подршку?

ДНЕВНИ БОРАВАК ЧУКАРИЦА

Посетили смо наше драге другаре који користе Дневни боравак на Чукарици, а са којим наша школа сарађује већ дуги низ година. Осим што се трудимо да их угостимо једном у две недеље у нашој школи, где се заједно најчешће бавимо спортом, ми у Руђеру организујемо и хуманитарну приредбу под називом „Хуманост на делу у дечјем оделу“ одакле део донација прослеђујемо за потребе Боравка.

Ове године је захваљујући нашим донацијама промењена дотрајала столарија (прозори и врата) на њиховом објекту. На тај начин смо помогли да им простор буде пријатније и топлије место.

SERBIAN FOLKLOR

I perform Serbian folklor outside of school. My goal is to encourage people to realize what a great activity folklore really is and keep this great part of our culture alive and unforgotten.

Danilo Tehlirian Ib

SaA

Because of Coronavirus all sports in school and out of school are cancelled. I have decided to share my short everyday work out, to help people keep condition and healthy life.

Workout plan:

Wormup :

1. jumping jack - 1 min 2. climbers - 45 sec

booty, glutes and legs :

1. lunges left leg - 20

2. lunges right leg - 20

3. fire hydrates left leg - 20

4. fire hydrates right leg - 20

5. donkey kicks left leg - 15

6. donkey kicks right leg - 15

7. hip raise - 15

8. squats - 20

9. jumping squats

abs :

1. elbow plank - 30 sec

2. leg raises - 25

3. Russian twist - 25

4. cross crunches - 25

5. flutter kicks - 25

Marija Stanković Ib

SaA altruista

I have been a student of this school for about 9 years and I have participated in many events. But my favorite event is a big show that we prepare for students. When its winter, we prepare winter based show, for example the story of Santa Claus. I specifically remember that entrance was to be paid in a form of 1 candy, and all the money raised was to be used in humanitarian action. And now I wanted to keep with my tempo in high school too, to continue to participate in many events especially in shows.

Dušan Bajec Ia

*

7 hours

April 1, 2020 – May 1, 2020

Description and Goals

This activity includes making Easter and spring themed gift baskets for my elder neighbors in order to raise their spirits in these unfortunate times. My goal is to compose and make gift baskets that will hopefully bring joy and Easter spirits. I want to gift them to the elderly since they are obliged not to leave their homes during quarantine and the state of emergency, what so ever. Hopefully, a little sign of attention will make them feel better during these holidays.

Activity Aim

My aim for this activity is to find ways to help those in need, especially in difficult times such as these. Raising spirits of the elderly Organization.

School

Learning Outcomes

1. Become more aware of their own strengths and areas for growth

2. Discuss, evaluate and plan student-initiated activities

3. Working collaboratively with others

Teacher Katarina Urosevic

Student Natalija Matic Ib

*

My goal is to help older people. This can be done by bringing them food and other supplies, if they have a pet, I can take care of it.

Andrej Milošević Ia

*

Me as a Volunteer

My main goals are to help children in Zvecanska. There are children without parental care, children who are denied parental love, a beautiful childhood and a roof above their heads.

My idea is to gather clothes, shoes and food for those kids at schools from colleges and other institutions.

For the youngest children, I would collect some toys.

In addition to these material things, my goal is to take them to the zoo, to the public libraries, to visit museums and theaters.

I will organize some sports activities as well as acting classes. I will also try to organize foreign language courses.

My plan is to collect as much money as possible from people or humanitarian sports tournaments. Each donation would be greatly appreciated. I would deposit the money into the account in Zvecanska.

Anđela Jovičić Ia

Volunteering during Covid-19 in the district of Vracar in Belgrade 2020 (C/A/S):

With the Covid-19 crisis our everyday lives got a bit complicated especially for the older population. On Instagram I saw an advertisement to volunteer in the local authority, because all citizens of 65 years or older are not allowed to leave their houses or apartments. I signed up for helping and now I'm going to buy medicines, do the groceries or any other thing they need. It is really fulfilling because the reactions of the elders are so nice. I walk daily more than 15 km and bring them all they need. As a signed-up volunteer I have every morning a briefing and after that I get the orders via SMS. After 15:00 when the stores close, we all have a debriefing and go home. We are working in pairs and every day with someone new. It is also a good opportunity for me to meet new people and make new contacts.

Mihailo Kinkela IVb

Airsoft

There are so many sports out there that we don't even know about and this is great because we can always discover something new like airsoft. Airsoft comes in the shooting sport category. It involves guns and a team that needs to work together in order to win against the enemy. Before you get confused if this sport involves killing other people let me first tell you that the guns in this sport are of course fake, which means that they are not real. The guns do look real and are also able to mount attachments and scopes like real guns to make shooting targets from a bigger distance easier. But they don't shoot real bullets of course. This doesn't mean that the guns are safe for everyone. The guns shouldn't be handed to a child that is 16-year-old and the gun is still dangerous for older people. Airsoft guns can break your teeth and you can get hit in the eye which will make you blind forever. This all really sounds dangerous but it's not that bad as it sounds like. You will get protection for your eyes and your face this way you won't have anything to worry about. Of course, playing on fields like forests or different areas can always be dangerous. If you don't pay attention where you are walking then anything could happen.

But how does this sport actually work? There different kinds of game modes you can play if you have the amount of people. Capture the Flag, Defusing the bomb, Free for All and Team Deathmatch which is probably the most popular one. It is basically two teams and every team have its own color so that the players are able to identify the enemy and the friendly cause nobody likes it to get shot from their team mates. Both teams need to get as many kills as possible and at the end of the round the team with the most kills wins but

how do you get a kill? In airsoft there is one big rule that you have to follow which is being honest because if you are not than the whole game won't be playable and the players won't see any reason why they should keep playing. Now the reason why you have to be honest is because when a player gets hit by an enemy the player who got hit need to call out his hit and show the other players that he is out of the game by raising his gun above his shoulder. There are respawns where players that got hit need to in order to get back to the same match. These are all the basic rules but of course there are more rules in sport like this, probably the most important rule would be to not take of your glasses because you never know what can happen and should never risk it when it comes to an injury that can't be undone.

This sport can be very fun and brings people together this is why I choose with my friends to organize these events; the only downside of the activity would be the costs. This sport can be expensive if you want to buy your own gear but you can also rent the equipment which is not that expensive. What I learned about this sport is that fairness is very important in life and teamwork can mean anything for you. If you work all together you can do anything which is probably the most important lesson that I have learned in this sport.

Stefan Ristov IVb

CAS project with students from United World College in Mostar:

This activity was held in our school with students from Mostar. The event was called "Peace keeping" which was a project about maintaining relations between the states of the old Yugoslavia. The aim was to know better about the states that improve economically and politically relations. We learned about the history of old Yugoslavia. The duration was seven days, and on the second day we went to the Yugoslavian museum in Belgrade. We also learned from this project how Yugoslavia was made, and also how it was destroyed, and why is so important to history about that newer happen again. Given that after the breakup of Yugoslavia, the states did not remain in good relations, our goal was for us, the younger population, to become aware that we are working on to improve that. The project was held by our friend Tajra, UWC Mostar student. We had a lot of discussions about the specific topic, but we also have fun. For me the best part of this project was when we did a survey on the streets of Belgrade. We asked the older population about was it better than, or now.

Luka Dimitrijevic IVb

Saving stray dogs- Service

My family and I have saved 7 dogs off of the streets in total. They are all now with a loving family instead of suffering. The first dog we saved is Lily, my sister and I found her on a field in Montenegro 3 years ago when she was only a puppy, she has been living with us ever since. After that, whenever we could we took in dogs and looked for homes for them. Every time we gave a dog away I cried because I always got attached to them but I know that they are with people who will take good care of them and I remain in contact with the owners to see how each of the dogs are doing. Last summer we found a dog who was shot two times and needed several surgeries. We took her in and paid for her surgeries and slowly but surely she recovered and is now happy and healthy. We named her Sneska and she lives with a family friend. About a month ago I found our most recent dog Dolly. She was wandering the streets of Belgrade searching for food and a car almost hit her, that is when I knew that I have to help her. I bought a hamburger and coaxed her to follow me home. She is still with us and we are looking for a suitable home for her. Most dogs are stray because someone threw them out and they do not know how to survive on the streets. I feel really bad whenever I see a stray dog and if I could I would help all of them, hopefully in the future I can, but for now I am doing all that I can and saving one dogs life at a time.

Aleksandra Musikic Ivb

Dance classes (September, 2018-March, 2020)

The biggest creativity, activity and service I did was attending the dancing class my school implemented for student who would like to try out a new sport and who wanted to learn something new. I started going to dance classes at the beginning of the 3rd year going to 2 classes a week. As an activity this was pretty fun to do even if it is exhausting, it didn't stop me from going to 2 classes that were organized every week. I learned few different dancing techniques such as Salsa, Cha-cha and Jive and I enjoyed learning all the dances because every dance had different movements and different pace and difficulty to keep up, and that's what attracted me to dance. I never considered that I would like dancing as much as I like it right now, after 2 years of dancing every week. I would like to say that I consider dancing as a hobby that I would practicing from time to time. As creativity we were asked to create a dance choreography with our partner. This was pretty challenging because we needed to figure out how to connect the next move to the previous one and to make a choreography that everybody can follow and the hardest part is to make a choreography that fits in with the music that was going to play. Dancing as it is doesn't belong into service category, but it turned into service because we got invited to dance for elderly in the nursing home and we also got invited to perform for the kids with special needs. Dancing for these people showed how much just dancing you can help people feel better and excited. The experience with dancing in the last 2 years was pretty exciting and I am happy with everything that I learned and everything that I did for everybody else.

Mateja Gordic Ivb

ПОМОЋ ДЕЦИ ИЗБЕГЛИЦАМА У КАМПУ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ У КРЊАЧИ

На моје велико задовољство у суботу 21. 12. 2019. посетио сам децу избеглице у кампу за избеглице у Крњачи. У лепој пријатељској атмосфери провео смо два сата дружећи се са другарима. Деца из Ирана, Ирака, Сирије, Либана, која су морала да избегну са својим породицама из ратом захваћених подручја, уточиште и неки мир пронашли су у нашој земљи. Њихове приче су различите, тужне, изгубили су све што су имали. Оно што нису изгубили је нада у боље сутра. Нада у добре људе и добру вољу, која ће им тај тешки период и неизвесност која је пред њима бар мало олакшати.

Ипак сва деца на свету су негде слична, сва деца носе у себи љубав за друге, виде срећу у заједничком дружењу. Тако сам се и ја осећао у њиховом друштву. Као да разлике нису постојале, говорили смо истим језиком и ако смо имали преводиоца, није нам био потребан. Разумели смо се. Играли смо билијар, цртали, играли кошарку. Добио сам дивне поклоне, које ћу сачувати.

Била су то два незаборавна сата у мом животу. Као да је све стало, ништа пре и ништа после није постојало. Срећа коју носим у себи због онога што сам урадио не може се описати. Ово је само додатни мотив да на исти начин наставим да помажем другој деци колико год могу. Хвала школи и мојој породици, свима који су помогли моју акцију.

Марко Обрадовић 16

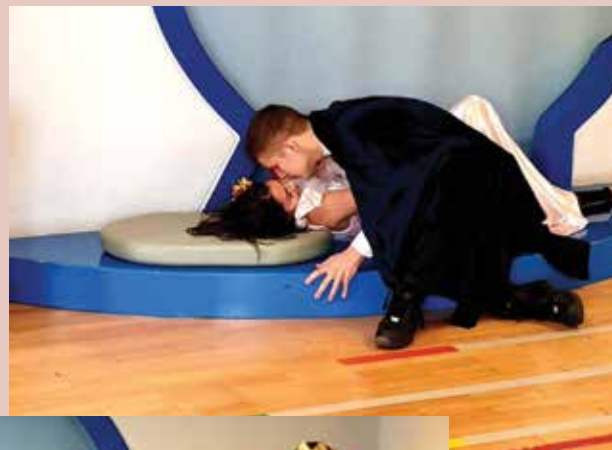

OUR DRAMA CLASSES

Our drama class usually stands for entertainment and school plays. At the date December 5th, we have prepared a play called Sleeping Beauty in order to collect the food and clothing for the children without healthcare and home. The little children that we have prepared a play for at their kindergarden have brought some sweets, crisps and their unimportant clothing to give us in order for us to send to the children healthcare. As well, on April 10th, we will record a radio drama for the YouTube account, which will as well collect the money or subscribers in order to give the collected money to charity.

We have as well repeated this play at our school at our every year Christmas Celebration. At this time, although our aim was the same, the older kids from 7 to 10 years old have collected the same grouseries and clothing. And it was extremely important, as they had no other chances in entering the show without any supply for the homeless/sick/orphan children.

Dunja Milenić Ib

TO WHAT EXTENT CAN THE WAY IN WHICH SOMETHING IS DESCRIBED AFFECT THE WAY WE SEE IT?

Knowledge can be acquired by different means. Language and perception are just two possible ways of knowing. Perception can be defined as the awareness of things through five senses: sight, sound, touch, taste and smell. It is a very complex process which involves sensation from the world and interpretation of sensation by minds. Language can be used for various purposes, it can be defined as the way of communication that is rule-governed, intended, creative and open-ended. Language needs to have some rules, a certain goal and diversity to be useful and effective. Both language and perception influence a lot of knowledge. The huge issues that arise from the title are how these two ways of knowing to affect our knowledge? Which one has a bigger impact on the knowledge? Is the language only a tool which is used to describe what we see or has it some influence to shape what we see?

It can be claimed that language has a bigger impact on our knowledge than perception. The reason for this is that language is not only the way of communication, it is also a way of expressing through which our experience can be shared and acquired. For example, people often read guide books when they travel. In this way, they get more information about the place they visit. They may want to see some kind of historic monument. If they read something about it, they will get more details and so they may perceive it differently than if they just went to see that monument. In this case, due to more details and information about the monument people may understand better its importance and significance. So how something is described can influence a lot on the way we see it. This means that language provides more facts from which knowledge is obtained than perception. In the case of a historic monument, if someone just saw it, that person may not appreciate it as much as the other who knows for example that it was constructed in some unique way many years ago. The first person will just see it and will have no idea what it represents. The other person would appreciate it more as it acquired knowledge from language, from the description of the place. This is second-hand knowledge. Even though this type of knowledge can always be questionable due to its reliability, it gives information fast and it can be possible to see how others perceive something. This can enable people to share their experience with others which may lead to better understandings of some things and even some innovations and improvements in various areas.

On the other hand, the language may not have that much impact on knowledge. It may limit what we can perceive and sometimes it is impossible to describe something that is experienced through senses. There may not be the right word or structure to describe a certain situation. It is often suggested that the world is perceived differently by people who speak different languages. This means that people can only perceive things in the world for which its language has words. In this way language limit what we can see or feel as it may not be described. That is why sometimes it is really difficult to explain what we have experienced. This may limit our knowledge as we are not able to fully express ourselves and we are kind of limited. For example, we may see something, but there may not be a way to explain it to someone else. Also, even if something is described it can give us the wrong perception of it, fool us and limit our knowledge as we may just accept the fact which is described. For example, in the museum, there might be some descriptions of some painting, like what the author wanted viewers to see. We can never know that this description is true because we do not have evidence or proof of it. Even if we had one, the description may limit how we see this piece of art. It can give only the one possible view of it, but there may be many more as different people may perceive the same painting differently. In this case, language limits our knowledge, while perception can open the new view and enable various understanding which may expand the knowledge.

In conclusion, I believe that language has a bigger impact on the knowledge and that it can be more useful in obtaining any type of knowledge. It can give us more details or it can prevent perception from its errors. Therefore, language can affect how we perceive things in the world. Also, it is clear that people, who speak different languages, think differently as they express themselves in different ways. This means that they perceive the world differently. Language is important for knowledge as it can bring together different people to share their perception of things as they can express their experience up to a point. This may lead to better understandings among people from different cultures and the expansion of overall knowledge in the world.

Milena Ćuković IIIa

MY MAGICAL TRAVEL

Am I ready for this? She's going to swallow me... God... I'm going to vomit, ahahaha so ironic. I'm in the mouth! Jesus, I can't see a goddamn thing! Oh right, there is no light in the human body. Wow I never thought of that, but I do have a torch. Let's turn it on! Oh God what are those? (I sounded like a lame American teenage viner). I see many white symmetrical shaped bones? Oh right-teeth. Wait...TEETH? NO! I'M GOING TO GET MURDERED BY THE PHYSICAL REACTION OF MECHANICAL DIGESTION! Well, hand on the hat, it was nice knowing you... Just kidding I am alive. I was just physically divided into smaller pieces, but wait, what is that Pac-Man thing coming towards me... Are those enzymes? Eewwww and what are those things above me? Probably salivary glands, and yep, they produce this awful mucus that moistens and lubricates me. But what is the amylase chasing? It avoided me and attacked the french fries. Probably searches for starch in order to digest it into maltose. Ok, I'm done with this Star Wars Jabba the Hutt slime, let's continue. I guess I needed to play Tom Cruise here on this survival mission, as a few seconds ago I was insoluble so teeth made me soluble for absorption into the blood and cells. What a horror movie! Especially as I can barely seeeeeeee..... I AM FALLING! I AM INGESTED! And Jesus Christ I've hit my body on the bloody pharynx like who needs that anyways! I've fell through some rough 60cm through the esophagus now I'm holding myself by the side in order not to fall in some brutally bad smelling, bubbly, disgusting hell liquid that looks like the absolute worst Bangladesh river in the world! But I need to, I need Dunja to get a great grade. Let's do it guys! And kids don't do this at home (this makes no sense). 3...2...1...JUMP! Woaahhh what kind of abyss is this?! What? Guys. Guys. I'm dissolving. I'm dying. My godness this is pH 2 even worse than the lemon. I get it, I am in the stomach and now the hydrochloric acid is playing Posion Ivy and Batman game and I guess I'm the dissolving Batman here. I see something coming towards me. According to what I know, it is the pepsin and it's coming to take my protein, and I'll have to give it... Oh well... Haha cannibalism. Oh and I forgot to mention the carbohydrase! It attacked me firstly but I didn't even realise as everything happens so fast here! And it has taken my smooshy-gooshy-cute carbohydrates... I miss them they were sweet as sugar... Wait, they are sugars. I literally discovered the root of terminology. I can teach english! But now let's focus on biology. As sugars have the release most energy they are definitely firstly broken down! So I have survived the chemical digestion and now... What now? Ok so let's swim to the duodenum and I'll continue my touristic seven circles of hell guide. Cooooo! I can see all the nutrients on the their trips! Capture this- What the- WHAT IS THIS? OHHH IT IS SOO STALE! It is even green so it even more looks like a disgusting slobber from a nose! Not to mention that every single organ here has saliva walls... So if you ever see an ugly person, that is alright, I bet they are uglier on the inside! So I definitely have concluded that this is a gallbladder. How ugly are you from 0 to a gallbladder? Seriously this is the worst organ so far! But the amusing fact is that I am the participant of the emulsification process. The bile, produced in the gallbladder another slimy neighbour liver, is breaking down lipids into smaller drops, so it's easier for lipase to speed up digestion. Where are those lipases anyways? Haven't even seen them. So bile is stored in the gallbladder and here come those lipids that still weren't chopped by the lipase. But the liver is quite cool, bad that we can't be friends... Like we are literally enemies, but it would've been interesting to speak with such a powerful machine. Check it's work- it is storing

that iron and vitamins and destroying old blood cells. It is also capable of destroying poisonous matter from food. Interesting. Oh so I have something poisonous? Awesome! I'm like Venom from Marvel! Ok this is getting boring... NEXT! Let's slide down. I am wondering how didn't I fully die from the acid? Maybe because the bicarbonates from the pancreas neutralize it. I don't know. Common let's slide with the nutrients that are now kind of mutated. I feel like I'm watching my own corpse and that's eerie. And now I'm.. Where am I? It's so claustrophobic here, like I can barely fit oh my- this must be the small intestines. Do you know those are actually seven meters long? That is exactly like the length of a diving board from Dunja's swimming classes. Sick! What is that noise? Brother this is like some haunted house! I don't want anyone to experience such horror! WOULD YOU LOOK AT THOSE ENZYMES! There are so many of them! Look- it's protease, and lipase, and maltase! They are coming to eat me! This sounds so stupid. I need to make better jokes. Like Dunja's jokes they are awesome! Just kidding, they are so lame that she should stand on a commercial for abortion. OK OK I'M JOKING! This was too much. So I'm getting eaten and it is pretty boring actually. All I can see are those hungry monsters chopping my remaining proteins, fats, and the maltose that is transferred into glucose- the primary unit of a carbohydrate. And I remember those hormones in the pancreas that are responsible for regulating glucose level in blood, as everything is now getting absorbed by the small intestines and the water as well! Almost forgot to mention!!! There is sooo much water in the human body! I'm drowning (I'm not just some lame human humour touch for Dunja's better grade). So almost everything was taken out, but I'm still in shape? Why? Ok there is also a large intestine right? Maybe it will fully destroy me. Wow I'm so edgy and suicidal, I'm like Billie Eilish or some emo depressed kid. God, I get so annoyed when kids tease Dunja for being emo or liking Billie Eilish. NO JESUS. She is goth you stupid uneducated people and likes metal not some fake Annabelle doll copy... I need to stop talking to myself. Tourist attractions are still finished, we have the large intestine tour also! What is it capable of I am interested! Wow... how intellectual... Reabsorbed some water and ions. Cool... Wait. It is forming me and storing me. Into what? Faeces? I am undigested?! Well, we all know what comes in the end. I have come to the lowest position of my career. We can all freely say that I am a piece of- HAHA GOT YOU! Did you really though that I was about to say it? No way! Dunja would momentarily get an F if I did so. Let's not ruin her life. I have come into the rectum, and is it kind of weird that I can actually see light from here?! Guess I don't need my torch anymore, it served me well but there is no way I am kissing it it's worse than any organ individually as it has collected all the saliva from the organs altogether.

I hope this journey was fun and educating! I tried describing everything as best live streaming as I could with this torch! Hope I didn't miss something! And of course, the part where kids giggle and laugh, it is time for the egestion through the anus! But it could also be that traumatic moment when all the cells have launched their undigested materials at me, it is also called egestion. I really hope this wouldn't hurt... Here I go. 3...2...1... super hero landing now! Aaaaand into the toilet water... Hopefully it isn't HCl (hydrochloric acid, but another cool hack for you to seem intelligent in front of your teacher). I guess this is the end to our 'super fun adventure'.

Dunja Milenić Ib

PERSONAL PROJECT

Ученици друге године су имали обавезу, прописану од IB MYP, да ураде Personal Project. У питању је реализација личног интереса или хобија кроз одређени глобални контекст. Процес је изузетно комплексан јер обухвата четири компоненте које се евидентирају у ProcessJournal-у, затим се прави производ, а на крају пише Report. Истовремено се и дефинисао циљ који је морао бити јасан и конкретан. Reportови се екстерно оцењују и резултате ћемо добити у августу.

Уз све горе наведено, ученици су се припремали за изложбу својих радова, заказану за 13. март, која је и реализована, упркос околностима. Изложба је била дивна, енергија, креативност и жеља деце да покажу уложени труд су били велика сатисфакција и њима самима, али и супервизорима који су пролазили кроз цео процес са децом. Ученици су били распоређени у учионице од којих је свака представљала посебан глобални контекст. Прво су имали интервијуе са супервизорима, а после су дошли и гости. Не као што смо првобитно замислили, већ ученици основне школе и гимназије. Изложба је трајала три сата и за то време је догађај успео да замаскира немир и неизвесност који је међу нас унео КОВИД19. Надам се да ће и резултатима бити сви задовољни. Остаје да их, надам се некарантирани, сачекамо у августу.

Марија Кержлин Трифуновић, Personal Project Coordinator

ЛИКОВНИ ДНЕВНИК ЈЕДНЕ ГИМНАЗИЈАЛКЕ, НИКА КОПРИВИЦА

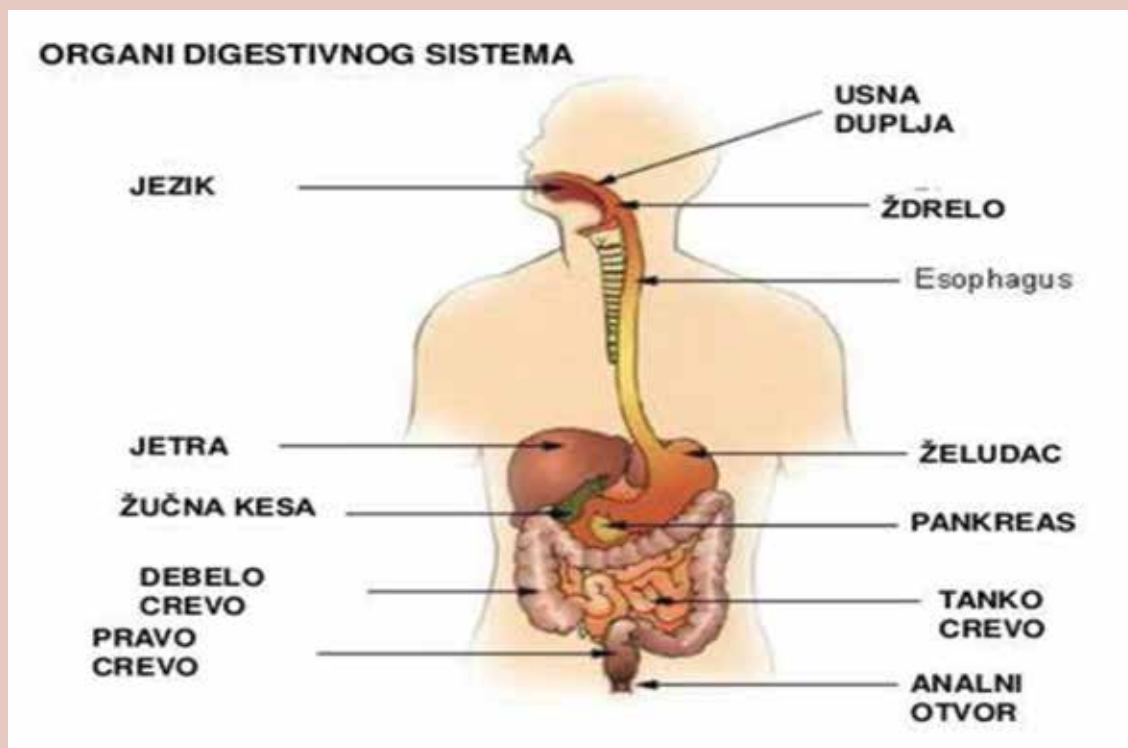

ЧИЗБУРГЕРОВ ПУТ КРОЗ СИСТЕМ ЗА ВАРЕЊЕ

Један дечак је дошао у Бургер Кинг и поручио је чизбургер. Тај чизбургер сам нажалост био ја, и припремио сам се на авантуристички и истраживачки пут. Када сам погледао дечака у очи, видео сам његову љубав према мени, и огромну жељу да ме поједе. Пре него што је почео крај мог живота сликао ме је и окачио ме на друштвену мрежу како би сви видели најлепши чизбургер у граду. Мој пут у пропаст почео је када је дечак отворио уста и када је узео први залогaj. Његови зуби су ме дробили на комаде. Осетио сам пљувачку са свих страна како ме натапа, и језик који прави куглицу од мене како бих лакше клизнуо низ грло. Када сам клизнуо низ грло прогутан, имао сам слободан пад кроз ждрело и једњак који ме је притискао својим ивицама и гурао на доле у желудац. У желуцу, који ме је растворио својом киселином која има РН вредност око 1.5, престао сам да постојим. Претворио сам се у кашу. Те киселине су ме спремиле за даљи пут у непознато. Уследио је пут ка дванаестопалачном цреву које је само почетак мојих muka. Ту сусрећем разне хемијске супстанце које ме, иако сам у облику каше, и даље растављају на ситније делове. Панкреасни сок, цревни сок и жуч праве течност од мене. Затим опет путовање. Сада даље кроз танко црево. Ситне ресице на зидовима овог црева учиниле су да најбољи део мене оде дечаку у крв а све што њему није потребно наставило је пут даље. Сви леви минерали, витамини, храњиве ствари остадоше, а остатак... У дебело црево. Као на ролеркостеру. Два метра дуго путовање са кривинама. Извади из мене још мало преостале воде и соли а мене, кроз анални отвор, посла у заборав. Тужан је живот једног чизбургера.

Вукота Чипчија Ја

НА СЛОВО НА СЛОВО Ц – ИЗ РЕЧНИКА СРПСКОГ ЈЕЗИКА МАТИЦЕ СРПСКЕ

Цајтнот – недостатак времена.

Богу божје, цару цареву – свакоме онолико колико му припада.

Живети као цар – живети у изобиљу.

Царска се не пориче – оно што је рекла важна особа мора се поштовати.

Приволети се нечијем царству – прећи на нечију страну.

У цвету младости – најлепше доба живота.

Не цветају му руже – каже се за оног ко нема среће.

Ни по цену живота – никако.

Уз малу цену – уз мале жртве.

Центархалф – последњи играч одбране у фудбалу.

Центарфор – најистакнутији навални играч у фудбалу.

Извући целу главу – остати неповређен.

У кратким цртама – укратко.

Бити испод црте – не испунити услове при упису на факултет, у средњу школу...

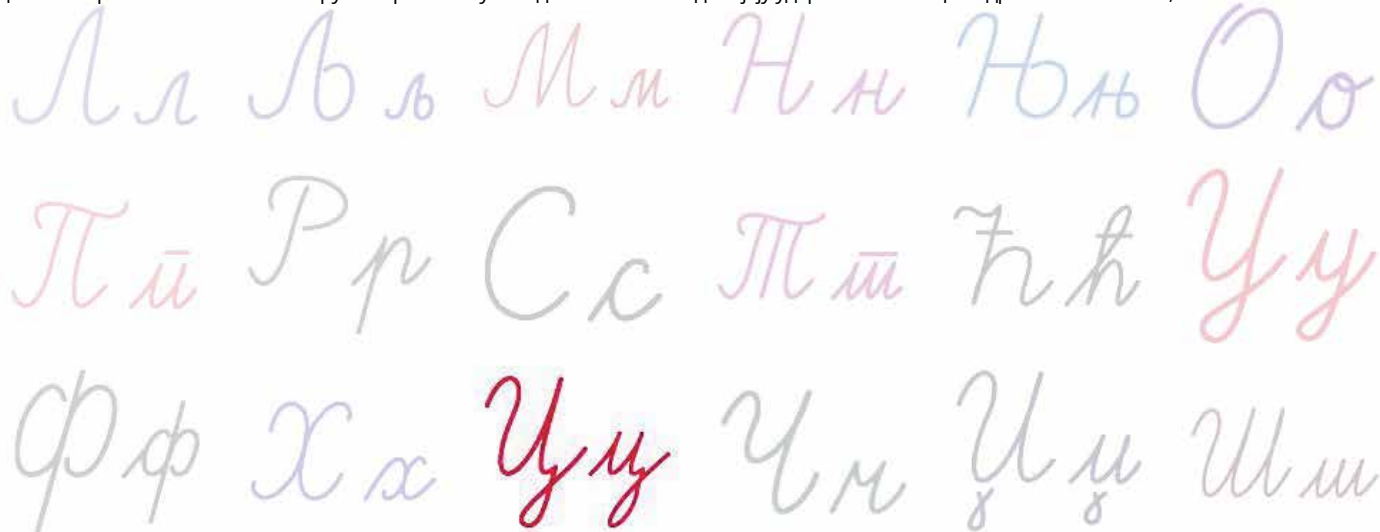
Ако не цури, а оно капље – има оно што је најнужније за живот.

Вући се као црева – ићи у дугом отегнутом низу, у дугој колони.

Неки га црв колка – неко је обузет осећањем радозналости, нестрпљења да нешто сазна или докучи.

Цирус – ситни паперјаста облачићи који се састоје од ситних кристала леда који лебде у висини.

Цимбал – трапезасти жичани инструмент реског звука код кога се тонови добијају ударањем по жицама дрвеним батићима, обложеним кожом.

РЕЧНИК У ДОБА КОРОНЕ

У тешко време короне, када смо сви принуђени да седимо код куће и штитимо себе од других и друге од себе, ето, прилике да чешће но обично гледамо телевизијски програм или пратимо друштвене мреже. Штошта нам је запарало ухо. Пре свега терминологија која је, чини нам се, успостављена да би се становништво довело у ред. Нови талас, невидљиви непријатељ, пожар, жариште су речи које асоцирају на природне катастрофе. Можда нам највише од свега смета израз стрмоглави раст који је, сложићете се, не само неправилан него и застрашујући.

Силом прилика од „струке“ (чест термин, дискутабилан такође) смо примили научну терминологију попут нултог пацијента, вуруленције, самоизолације, а од новинара нешто занимљивију терминологију попут релаксација мера или короничар.

Наш савет је да што више слушате музику, читате књиге, гледате филмове. Све ће проћи. Останите код куће, пошлукте савете лекара, и уживајте!

Лингвистичка секција

Наставница: Зашто монах Јован није стигао до Ромеа да му саопшти вест?

Ученица: У граду је владала сада. (куга)

*

Ученица описујући Јулију каже: Она је енергетична.

*

Ученик: Наставнице, ко беше написао Нови завјет?

*

Ученик: Енкиду. Он је био од епа од Гилгамеша пријатељ.
Гилгамеш је превео еп.

*

Ученик: Зар драматизација текста не значи да драматично опишемо неки лик?

*

Ученик: Ко је од вас прочитао Прве јаде?

*

Ученик: Могу ли за путоказ (путопис) да измислим нешто?

*

Ако имате било какав квар, Лука решава ствар! – реклама коју је смислио један ученик.

*

„Имам типрање ока”, жали се један ученик.

ДРАМСКИ КУТАК

Чланови драмске секције су се и у ово тешко време изолације и социјалне дистанце одлучили на окупљања. Наравно на нашој online радионици. Припремамо комад Бранислава Нушића „Ожалошћена породица“. Надамо се да ћемо до средине јуна победити вирус и наступити на некој сцени. До тада се лепо забављамо...

ТЕСТ ОПШТЕ КУЛТУРЕ БРОЈ 34 – ОДГОВОРИ:

1. Са којих простора је порекло пса Хаскија? Из Сибира.
2. Ко пише романе о Марти Смут? Урош Петровић.
3. Колико пута је Новак Ђоковић освојио Отворено првенство Аустралије? Осам пута.
4. Ко је добитник НИН-ове награде за роман године 2019? Саша Илић за роман Пас и контрабас.
5. Ко је добитник Нобелове награде за књижевност 2019? Петер Хандке.
6. Која река протиче кроз Париз? Сена.
7. Урош Предић је познати српски .... сликар.
8. Шта изучава спелеолог? Пећине.
9. На којој планети због спорог ротирања дан траје дуже од године? На Венери.
10. Који је по реду председник Доналд Трамп? 45.
11. Који председник САД је најкраће владао? Вилијам Хенри Харсон.
12. Кинески језик је званични језик у две државе чланице Уједињених нација, које? Кини и Сингапуру.
13. За које од седам светских чуда античког света нема доказа да је постојало? Семирамидини вртови.
14. Како се зове летилица са првим човеком Јуријем Гагарином? Восток 1.
15. Како се звала летилица која је прва слетела на месец? Аполо.
16. Како се назива поен у каратеу или џудоу? Ипон.
17. Који римски цар је основао Цариград? Константин.
18. Колико траје једна четвртина у европској кошаркашкој утакмици? 10 минута.
19. Само у једном граду су се одржале три пута летње Олимпијске игре. У ком? У Лондону.
20. Који град има највише мостова на свету? Хамбург. 2.500.
21. Колико се језика говори у Аустралији? Осим енглеског језика у употреби је још 150 домородачких језика.
22. Колико највише страних језика може да научи један човек? Човек који је знао највише језика Ђузепе Мецефанти, библиотекар у ватиканској библиотеци, знао је 50 језика.
23. Који народ је измислио хартију? Кинези.
24. Кома је Лаза Костић посветио песму Santa Maria della Salute? Ленки Дунђерски.
25. Постоје ли језици без писма? Постоје.
26. Којој држави припада острво Корзика? Француској.
27. Колико музичара има у квинтету? 5.
28. Која држава је најудаљенија од Србије? Нови Зеланд.
29. Чија је задужбина манастир Манасија (Ресава)? Деспота Стефана Лазаревића, сина кнеза Лазара и кнегиње Милице.
30. Ко је наредио да се мошти Светог Саве спале на Врачару? Синан паша.
31. Ко је Ита Рина? Глумица, велика звезда предратног филма, мис Југославије 1926, словеначког порекла.
32. Осамнаест римских императора (петина свих римских императора) рођено је на територији данашње Републике Србије. Један од њих ће бити запамћен као највећи противник хришћанства, а други као особа која је ту исту религију прогласио званичном. Да ли знате о коме је реч? Цезар Август Галерије и Константин Велики.
33. Између кога се водила Бородинска битка? Одиграла се 7. септембра 1812. године на Бородинском пољу, 124 километара западно од Москве. Водила се између руске војске, под командом генерала Михаила Кутузова и Велике армије Наполеона Бонапарте.
34. У чију част је установљена Пулицерова награда? 7. маја 1912. на Колумбијском универзитету установљена је Пулицерова награда у част Џозефа Пулицера, америчког новинара и оснивача сензационалистичке штампе.
35. Који наш научник је добио Пулицерову награду 1924? Михајло Пупин.
36. Ко је компоновао Руковети? Стеван Стојановић Мокрањац.
37. Каква је животиња шарган? Змија.
38. Из ког језика потиче реч зихернадла? Из немачког језика.
39. У ком веку је живео цар Душан Силни? 14. век.
40. Како се звао син Душана Силног? Урош Нејаки.

КОМЕНТАР НА ШКОЛСКЕ НОВИНЕ

Душан – Овогодишње школске новине које смо добили за Светог Саву су баш занимљиве и интересантне. И посебно сам се обрадовао што има мој рад у овом новинском издању. Мој рад који сам нацртао је на страни 24. Многобројни ликовни радови су баш лепо и занимљиви, поготово ми се свиђа цртеж пса који је нацртала Елена из треће године. Мени су уметнички радови најзанимљивији сваке године у школским новинама. Бисери су много смешни.

Марко – Школски часопис је део живота сваке школе. Добар је начин да се покаже шта се све дешава у нашем школском окружењу. Наш школски часопис зове се „Соколске новине“, излази већ 17 година. Последњи број 33. изашао је јануара 2020. године. Текстови омогућавају да се хронолошки прати шта се све дешавало у школи и које су све биле активности у претходном периоду. Облик новина је интересантан, није типично да облик буде квадрат, што ми се свиђа. Повез је тврд, што је такође добро. Текстови о којима се пише су такође добри. Међутим формат у коме је штампан текст је ситан, није пријатан за око и за читање. Распоред по страницама такође мислим да би требало да буде више униформан, тј. сличнији. Тиме би са постигла такође већа пријатност код гледања и читања. С обзиром да смо ми IV школа мислим да би часопис требало да буде на енглеском језику јер би тако били препознатљиви у систему у коме се школа и налази.

На основу свега овога желео сам да предложим да у наредном периоду, уколико се слажете, учествујем у уређењу часописа и својим знањем и ангажовањем допринесем да се добра традиција настави.

Милица – Прво што ми привлачи пажњу када погледам новине јесте шарена насловна страна и полеђина. Када отворимо новине и кренемо да читам прво што видимо јесу разнобојне слике и цртежи наших ђака, али и професора, који су уложили много труда и рада да улепшају школски часопис. Ту су и различите слике са разних путовања, екскурзија и школских активности које доприносе да часопис буде још бољи и занимљивији. Поред тога у часопису се могу наћи разна занимљива истраживања на много тема које су актуелне за средњошколце. Можемо да кажемо да за свакога има по нешто, у одељку да ли сте знали они који желе могу да прочитају и науче неке нове занимљиве ствари које нису знали, они који желе мало да се насмеју, могу да нађу разне бисере наших ученика и понеки виц. И за крај један од мени најзанимљивијих

одељака јесте део где су путописи са екскурзија, у ком сам и ја једним делом учествовала са својим путописом из Барселоне.

Тако да све у свему могу да кажем да ми се свиђа и да ништа не бих мењала.

Тара – Соколске новине су новине Гимназије „Руђер Бошковић“, које излазе два пута годишње. Прва ставка која ми се изузетно свиђа су корице књиге због тога што су врло упечатљиве. Боје су веома неутралне и онда је стављена црвена боја како би разбила белу и црну боју. Рубрике актуелности и култура су веома занимљиве јер се ту налази ретроспектива свих интересантних догађаја и места које смо посетили. Једина замерка коју имам су поједине слике нас ђака. Волела бих да буду мало лепше и пажљиво изабране. Интервју секција ми је била посебно интересантна, с обзиром да је интервјуисан Богдан Богдановић који је један од најпопуларнијих српских кошаркаша. Мени лично омиљени сегмент су путописи. Ту можемо видети лепе слике са екскурзија које враћају предивне успомене, с обзиром да је екскурзија омиљени период школске године свима нама. Волим у нашем часопису да видим изузетне ликовне радове наших талентованих ученика. Тај сегмент показује колико уметнички талентованих људи имамо. Замерка ми је што има мало бисера због тога што свакодневно неко од наших другара изјави нешто смешно што заслужује да се нађе у школским новинама. Све у свему мислим да је ово један од најбољих издања новина до сад и све похвале за уредника и целу редакцију.

Стефан – Новине на први поглед изгледају као да је нека досадна и лоша књига али када мао боље погледате можете видети да су то једне јако лепе и занимљиве новине за средњу школу. Слика која краси почетну страну представља троглавог змаја, као и последња страна на којој се налази јако чудна слика која показује две зачуђене особе. Када отворите новине можете видети једну веома лепу песму од Милана Ракића као и садржај ових новина. Мисија школе која се налази у новинама није потребна. У новинама је добро што има назива области као што је актуелност, култура... Новине красе и многобројни ликовни радови, као и доста слика са спортских дешавања и такмичења. Сlike са екскурзије су такође јако лепе и свиђају ми се неке јако необичне слике. Такође укрштенице и други изазови који се налазе у часопису су веома занимљиви као и сегмент да ли сте знали. Многобројни текстови који украшавају сваку слику показују велику креативност. Соколске новине су једне од најбољих новина које сам икада читао и једва чекам да видим следеће издање.

Драги наши читаоци,

Правити часопис у време короне није ни мало лаган посао. Неке рубрике су по природи ствари биле са мање садржаја. Наш културни живот је стао у неколико месеци – од друге половине децембра до прве половине марта. Саговорнике за интервју смо добили са појачаним напором – али ћемо овог пута представити нашег познатог хирурга Бајеца и ученицу – ћака генерације Настасију Челебић која вам је дала корисне савете. Кад их добијете од неког ко вам је близак по годинама, то има већу тежину.

Три месеца online наставе текло је у променљивом расположењу. У почетку нам је било тешко, али смо се брзо навикли на пет часова дневно и сталну међусобну комуникацију. Вајбер групе су биле усијане, али смо успевали да решимо сваки проблем. Наша психолошкиња Милица је урадила анкету Наставни процес у периоду одржавања online нставе (снаге, слабости и препоруке) којом је обухватила ученике, родитеље и запослене. Резултати су одлични. Сви су у већем обиму задовољни. Ученици су исцрпљени, али поносни на своје резултате и труд.

Сви смо ово време разумели као прилику да дамо најбоље од себе, да се не штедимо у напорима, да комуникација и разумевање буду беспрекорни. Свима је недостајало школско двориште, а жива комуникација је незаменљива.

И овог пута се опробајте у решавању кликера, проверите како стојите са општом културом, пробајте да забележите сваки бисер на часу, борите се против своје и туђе досаде. Измишљајте имена сопственим искуствима и сазнањима, читајте пажљиво, уживајте у ономе што је и ваших руку, мисли, расположења, дело.

До следећег броја,
Катарина Урошевић, главна и одговорна уредница

Ника Корнелица Ила

